

รายงานการประชุม

คณะกรรมการร่างรัฐธรรมนูญ

ครั้งที่ ๙๕

วันอังคารที่ ๑ มีนาคม พุทธศักราช ๒๕๕๙

ณ ห้องประชุมงบประมาณ ชั้น ๓ อาคารรัฐสภา ๓

เริ่มประชุมเวลา ๑๓.๕๐ นาฬิกา

ประธาน (นายมีชัย ฤชุพันธุ์) : ครบองค์ประชุม ผมขออนุญาตเปิดประชุมครับ ผลการศึกษาเราก็เติมคำว่า สาธารณสุข ลงไป เมื่อวานเราพูดเรื่องสาธารณสุขไว้ที่ไหน ตรงกันแล้วนี้

นายภัทร คำพิทักษ์ : ตรงกันครับ เพียงแต่ว่าเขาขอให้ที่น่าสนใจคือเพิ่มผู้ป่วยฉุกเฉินวิกฤติได้รับบริการฟรีนี้เห็นเพิ่มเติมมันปรากฏอยู่ใน พ.ร.บ. การแพทย์ฉุกเฉินอยู่แล้วครับ ปัจจุบันเราก็ทำอยู่แล้ว

ประธาน : เขาทำอยู่แล้วไปเขียนทำไมในรัฐธรรมนูญ

นายภัทร คำพิทักษ์ : คืออยากจะให้ส่วนท้องถิ่นเป็นหลักการว่าให้ประชาชนได้รับการคุ้มครองครับ

ประธาน : ก็เขียนได้ในกฎหมาย ที่มันแย่งคือทุกคนจะมาให้ใส่ฟรีหมด ถ้ามว่าประเทศมันเอาที่ไหนกันมา

นายภัทร คำพิทักษ์ : ผมเรียนถามท่านครับ คือฉุกเฉินวิกฤติในทางการแพทย์ เขาถือว่าจะต้องรับครบท่านประธาน คือพอพันนั้นรู้สึกจะ ๗๒ ชั่วโมงหรือ ๒๔ ชั่วโมงอะไรนี้ครับ เขาก็จะถือว่าเข้าสู่ระบบปกติ แต่ถ้าพอวิกฤติจะเป็นจะตายมาอันนี้ถือว่าจะต้องรับ แล้วก็ให้บริการซึ่งมันอยู่ใน พ.ร.บ. การแพทย์ฉุกเฉิน แล้วก็เห็นบอกว่าประมวลกฎหมายอาญา ท่านบอกว่า ประมาณ มาตรา ๓๐๘ หรืออย่างไรนี้ครับ บอกว่าถ้าใครพบเห็นผู้ป่วยจนจะสิ้นชีวิตอะไรอย่างนี้ คือจะมีหน้าที่ต้องช่วยเหลือ ซึ่งอันนี้มันก็เป็นไปตามหลักทั่วไปทางกฎหมายอาญา แล้วก็การแพทย์ฉุกเฉิน รวมทั้งเรื่องของสิทธิมนุษยชน คือถ้าเอามาใส่ไว้ท่านก็บอกว่าเรื่องท้องถิ่นที่เขาเอาเงินไปทำอย่างอื่นมันก็จะได้ชัดเจนว่าได้เอาเงินส่วนหนึ่งมาทำตรงนี้ให้กับประชาชนด้วย

ประธาน : เขาก็ไปเขียนในกฎหมายท้องถิ่น ถ้าไปเขียนอะไรไว้ในรัฐธรรมนูญหมด มันตายตัวหมด ดัดแปลงไม่ได้

วันอังคารที่ ๑ มีนาคม ๒๕๕๙

นายธนาวัฒน์ สังข์ทอง : ในกฎหมายการแพทย์ฉุกเฉินเขาเขียนไว้แล้ว ระหว่างการแพทย์ฉุกเฉินกับท้องถิ่นเขาต้องประสานงานกัน แล้วในกฎหมายการแพทย์ฉุกเฉินเองจะไปกำหนดมาตรฐานให้ท้องถิ่นไปทำว่าจะต้องทำแบบไหน อย่างที่คุณภักดิ์ระบุพูดมานี้ในกฎหมายการแพทย์ฉุกเฉินมีหมดแล้ว ที่เขากังวลเพียงแต่ว่ากลัวจะไม่รับในขณะที่ฉุกเฉินมาเท่านั้นเอง แต่จริง ๆ แล้วมันเป็นหน้าที่ที่กำหนดไว้ในกฎหมายอยู่แล้วครับ

ประธาน : เติมแต่เฉพาะเรื่องสุขภาพให้ท่านก็แล้วกัน ขอ ๒ อย่างให้อย่างหนึ่งเราถึงไหนนะ

นายประพันธ์ นัยโกวิท : ท่านประธานครับ

ประธาน : เชิญครับ

นายประพันธ์ นัยโกวิท : ขออนุญาตครับ เมื่อช่วงเช้ามีประชุมคณะอนุกรรมการติดตาม เรื่องที่ท่านประธานพูดเมื่อวานว่าอยากจะตั้งคณะอนุกรรมการสำหรับตอบคนที่ให้ข้อเสนอแนะอะไรต่าง ๆ อะไรนี่นะครับ ในที่ประชุมก็เห็นว่าความจริงเรามีคณะอนุกรรมการรับฟังความคิดเห็นของท่านอาจารย์ธิดิพันธุ์เป็นประธานอยู่แล้ว ก็คิดว่าชุดนี้น่าจะทำหน้าที่นี้ได้ แล้วก็ทางอาจารย์ธิดิพันธุ์ก็บอกว่าถ้าจะให้ทำก็ไม่ขัดข้อง ก็เอาจากเจ้าหน้าที่ที่ทำรวบรวมอยู่แล้ว คุณนาถหรือใครนี่นะครับก็อาจจะตั้งเป็นอนุกรรมการเพิ่มเข้าไปก็ได้ แล้วก็ทำแล้วก็เสนอท่านอาจารย์เป็นคนลงนามแจ้งไปก็ไม่ต้องตั้งอนุกรรมการใหม่ นะครับ ถ้าจะตั้งอนุกรรมการเพิ่มจะมีใครเดี่ยวคุณนาถก็ประสานงานแจ้งรายชื่อให้ท่านเพื่อให้ท่านประธานลงนาม เรื่องหนึ่งครับ อีกเรื่องหนึ่งก็คือที่ประชุมก็พิจารณาเรื่องสิทธิเสรีภาพ หน้าที่ของรัฐ แนวนโยบายอะไรจบไปแล้ว แล้วก็ในรายละเอียดพวกนี้เราก็ยังไม่ได้ให้ข่าวกับสื่อหรือคนภายนอก ซึ่งเราไปพูดในที่สัมมนาของสภาองค์กรชุมชนเขาก็มีความพอใจ ที่นี้คนอื่นเขายังไม่ค่อยรู้ ทำอย่างไรจะให้คล้าย ๆ ว่าเราได้พิจารณาไปเยอะแล้วน่าจะเหมือนกับว่าเป็นออกสื่อไปบ้างอะไรอย่างนี้ครับ

ประธาน : ให้โฆษกกับคณะของคุณนครชิตไปปรึกษากันนานแล้วยังปรึกษากันไม่ลงตัว

นายชาติชาย ณ เชียงใหม่ : สุดท้ายยังบอกว่ามันยังไม่นิ่งเหมือนยังจะแก้มืออยู่ ก็เลยจะรอว่าถ้ามันไปพูดโดยเฉพาะหมวดสิทธิเสรีภาพมันเป็นองค์เดียวกันใช้ไหมครับ ถ้าเราไปแบ่งภาคพูดมันจะขาดตอนไปเพราะมันต้องไปโยงถึงหน้าที่ของรัฐ โยงถึงนโยบายของรัฐด้วย บางเรื่อง ก็เลยคิดว่าถ้ามันนิ่งแล้วก็ไปเป็น package ดีกว่า แล้วก็เขาจะได้เข้าใจ กลัวว่าไปพูดแล้ว

วันอังคารที่ ๑ มีนาคม ๒๕๕๙

อีกวันมาเติม อีกวันมาแก้ก็จะเสียการก็เลยละล้าละลังกันอยู่ครับท่านประธาน ถ้าไม่มีการอะไรมากมายแล้ว ถ้าท่านประธานจะอนุญาตก็คิดว่าเดี่ยวประมวลงกันขึ้นมา แล้วก็ทำให้เขาเห็นว่า มันมีสิทธิเสรีภาพในเรื่องอะไรบ้าง หรือมีส่วนร่วมในเรื่องอะไรบ้าง อย่างไร ให้เป็นเหมือนกับ เล่าง่าย ๆ ให้เห็นนะ ซึ่งคุณปรกรณ์ก็กรุณาไปทำเป็น infographics มาใน LINE อยู่ทีหนึ่งแล้ว โผล่หน้าจอนี้ครับอย่างนี้ ถ้าเป็นรูปอย่างนี้มาและเดี่ยวเราก็คายความได้

ประธาน : อย่างนี้ไม่ดี อันนี้ไว้สำหรับไปโฆษณาตอนโน้น ตอนนี่ต้องบอกให้เขารู้ว่าเราแก้อะไรไปบ้าง ในตารางที่เขาทำนั้นแหละ เอาช่องซ้ายมือออก เอาแต่ช่องตรงกลาง ตรงนั้น มันมีตัวแดง หรือจะขีดเส้นใต้อะไรตัวนั้น เว้นเอาตัวนั้นออกมา

นายชาติชาย ณ เชียงใหม่ : แล้วก็ไปรายงาน เอาเฉพาะส่วน

ประธาน : แต่ว่าไม่รู้ว่าจะตัวนั้นมัน update หรือยัง เพราะเราแก้กลับไป

นายชาติชาย ณ เชียงใหม่ : ถ้าท่านเห็นว่ามัน update แล้ว เอาเฉพาะตรงกลาง ไป แล้วจะอยู่เฉพาะหมวดสิทธิและเสรีภาพนี้ถ้าจะให้แถลงเดี่ยวผมคิดว่าพอถึงเวรใครเดี่ยวให้ ฝ่ายทางคุณปรกรณ์ช่วยทำให้ แล้วก็ถืออันนั้นไปพูดกับสื่อ แล้วก็แจกเขาไปเลยจะดี ขอขอบคุณครับ

นายประพันธ์ นัยโกวิท : อีกเรื่องหนึ่ง เรื่องที่ ๓ คือว่าที่มีการพิจารณาไปมันมีประเด็นซึ่งเด่น ๆ หลายเรื่อง ที่ประชุมคิดว่าถ้าเอาพวกประเด็นเด่น ๆ สัก ๖-๗ ประเด็นอะไรนี้ แล้วก็นำเสนอไปว่ามีเรื่องอะไรบ้างประชาชนก็จะเข้าใจง่าย แล้วก็ในส่วนของคุณอนุกรรมการ ประชาสัมพันธ์และสำรวจความคิดเห็นของประชาชนก็พูดกันว่าต่อไปเวลาเราออกไปบรรยายว่าจะทำวิดิทัศน์ก็อาจจะเอาประเด็นต่าง ๆ เหล่านี้ไป เหมือนกับทำวิดิทัศน์ สักประมาณ ๑๕ นาที คนก็ขึ้นจอไฮไลท์ของเรื่องอะไรนี่นะก็ดูแล้วก็เห็นภาพรวม เอาจุดเด่น ๆ ที่นี้จะเอาประเด็นไหนบ้างก็ลองพิจารณาว่าจะเอาอะไร แต่ตอนที่ผมกับท่านสุพจน์ไปพูดที่นิด้าเราก็คูย ประเด็นหลัก ๆ ใหญ่ ๆ อย่างเช่นเรื่องการคุ้มครองสิทธิเสรีภาพของประชาชน เรื่องศักดิ์ศรีความเป็นมนุษย์อะไรทั้งหลายแหละก็ใส่มาหมด สิทธิชุมชนเราก็บอกว่ามีอยู่มาตราโน้น มาตรานี้ อะไรต่าง ๆ แล้วก็ในส่วนของสิทธิด้านการศึกษาว่ามีประเด็นเด่น ๆ อย่างไม่พวกเหล่านี้ะครับ ในส่วนด้านการพัฒนาทรัพยากรมนุษย์ สังคมต่าง ๆ ความเข้มแข็งของครอบครัวอะไรอย่างนี้ ซึ่งเป็นจุดเด่นของเราอะไรอย่างนี้เราก็บรรยายตามนั้น สิทธิด้านสาธารณสุขอะไรอย่างนี้ แล้วที่นี้ท่านคิดว่ามีประเด็นอะไรที่คิดว่าน่าจะเสนออะไรอย่างนี้ เวลาเขาขึ้นจออะไรอย่างนี้มันจะได้ง่าย ที่นี้ในส่วนนี้ต้องรบกวนทางฝ่ายเลขานุการช่วยเน้นใหม่ หรือว่าเอาประเด็นอะไรบ้างที่จะทำ

วันอังคารที่ ๑ มีนาคม ๒๕๕๙

ประธาน : เมื่อเข้าไปประชุมร่วมกับคณะรัฐมนตรี แล้วก็มิข้อเสนอแนะมาว่า เวลาที่เราจะไปพูดให้ชาวบ้านฟัง บอกไม่ควรไปจาระไนหมดหรอก ให้พูดสัก ๒-๓ เรื่องเท่านั้น ว่ารัฐธรรมนูญนี้จุดเน้นมันอยู่ที่อะไร เช่นเรื่องการปฏิรูปการศึกษา เรื่องสิทธิทั้งปวงนะครับ เรื่องการปราบปรามการทุจริต เรื่องบัตรคะแนนไม่ทิ้งน้ำ ๓-๔ เรื่องนี้เขาบอกให้เน้นอยู่แค่นี้ แล้วก็อย่างอื่นก็ไม่ต้องไปพูดอะไรมันเพราะมันจะทำให้เบลอหมด ได้คุยกับรัฐมนตรีหลายคนเพื่อที่จะขอความร่วมมือเขาในการที่เราจะไป หลังจากวันที่ ๒๙ แล้วเราจะไปเผยแพร่ของเรา เลยขอความร่วมมือจากกระทรวงสาธารณสุขเรื่อง อสม. ซึ่งรัฐมนตรีเขาบอกว่าเขาเตรียมการไว้แล้ว กับท่านรัฐมนตรีประจำสำนักนายกรัฐมนตรีที่ดูแลเรื่องกองทุนหมู่บ้าน ท่านก็บอกท่านเตรียมการไว้แล้ว แล้วก็ครูกระทรวงศึกษาธิการก็พร้อม แล้วก็กำนัน ผู้ใหญ่บ้าน กับกรรมการหมู่บ้าน กระทรวงมหาดไทยเขาก็พร้อม คราวนี้ทุกคนเขาก็พูดอย่างเดียวกันว่าเขาจะไปบรรยายให้ฟัง ไม่ได้หรอก ผมก็บอกอันนั้นไม่ต้องห่วงเพราะว่าเดี่ยวเราจะมีคนของเราไปบรรยาย เพียงแต่ขอให้ช่วยเรียกให้ เขาก็พร้อม ทีนี้ผมก็บอกว่าเดี่ยวทางเราจะติดต่อ จะทำแผนก่อนว่าแผนของเราจะเป็นอย่างไร มันควรจะเรียกเป็นพวก ๆ หรือว่ารวมกัน สมมุติว่าเป็นย่าน อีสานเหนือ อีสานใต้ แล้วก็มาที่เดียวทั้งคู่ ทั้งกำนัน ผู้ใหญ่บ้านอะไรพวกนี้พร้อม ๆ กัน ๑,๐๐๐ คน ๒,๐๐๐ คน อะไรอย่างนี้ แล้วก็ป็นดาวกระจาย เราก็จะได้ไม่ต้องไปหลายที่ เดี่ยวลองช่วยคุณคณะของคุณรชิตที่ท่านประพันธ์อยู่นี้ช่วยวางแผนดูว่าหลังจากวันที่ ๒๙ แล้วเราจะทำอย่างไร แล้วก็ใช้วิธีแยกกลุ่มหรือว่าจะรวมกลุ่มอย่างไรก็ลองช่วยกัน แล้วก็พอได้ตัวนี้มาแล้วเราก็ส่งไปให้แต่ละกระทรวงเขาแล้วเขาจะได้ไปนัด

นายประพันธ์ นัยโกวิท : ไม่ทราบท่านเห็นแผนผังอันนี้ของท่านอาจารย์ชาติชาย หรือยังครับ

ประธาน : ยังครับ

นายประพันธ์ นัยโกวิท : ความจริงทางคณะอนุกรรมการประชาสัมพันธ์ และสำรวจความคิดเห็นของประชาชนก็ได้วางแผนแนวทางการเผยแพร่ร่างรัฐธรรมนูญนะครับ ซึ่งได้ design แบบการสร้างกลไกความร่วมมืออยู่ แต่มีอยู่ ๓ ส่วนด้วยกันคือภาครัฐ ภาคกึ่งราชการ ภาคเอกชนก็ได้คุยกันอยู่นะครับ รายละเอียดเข้าใจว่าท่านอาจารย์ชาติชายกำลัง work out อยู่ หรือถ่ายอันนี้เบื้องต้นให้ไปก่อน

คณะกรรมการร่างรัฐธรรมนูญ
วันอังคารที่ ๑ มีนาคม ๒๕๕๙

อัมภิกา ๑/๕

นายชาติชาย ณ เชียงใหม่ : เคยมาเรียนที่ประชุมนี้ครั้งหนึ่งในโครงการคิดใหญ่ ๆ นะครับ แล้วก็ขออนุญาตว่าขณะนี้ให้ฝ่ายเลขานุการไปปรับแก้ ถ้าท่านจะอนุญาตพรุ่งนี้เริ่มประชุมอย่างนี้ผมจะเอาร่างสุดท้ายมาแจกให้ท่านกรรมการอธิบายให้ฟังนะครับ

ประธาน : ยังไม่ต้องรีบก็ได้ครับ

นายชาติชาย ณ เชียงใหม่ : แต่ว่าได้เรียนว่าได้วางโครงว่าจะมีการให้ กรธ. เราไปอธิบายสาระสำคัญของรัฐธรรมนูญให้แก่บุคลากรที่เราเรียกว่าวิทยากร ครู ก นะครับ ซึ่งเป็นข้าราชการระดับจังหวัดในทุกจังหวัด ซึ่งเขาจะมารวมกันตามกลุ่มจังหวัด ซึ่งเวลานี้มีเขตตรวจราชการ ๑๘ กลุ่มจังหวัด ก็จะมาที่ศูนย์กลาง เช่นพระนครศรีอยุธยา ก็จะเป็นแกนของกลุ่มภาคกลางตอนล่างอย่างนี้เป็นต้นนะครับ จังหวัดอุบลราชธานีก็เป็นกลุ่มของภาคอีสานตอนใต้ ที่นี้ก็จะมีภารกิจครบว่าในเดือนไหนถึงเดือนไหน เวลาไหน วันไหน อย่าง ๑๘ เมษายน ถึง ๑๕ พฤษภาคม เราต้องเดินสายชี้แจงให้เขาเข้าใจ พร้อมกับมีเอกสาร เหมือนหนังสือสรุปย่อ ๆ อะไรให้เขา video ต่าง ๆ เป็นเครื่องมือของเขา นะครับ และเดี่ยวขอความร่วมมือเขาไปสร้างครู ข คือที่อำเภอ ซึ่งเวลานั้นจะมีพวกที่ท่านเรียนว่าครู แล้วก็พวกกรรมการกองทุนหมู่บ้าน อสม. กำนันผู้ใหญ่บ้านเหล่านี้เขาจะเข้ามาเป็นทีมของ subset ที่อำเภอ แล้วก็ลงไปประชุมชาวบ้าน ในหมู่บ้านแต่ละหมู่บ้าน เรากะว่าในวันที่ ๑๕ มิถุนายนจนถึง ๑๕ กรกฎาคม ทุกหมู่บ้านต้องมีการประชุมชาวบ้าน ๑ ครั้ง เพื่อจะให้วิทยากรที่เราสร้างขึ้นมาถึงระดับอำเภอไปเป็นคนอธิบายให้ชาวบ้านฟัง แล้วก็อีกครึ่งหนึ่งสัปดาห์สุดท้ายก่อนลงประชามติวันที่ ๒๕ หรือวันที่ ๒๙ ก็จะมีประชุมอีกครั้งหนึ่ง นอกเหนือจากนั้นก็จะมีเอกสารให้วิทยุเสียงชุมชน รวมทั้งกลุ่มกรรมการกองทุนหมู่บ้าน อสม. เดินสาย รวมทั้งแนวร่วมของเราที่เป็นสภาองค์กรชุมชนไปชี้แจงตามสมาชิกเครือข่ายบ้านเขาครับ อันนี้ได้วางโครงแล้ว แล้วก็ที่นำเรียนท่านประธานว่าได้ร่างจดหมายของท่านประธานไปถึงท่านรัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทยและกระทรวงสาธารณสุขเพื่อจะขอความร่วมมือเรื่องนี้ไว้แล้ว และท่านก็ได้บอกผมว่าอย่าเพิ่ง ๆ ให้ท่านได้คุยกับรัฐมนตรีก่อน วันนี้ก็ตั้งใจที่ประธานได้แล้วว่าได้เกริ่นเขาไว้แล้ว ถ้าเกริ่นเขาไว้แล้วเดี่ยวทางพวกผมก็จะทำเป็นแผนปฏิบัติ รวมทั้งแผนโครงการให้มันชัดเจน รวมทั้งหนังสือปะหน้ามาขอท่านลงนาม แล้วจะไปติดต่อประสานงานกับเขาตั้งแต่เนิ่น ๆ นะครับ เพราะว่าในแต่ละกระทรวงเขาต้องมีคนประสานกับเราที่จะคอยรับเรื่องนี้เดินทางต่อไปครับ เดี่ยวผมขอเวลาว่าถ้าท่านประธานคิดว่าอย่างไรผมนำมาเรียนให้ท่านทราบก่อนในเบื้องต้นก่อนก็ได้ครับ ขอให้เขาเต็มรายละเอียดเพราะว่า

วันอังคารที่ ๑ มีนาคม ๒๕๕๙

เราประชุมอนุกรรมการทุกสัปดาห์ก็ชัดเจนเพิ่มเติมไปให้ชัดเจน ๆ ครับ ณ วันนี้ก็น่าจะชัดในระดับเรียกว่า ๙๐ เปอร์เซ็นต์แล้ว ก็ถ้าเป็นบายนี่เขาทำเสร็จพุงนี้ผมนำมาเรียนท่านเป็นการภายในให้ท่านทราบก่อนก็ได้ครับ ขอขอบคุณครับ

ประธาน : หรือชนิดหนึ่งที่เราวางแผนจะไปพูดให้ข้าราชการฟัง และหวังว่าข้าราชการจะลงไปพูดให้ระดับอำเภอฟังมันจะได้ผลหรือ เพราะว่ามันเท่ากับไปชั้นที่ ๒ แล้วนะ แล้วพอจากชั้นที่ ๒ ไปถึงชาวบ้านจะเป็นชั้นที่ ๓ จากข้าราชการเรารู้ว่างานอย่างนี้เขาก็ไม่ค่อยยินดียินร้ายเท่าไรหรอก มันจะดีกว่าไหมที่เราลงไปถึงพวกนั้นโดยตรง ส่วนข้าราชการระดับจังหวัดอำเภออะไรนี้เราจะให้ความรู้เขาก็ได้ แต่ไปหวังพึ่งเขาลงไปกระจายคงยาก เพราะ ๑. เขาก็กลัวว่าตัวเขาจะไม่เป็นกลาง หรือเปลี่ยนรัฐบาลแล้วเขาจะถูกเพ่งเล็งอะไรพวกนี้

นายประพันธ์ นัยโกวิท : คือในเบื้องต้นในการทำความเข้าใจรัฐธรรมนูญนี้หน่วยแรกที่จะต้องเข้าใจคือพวกส่วนราชการต่าง ๆ คือถ้าส่วนราชการต่าง ๆ ไม่เข้าใจรัฐธรรมนูญยังไม่เข้าใจสาระรัฐธรรมนูญเลยจะให้ชาวบ้านข้างล่างลงไปยิ่งลำบาก อย่างน้อยที่สุดให้เขาเห็นภาพใหญ่ ๆ ว่ารัฐธรรมนูญเราเป็นอะไรเหมือนกับที่ท่านไปบรรยาย ให้เขาเห็นภาพรวมว่ามันเป็นอย่างนั้น เราไม่ได้บอกไปข้างหน้าว่าให้รับ ไม่รับ แต่เราบอกว่าสาระสำคัญมันเป็นแบบนี้ ๆ ถ้าคนเขาเห็นว่ารัฐธรรมนูญมีสาระสำคัญอย่างนี้เขาตัดสินใจได้เองอยู่แล้ว อันนี้ไม่ได้มีปัญหาอะไรคือทำเหมือนกับที่ กต. ทำ ตอนนี่ กต. เขาก็ทำเหมือนกันคือเผยแพร่สาระสำคัญ เราก็เผยแพร่สาระสำคัญทำเหมือนกับ กต. ไม่ได้ว่าไปทำอะไรที่ไม่ถูกต้อง ทำเหมือนกับที่ กต. ทำ แต่ว่าอธิบายส่วนราชการของเรา

ประธาน : อย่างที่บอกก็คือถ้าเราจะไปอธิบายให้ส่วนราชการทำเพื่อให้เขารู้ก็โอเค แต่ถ้าจะไปหวังว่าให้เขาไปเป็นดาวกระจายผมคิดว่าต้องลองทบทวนดู เพราะว่า ๑. ไปกระจายเขาก็กลายเป็น second source แล้ว เป็นครั้งที่ ๒ ถ่ายทอดครั้งที่ ๒ มันก็จะเปลี่ยนไปแล้ว แล้วพอไปถึงชาวบ้านอีกก็เป็นทอดที่ ๓ มันก็ยิ่งจะเปลี่ยนไปใหญ่เลย เพราะฉะนั้นถ้าเราจะไปหา อสม. กำนัน ผู้ใหญ่บ้านอะไรพวกนี้ผมคิดว่าเราลงไปแบบที่เคยลงไปกันอาจจะดี อาจจะได้ข้อมูลตรงกว่า

นายชาติชาย ณ เชียงใหม่ : ขอรับความคิดท่านประธานมาพิจารณานะครับว่ามันจะจัดการได้อย่างไรภายในเวลาที่กำลังคนเราและเวลาเราอันจำกัด

ประธาน : ได้เท่าไรก็เท่านั้น

คณะกรรมการร่างรัฐธรรมนูญ
วันอังคารที่ ๑ มีนาคม ๒๕๕๙

อัมภิกา ๑/๗

นายชาติชาย ณ เชียงใหม่ : เวลาที่กับสภาองค์กรชุมชนเขาก็รับปากกับเราที่จะฟังจากเราอีกรอบหนึ่งแล้วเป็นดาวกระจาย ท่านก็อยากให้เราใช้วิธีอย่างนั้นกับ อสม. กับกรรมการหมู่บ้านนะครับ

ประธาน : แต่ว่าเราจะใช้ที่ ต้องคนเยอะกว่านั้น ถ้า ๑๐๐-๒๐๐ คนเราไม่คุ้มที่ต้องไปฟังเขาเพราะว่าเขาจะมีเบี้ยเลี้ยงอะไรในการเรียกมาประชุมได้ที่ละเยอะ ๆ สถานที่เขาจัดให้อะไรอย่างนี้

นายชาติชาย ณ เชียงใหม่ : ถ้าอย่างนั้นรับไปครับท่านประธาน คือพูดง่าย ๆ สรุปก็คือว่าพยายามให้การสื่อสารมันลดขั้นตอนให้มากที่สุด ให้เราได้ใกล้กับประชาชนสุดท้ายให้มากที่สุดก็แล้วกันนะครับ

ประธาน : หรือเราอาจจะจัดเป็นสัก ๓ ทีม ๔ ทีม มันก็จะไปกันได้หลายภาค

นายประพันธ์ นัยโกวิท : ในการพิจารณาได้อย่างที่ได้เรียนตอนต้นนะครับ กลไกการสร้างความร่วมมือก็จะมี ๓ ภาคใหญ่ คือภาคราชการ ภาคราชการเราก็ต้องทำความเข้าใจกับเขาว่าสาระสำคัญของรัฐธรรมนูญเราเป็นอย่างไร ไม่อย่างนั้นบางที่ส่วนราชการสำคัญ ๆ เขาก็ยังไม่ค่อยทราบเลยว่ารัฐธรรมนูญเรามีจุดเด่นอะไร ซึ่งความจริงเรามีจุดสำคัญ ๆ หลายเรื่องอย่างที่ผมพูดตั้งแต่ตอนแรกว่าประเด็นใหญ่ ๆ ๖-๗ ประเด็นที่เป็นไฮไลท์ของเราเราอาจจะบอกซึ่งเขาอาจจะบอกว่าอันนี้เป็นสิ่งที่ดีอะไรอย่างนี้นะครับ และในส่วนของภาคกึ่งราชการพวกสภาองค์กรชุมชนอะไรต่าง ๆ อสม. อะไรนี่เราก็ทำไป และในส่วนภาคเอกชน พวกหอการค้าอะไรต่าง ๆ เราก็ทำไป แล้วในส่วนของเราเอง ภารกิจเราเองเราก็ต้องทำ โดยเฉพาะอย่างยิ่งในเรื่องการให้ความรู้ซึ่งเราจะต้องสร้างครู ก และจากครู ก เขาจะไปสร้างต่อครู ข อันนี้หน้าที่หนักของเรา แต่ว่าพวกส่วนราชการพวกนี้เขาต้อง backup คือพอเขาเข้าใจสาระสำคัญ แล้วก็ backup หมายความว่าเขาอาจจะช่วยประสานงานนะ แต่ว่าเรื่องการเผยแพร่ การสร้างครู ก ครู ก ไปสร้างครู ข เราต้องลงมือครับ

ประธาน : เชิญครับ

นายศุภชัย ยาวะประภาช : ท่านประธานครับ พอตีมันมีอีกฉากหนึ่ง คือผมเองก็ได้รับการติดต่อจากทางจังหวัดให้ไปสรุปเรื่องของรัฐธรรมนูญให้เขาฟัง วันนี้ก็เล่าให้ฟังกันในคณะอนุกรรมการประชาสัมพันธ์และสำรวจความคิดเห็นของประชาชนนะครับ ซึ่งการที่เขาลุกขึ้นมาจัดของเขาเอง แล้วก็เชิญส่วนราชการทั้งจังหวัดมานั่งฟัง แล้วก็ออกสตางค์ให้เราไปพูด

วันอังคารที่ ๑ มีนาคม ๒๕๕๙

ก็แปลว่าเขาคงมีความสนใจอยากฟังกระทู้ครับ แล้วก็ไม่ว่าจะคอยกังวลเรื่องนักการเมืองหรือเปล่า เพราะว่าเขาลุกขึ้นมาทำเอง ตอนนี้มีอยู่ ๒ จังหวัดนะครับ อันนี้ผมเข้าใจว่าราชการนี้โดยธรรมชาติของเขาถ้าจังหวัดหนึ่งจัดบางที่อีกจังหวัดหนึ่งก็จะจัดมันก็จะเป็นเรื่องดีเหมือนกัน แล้วก็ในคณะกรรมการประชาสัมพันธ์และสำรวจความคิดเห็นของประชาชนที่เราคุยกัน ขออนุญาตเพิ่มเติมด้วยนะครับว่าเรายังคุยกันเรื่องของพวกสื่อ พวกอะไรต่าง ๆ ที่เราจะติดเอาไปคือเขามาฟังเรา และเขาจะได้พวกเอกสาร ได้อะไรเอาไปเผยแพร่ต่อให้เราได้ด้วยนะครับ เพราะฉะนั้นก็คิดว่ามันอาจจะไม่ถึงกับว่าเขาจัดไปเฉย ๆ เพราะอันนี้เขาลุกขึ้นมาทำเองครับ ผมได้แจ้งเขาไปว่าให้เขาทำหนังสือมาถึงท่านประธาน แล้วก็ให้ท่านประธานแห่งเรื่องมาเพื่อที่จะได้ให้ทางเจ้าหน้าที่ของสภาเข้าไปสนับสนุนได้ แล้วก็จะได้ไปบันทึกอะไรต่าง ๆ เอามาใช้ประโยชน์ก็คือถ้ามันมีเหตุการณ์อย่างนี้เกิดขึ้นหลาย ๆ จังหวัดก็แปลว่าทางจังหวัดเองเขาก็คงกระตือรือร้นพอสมควรครับ

ประธาน : ไปจังหวัดอะไรมา

นายศุภชัย ยาวะประภาษ : ยังไม่ได้ไปครับ แต่ว่าที่เขาติดต่อมาเมื่อวานนี้คือไปที่จังหวัดร้อยเอ็ดครับ และอีกจังหวัดหนึ่งคือจังหวัดตรัง ๒ จังหวัดครับ

นายชาติชาย ณ เชียงใหม่ : จังหวัดนครศรีธรรมราชก็มี ขออนุญาต ติดต่อไว้แล้ว

นายประพันธ์ นัยโกวิท : ผมขออนุญาตนะครับ ในส่วนของสภาองค์กรชุมชนนี้ยังเหลือที่จะไปอีก ๒ แห่งนะครับ วันนี้ในคณะกรรมการติดตามก๊อบกวดฝ่ายเลขานุการแล้วว่าให้ประสานงานกับทางวิทยุโทรทัศน์รัฐสภาเพื่อจะว่าไปทำข่าวหรือไปอัดเสียงสำหรับเผยแพร่ต่อว่าสาระสำคัญมีอะไร ที่แก้ไปแล้วมีอะไรอย่างนี้ครับจะได้เข้าใจมากขึ้น

ประธาน : ที่เราคุยกันเมื่อคืนนี้ทิ้งไว้เสียตรงนี้นะครับ คงไม่ต้องไปเล่าให้สื่อฟังว่าเราวางแผนอย่างไร ต่อไปมาตรา ๑๓๖

นายธิตินันท์ เชื้อบุญชัย : ท่านประธานครับ

ประธาน : เชิญครับ

นายธิตินันท์ เชื้อบุญชัย : ขออนุญาตของเมื่อวานที่ได้เรียนไว้ จะมี ๒ มาตราที่ผมคิดว่าอาจจะต้องแก้ไขนิดหนึ่ง คือในมาตรา ๙๖ สมาชิกภาพของสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรสิ้นสุดลงเมื่อ (๑๐) ในนี้เขียนไว้ว่าศาลรัฐธรรมนูญมีคำวินิจฉัยให้พ้นจากตำแหน่งตาม มาตรา ๑๓๙ หรือมาตรา ๒๓๑ วรรคสาม ผมเข้าใจว่าใน มาตรา ๑๓๙ และ มาตรา ๒๓๑ วรรคสาม เป็นเรื่อง

คณะกรรมการร่างรัฐธรรมนูญ
วันอังคารที่ ๑ มีนาคม ๒๕๕๙

อัมภิกา ๑/๙

ของการพูดว่าได้มีการกระทำผิดจริง แล้วก็พ้นจากตำแหน่งโดยผลของกฎหมายหรือเปล่าครับ
คือเข้าใจว่าศาลรัฐธรรมนูญไม่มีคำวินิจฉัยให้พ้นจากตำแหน่งหรือเปล่าครับ

ประธาน : ตูในจอสิ ถูกหรือเปล่า มันแก้ไปแล้วหรือ มีอีกไหมครับ

นายศุภชัย ยาวะประภาช : ท่านประธานครับ ผมขอความรู้หนึ่งนะครับ
เมื่อเข้าถามท่านประพันธ์ไปรอบหนึ่งแล้วครับ คือมาตรา ๙๓ (๑๕) คือเมื่อเข้าถามท่านประพันธ์
ไปรอบหนึ่งแล้ว คืออย่างความหมายของมาตรานี้มันเป็นคล้าย ๆ กับกรณีของคุณสรยุทธครับ
พอดีผมถามไปว่าสมมุติถ้าเขาจะสมัคร ส.ส. เขาสมัครได้ไหม แล้วก็ท่านอาจารย์ประพันธ์ก็บอกว่า
ถ้าตาม (๑๕) ก็แปลว่าไม่ได้ คราวนี้อยากเรียนถามท่านครับว่าอย่างคำว่า พนักงาน ลูกจ้าง
ของหน่วยราชการ คำว่า ลูกจ้าง ก็น่าจะไปถึงคนที่รับจ้างหน่วยราชการอย่างนี้ใช่ไหมครับ
บางที่ถูกชักแล้วตัวเองความเข้าใจไม่ค่อยกระจ่างเท่าไรเลยอยากเรียนถามให้ชัด ๆ ว่าถ้าเกิด
คนที่เขาทำสัญญากับรัฐอย่างนี้ อย่างเช่นเป็นผู้รับเหมาแล้วก็ทำงานก่อสร้างกับรัฐ แล้วก็
เบี้ยวสัญญาหรือว่าโกงอะไรแบบนี้ก็แปลว่าไม่ได้เหมือนกันใช่ไหมครับ เข้าตามคล้าย ๆ (๑๕) นี้
ใช่ไหมครับ

วันอังคารที่ ๑ มีนาคม ๒๕๕๙

ประธาน : (๑๕) มันเป็นตัวพนักงานหรือเป็นลูกจ้าง ไม่ต้องทำอะไรก็เข้าข่าย

นายประพันธ์ นัยโกวิท : ขออนุญาต อย่างกรณีที่ยกตัวอย่างมันจะเข้า (๑๐) ครับ เพราะว่าอันนี้มันเป็นความผิดในพนักงาน ในองค์การหรือหน่วยงานของรัฐ มันเป็นคนตีความผิดนั้น ซึ่งเขาอยู่ในส่วนผู้สนับสนุนในความผิดนี้

ประธาน : ตัวนี้ไม่ว่าใครก็โดน คนที่เขามารับเหมาไม่ใช่ลูกจ้างหรือ

นายศุภชัย ยาวะประภาส : แต่ถ้าตาม (๑๐) เป็นถึงที่สุดว่าด้วยการกระทำ ความผิดต่อหน้าที่ราชการหรือหน้าที่ในการยุติธรรม หรือกระทำความผิดตามกฎหมายว่าด้วยความผิดของพนักงานในองค์การหรือในหน่วยงานของรัฐ แล้วมันจะเกี่ยวกับหน่วยงานของเอกชน หรือเปล่าครับ

ประธาน : ที่เขาผิดเขาผิดตามกฎหมายนี้ เพราะไปเป็นผู้สนับสนุน

นายศุภชัย ยาวะประภาส : ผู้สนับสนุน

ประธาน : การกระทำความผิดตามกฎหมายนี้เขาเลยผิดตามกฎหมายนี้ไปด้วย

นายศุภชัย ยาวะประภาส : แต่ถ้าเป็นผู้รับเหมาแล้วโยงหน่วยงานของรัฐอย่างนี้ ผิดไหมครับ ก็คือไม่ได้ผิดตามกฎหมายนี้

ประธาน : เว้นแต่ตัวนี้ ตัวผิดตัวนี้

นายศุภชัย ยาวะประภาส : ผิดตามประมวลกฎหมายอาญา

ประธาน : เพราะถ้าฉ้อโกงมันทุจริต ต้องโดยทุจริตด้วย

นายศุภชัย ยาวะประภาส : ก็แปลว่าเขาไม่ใช่เป็นคนของรัฐ แต่ว่าเป็นเอกชน ถ้าทำผิดตามกฎหมายฉ้อโกง กฎหมายอะไรพวกนี้ก็คือมีลักษณะต้องห้าม

ประธาน : คือ (๑๐) มันมีคนที่เข้าข่ายได้ทั้งที่เป็นเจ้าหน้าที่ของรัฐและไม่ใช่ เช่นคนธรรมดาไปค้ายาเสพติดอย่างนี้ก็โดน ฟอกเงิน

นายศุภชัย ยาวะประภาส : แล้วอย่างถ้าเกิดเขาเป็นเจ้าหน้าที่ของธนาคาร แล้วก็ โกงเงินธนาคารอย่างนี้ครับ

ประธาน : ก็มีความผิดฐานฉ้อโกงหรือลักทรัพย์ มันก็ต้องอาศัยความทุจริต

นายศุภชัย ยาวะประภาส : ถ้าแปลง่าย ๆ ก็คือพวกโกง ๆ ทั้งหลายจะโดน (๑๐) นี้หมดเลยใช่ไหมครับ

ประธาน : ใช่ครับ

นายศุภชัย ยาวะประภาษ : ขอบพระคุณครับ

นายธิตีพันธ์ เชื้อบุญชัย : ท่านประธาน ผมเข้าใจว่าอาจจะเป็นปัญหาเรื่องกฎหมายฮั่วหรือเปล่าที่อยู่ใน (๑๐) ที่ท่านอาจารย์ศุภชัยถาม

ประธาน : ไม่ครับ คืออันนี้เราไม่ได้ถือตัวคนทำความผิด เราถือเอากฎหมายที่ไปกระทำผิด เพราะฉะนั้นยกตัวอย่างความผิดต่อตำแหน่งหน้าที่ในการยุติธรรม อย่างนี้กว่าคนที่ไม่ได้เป็นผู้พิพากษาจะไม่ผิดตามนี้ได้ เพราะบางกรณีไปตัดสินบนหรือไปรับสินบนเพื่อไปสนับสนุนผู้พิพากษา เขาก็อาจจะมีความผิดฐานเป็นผู้สนับสนุนในการทำความผิดนี้ได้ มันก็กลายเป็นเขาต้องคำพิพากษาถึงที่สุดว่ากระทำผิดต่อตำแหน่งหน้าที่ในการยุติธรรม ผิดตัวคนไม่สำคัญ สำคัญความผิดตามกฎหมายอะไร

นายธิตีพันธ์ เชื้อบุญชัย : ที่นี้ประเด็นอาจจะเป็นเรื่องของประมุขกัน แล้วก็ไปฮั่วกันต่าง ๆ เหล่านี้ โดยสมมุติว่าถ้าเป็นโครงการขนาดใหญ่มันเป็นกฎหมาย

ประธาน : ถ้ามันเป็นความผิดตามกฎหมายฮั่วมันก็ไม่เข้าข่ายอันนี้ เพราะเรายังไม่ได้ใส่เข้าไป

นายธิตีพันธ์ เชื้อบุญชัย : คิดว่าน่าจะใส่ใหม่ครับ

ประธาน : เดี่ยวหมดทั้งประเทศ มาตรา ๑๓๖ ใช้นะ

นายอัชพร จารุจินดา : ท่านประธาน ขออนุญาตครับ มาตรา ๑๓๕ ที่ผ่านไปแล้วเมื่อครั้งนี้นะ สัมไปว่าท่านอาจารย์พนัส สิมะเสถียร บอกว่าเพื่อความชัดเจนเลยเสนอมาว่า การจ่ายเงินแผ่นดินคำต้นจะพูดให้ชัดหรือไม่ว่าการจ่ายเงินแผ่นดินจากคลัง คือเงินแผ่นดินที่อยู่ในบัญชีคลังที่ฝากไว้อยู่ในแบงก์ชาติถึงจะอยู่ในบทบัญญัตินี้

ประธาน : ไม่ได้

นายอัชพร จารุจินดา : เพราะว่าที่ตีความกันมามันก็เลยไปถึงเงินแผ่นดินที่ไม่ต้องส่งคลังไปด้วย อย่างเช่นเงินมหาวิทยาลัย มหาวิทยาลัยเขาก็จ่ายของเขาได้เองโดยไม่ต้องอยู่ในพระราชบัญญัติงบประมาณรายจ่ายประจำปี แต่ถ้าเขียนแบบเดิมและมีการตีความไป รวมไปถึงเงินแผ่นดินทุกประเภทมันจะมีปัญหา และท่านก็หมายถึงว่าข้อความในตอนท้ายความจริงมันชัดเจนอยู่ในตัวว่า เว้นแต่กรณีจำเป็นรีบด่วนจะจ่ายไปก่อนก็ได้ จ่ายไปก่อนที่นี้ก็จ่ายไปจากบัญชีคลังนั่นเองมันถึงจะต้องตั้งเงินงบประมาณไปชดใช้เงินบัญชีคลัง เพราะถ้าเอาเงินนอกบัญชีคลังไปใช้มันไม่ต้องตั้งเงินไปชดใช้ ไม่ว่าจะเงินของมหาวิทยาลัยหรือเงินกู้ เพราะมันก็เป็นไปตาม

วันอังคารที่ ๑ มีนาคม ๒๕๕๙

พระราชบัญญัติเงินกู้หรือพระราชบัญญัติของมหาวิทยาลัยนั้น ๆ ที่ไม่ต้องนำส่งคลังเป็นรายได้แผ่นดิน ก็เลยจะเต็มครับ แต่ว่าพอเราเติมกฎหมายวินัยการเงินการคลังมันก็อาจจะเป็นไปได้ที่ไม่ต้องเติม แต่ว่าตัวมหาวิทยาลัยเงินต้องเข้าใจว่าต้องเขียนให้ครบ เงินที่ไม่ต้องส่งคลังทำอะไร เงินที่กู้มาจะทำอย่างไร หรือท่านห่วงอย่างเดียวว่าเงินกู้ถ้าเป็น program loan ท่านคิดว่าไม่ควรให้กู้ มันควรให้กู้เฉพาะ project loan เท่านั้น อันนี้ควรจะไปเขียนอยู่ในกฎหมายการเงินการคลังที่ท่านเสนอมานะครับ

ประธาน : ซึ่งเราเขียนไว้แล้วในมาตราอะไร มาตรา ๕๘ หรือ มีเงินนอกงบประมาณอยู่ด้วย

นายอัคร จารุจินดา : ก็คงจะไม่ต้องเติมได้ครับ เราไปเขียนตรงโน้นให้ชัดเจนให้ครอบคลุม

ประธาน : มาตรา ๑๓๖ มีอะไรไหมครับ

นายประพันธ์ นัยโกวิท : มาตรา ๑๓๖ นี้รู้สึกมีของทางศาลยุติธรรมใช้ไหมครับที่เขาเสนอมา

เลขานุการ (นายปกรณ์ นิลประพันธ์) : เขาเสนอให้แปรญัตติ เสนอคำแปรญัตติต่อคณะกรรมการได้โดยตรงครับ มันไม่เพียงพอ

ประธาน : แล้วเขาแปรญัตติ เขาเคยได้กันไหมครับ

นายอัคร จารุจินดา : เคยครับ งบประมาณคราวที่แล้วศาลเข้าไปแป็บเดียวเขาเอาคืนมาได้หมดเลย

นายประพันธ์ นัยโกวิท : แต่ว่า กกต. เสนอไปแป็บเดียวไม่ได้คืนเลย

นายอัคร จารุจินดา : มันแล้วแต่องค์กร

ประธาน : พอดีกรรมการกำลังมีคดีอยู่ในศาล

นายประพันธ์ นัยโกวิท : ก็คือเสนอว่าจึงควรกำหนดให้เป็นบทบัญญัติเพิ่มเติมว่าในการพิจารณางบประมาณรายจ่ายของรัฐสภา ศาล องค์กรอิสระ และองค์กรอัยการ หากหน่วยงานนั้นเห็นว่างบประมาณรายจ่ายที่ได้รับการจัดสรรให้มันไม่เพียงพอให้สามารถเสนอคำขอแปรญัตติต่อคณะกรรมการได้โดยตรง

ประธาน : อัยการด้วยใช่ไหม

นายอมร วาณิชวิวัฒน์ : ท่านประธานขออนุญาตครับ ที่เราเขียนไปมันจะไปแย้งกับทางคณะกรรมการ น่าจะเป็นคณะกรรมการขับเคลื่อนการปฏิรูปประเทศด้านสาธารณสุข และสิ่งแวดล้อม ของ สปท. ครับ แต่เขาขอแก้มาตรา ๑๓๙ เขาบอกว่าเรื่องการแปรญัตติถ้าไปลดทอนหรือตัดทอนงบประมาณแล้ว เขาขอว่าห้ามไปดำเนินการในการไปเพิ่มงบประมาณในส่วนอื่น ๆ อีก และถ้าเราบอกว่าไปแปรญัตติต่อกรรมาธิการโดยตรงมันก็อาจจะไปขอเพิ่มหรือไปฮั้ว ไปคุยกันเองได้ แต่เขาบอกว่าให้ได้เฉพาะกรณีที่เป็นางบประมาณที่แปรญัตติลดทอนลงนั้นไปใช้ส่งต้นเงินกู้ ดอกเบี้ยเงินกู้ หรือชดใช้เงินคงคลังได้ เป็นข้อเสนอครับท่านประธาน

ประธาน : ไปได้ไหม

เลขานุการ : ในกรณีจำเป็นที่งบประมาณที่ได้รับจัดสรรไม่เพียงพอต่อการปฏิบัติหน้าที่ รัฐสภา ศาล องค์กรอิสระ หรือองค์กรอัยการจะยื่นคำขอแปรญัตติต่อคณะกรรมการโดยตรงก็ได้

ประธาน : มีอะไรไหมครับ ไปมาตรา ๑๓๗

เลขานุการ : มาตรา ๑๓๗ จะมีความเห็นจาก ครม. เรื่องคำว่า ผลสัมฤทธิ์ นะครับ

ประธาน : ต้องการให้แก้เป็นอะไร

เลขานุการ : เป็นผลประโยชน์ครับ

ประธาน : ใครขอแก้

เลขานุการ : สำนักงบประมาณครับ

นายชาติชาย ณ เชียงใหม่ : ท่านประธานขออนุญาตครับ ที่ผ่านมาเขาใช้คำว่า ผลสัมฤทธิ์กันทั้งนั้น ไม่ว่าจะเป็นของตัววัด ก.พ.ร. หรือของภาคเอกชน เพราะว่าถ้าใช้คำว่า ผลประโยชน์ มันจะมีความยุ่งยากในการกำหนดตัวชี้วัด แล้วก็การไปประเมิน ที่จริงคำว่า ผลสัมฤทธิ์ มันก็คือตัว result ในภาษาอังกฤษนั้นแหละ ที่ว่าจะได้ผลสุดท้ายนอกจาก output อะไร ผลสัมฤทธิ์มันคืออะไร ถ้าหากเราไปเปลี่ยนเป็นผลประโยชน์นี้ผมคิดว่ามันน่าจะกว้างหนักเข้าไปอีกครับ ขออนุญาต

ประธาน : เขาอ้างเหตุผลอะไร ที่ ครม. เขาขอ

เลขานุการ : เขาอ้างว่าผลสัมฤทธิ์จากการใช้จ่ายงบประมาณอาจไม่สามารถเกิดขึ้นได้ทันที หรือไม่สามารถวัดได้จากการใช้จ่ายงบประมาณรายจ่ายประจำปีเฉพาะปีงบประมาณที่เสนอ แต่อาจต้องอาศัยการดำเนินการต่อเนื่องในปีงบประมาณต่อ ๆ ไปด้วย

คณะกรรมการร่างรัฐธรรมนูญ
วันอังคารที่ ๑ มีนาคม ๒๕๕๙

หน้า ๒/๕

๒. งบประมาณรายจ่ายบางกรณีไม่สามารถเชื่อมโยงถึงผลสัมฤทธิ์ได้ เช่น งบประมาณรายจ่ายที่ตั้งไว้เพื่อชำระหนี้ งบประมาณรายจ่ายงบกลางซึ่งเป็นงบประมาณรายจ่ายที่ตั้งไว้สำหรับส่วนราชการหรือรัฐวิสาหกิจที่ขอใช้จ่ายในระหว่างปีงบประมาณ เนื่องจากขณะที่ตั้งงบประมาณยังไม่อาจคาดการณ์ได้ว่ารัฐวิสาหกิจหรือหน่วยงานอื่นใดจะมีค่าใช้จ่ายนอกเหนือจากที่ตั้งงบประมาณไว้เพียงใด โดยเฉพาะงบกลางรายการเงินสำรองจ่ายเพื่อกรณีฉุกเฉินหรือจำเป็น

๓. ความเข้าใจเรื่องผลสัมฤทธิ์จากการใช้จ่ายเงินงบประมาณอาจจะเป็นความเข้าใจที่ไม่ตรงกัน การบัญญัติความดังกล่าวไว้จึงยากที่จะเกิดการยอมรับตรงกัน และอาจนำไปสู่ข้อโต้แย้งและถกเถียงในการนำเสนองบประมาณอย่างไม่มีที่สิ้นสุด ทั้งนี้เห็นสมควรกำหนดเป็นผลประโยชน์ที่จะได้รับ

ประธาน : แล้วมันได้รับทันทีหรือ มันก็เหมือนกันแหละ แล้วมันไม่เสี่ยงกันหรือ ว่าคืออะไร คือจริง ๆ ถึงแม้ว่าจะใช้ ก็เอาเงินไปชำระหนี้ ผลสัมฤทธิ์ก็คือหนี้ลดลง ก็ขีดคุณตั้งงบกลางไว้เพื่ออะไรล่ะ เพื่อประโยชน์ในการบรรเทาสาธารณะหรือแก้ปัญหาเฉพาะหน้า ผลสัมฤทธิ์ก็คือเมื่อได้แก้ปัญหาเฉพาะหน้า คาดว่า อาจจะเปลี่ยนไปนิดหนึ่ง ที่คาดว่าจะได้รับ อันนี้ก็เบาลงหน่อย ไม่ใช่จ่ายไปตั้ง ๆ แล้วไม่รู้

นายอัชพร จารุจินดา : มันไม่มีปัญหา มันตรงกับพระราชกฤษฎีกาการบริหารกิจการบ้านเมืองที่ดีซึ่งกำหนดให้เวลาหน่วยราชการจะต้องตั้งงบประมาณก็ต้องเสนอแบบนี้ด้วยอยู่แล้ว

ประธาน : โน้ตไว้ด้วยอะไรที่ ครม. เขาขอมาแล้วเราไม่ได้ให้ เดี่ยวคนเขาจะบอกว่าเราให้หมด มีอะไรอีกไหมครับมาตรา ๑๓๗ ไม่มี มาตรา ๑๓๘ เขาขอแก้ในสำนักงบประมาณเดือนร้อนที่สุดใช้ไหม มาตรา ๑๓๘ มีอะไรไหมครับ ไม่มีก็ไปมาตรา ๑๓๙

นายอมร วาณิชวิวัฒน์ : ท่านประธานครับ คือมาตรา ๑๓๙ ที่เมื่อครู่เสนอไป เพราะว่าผมมองว่าถ้าไปแก้ตาม สปท. มันน่าจะทำให้มาตรา ๑๓๗ หรืออะไรเมื่อสักครู่ทำไม่ได้ เพราะว่าเขาไม่อยากจะให้มีการไปเพิ่มงบประมาณที่ได้จากการตัดทอนจากส่วนอื่นไปเพิ่มให้บางส่วนอะไรอย่างนี้ครับ ขออนุญาต

เลขานุการ : สำนักงบประมาณมีในวรรคสอง ท่านครับ คำว่า มีส่วนร่วมไม่ว่า โดยทางตรงหรือทางอ้อมในการใช้จ่ายงบประมาณจะกระทำมิได้

ประธาน : เขาให้แก้ว่าอย่างไร

เลขานุการ : เขาบอกว่าไม่ชัดเจนนะครับ

ประธาน : กรรมการมีส่วนร่วมไม่ว่าโดยทางตรงหรือทางอ้อม

นายอัชพร จารุจินดา : พุดพาดพิงถึงวรรคต่อมาด้วยนะครับว่า ถ้ากรณีที่ คณะรัฐมนตรีเป็นคนแปรญัตติ เนื่องจากว่าถ้าคณะรัฐมนตรีนั้นเป็นสมาชิกสภาผู้แทนราษฎร อยู่ด้วยก็อาจจะเข้ากรณีของวรรคนี้ว่าแปรญัตติมีส่วนร่วมไม่ว่าโดยทางตรงหรือทางอ้อม ในการใช้จ่ายงบประมาณ เช่นโครงการของกระทรวงนั้น กระทรวงนี้ ซึ่งรัฐมนตรีเป็น สมาชิกสภาผู้แทนราษฎร อาจจะถูกต้องความได้

ประธาน : นี่มันศรีธนญชัย รัฐมนตรีเขาแปรญัตติเขาไม่ได้เอาเข้ากระเป๋ารัฐมนตรีนะ เขาไม่ได้ให้รัฐมนตรีเป็นคนเอาไปใช้นะ มันเอาเข้ากระทรวง จะบอกว่าข้อความนี้ไม่ชัดได้อย่างไร ก็มันมีมาตั้งแต่รัฐธรรมนูญ ๒๕๔๐ ใช่ไหม สำนักงบประมาณก็เปี้ยวมาตั้งแต่รัฐธรรมนูญ ๒๕๔๐ นั้นแหละ รู้มาโดยตลอดแหละ ตัวดีที่เดียนั้นแหละ เขาว่าอย่างไรบ้างปรกรณ์

เลขานุการ : คือเขาเป็นข้อพิจารณา ท่านครับ ไม่ได้บอกว่าอะไร มันยาวมาก (ก) เนื่องจากการเข้าไปแสวงหาประโยชน์โดยมิชอบจากการใช้จ่ายงบประมาณ โดยปกติ ย่อมไม่สามารถกระทำสำเร็จได้เฉพาะจากการเสนอ การแปรญัตติหรือการกระทำด้วยประการใด ๆ ในชั้นการพิจารณาร่างพระราชบัญญัติงบประมาณรายจ่ายของฝ่ายนิติบัญญัติ (ข) ความดังกล่าว บัญญัติถึงการอนุมัติหรือจัดสรรงบประมาณของเจ้าหน้าที่ของรัฐ จึงทำให้ความหมายจำกัดอยู่ เฉพาะการอนุมัติหรือจัดสรรงบประมาณโดยผู้อำนวยการสำนักงานงบประมาณและเจ้าหน้าที่ สำนักงานงบประมาณเท่านั้น ไม่ครอบคลุมถึงเจ้าหน้าที่หน่วยงานอื่น ๆ ด้วยซึ่งเป็นผู้ใช้จ่าย งบประมาณ (ค) เจตนารมณ์ให้คำว่า การอนุมัติหรือจัดสรรงบประมาณ ให้หมายความถึงขั้นตอน การใช้จ่ายงบประมาณของส่วนราชการ รัฐวิสาหกิจและหน่วยงานอื่นด้วย อาจถูกนำไปใช้เป็น ข้อโต้แย้งว่าเป็นการบัญญัติฐานความผิดขึ้นใหม่โดยรัฐมนตรีฉบับนี้

ประธาน : ไม่ต้องโต้ บอกตรง ๆ ว่ากำหนดขึ้นใหม่

นายธนาวุฒิ สังกข์ทอง : ที่เขาเขียนมาทั้งหมดเขาก็กลัวว่าเขาจะถูกแอบอ้างใช้เป็น เครื่องมือ

ประธาน : ไม่มีใครแอบอ้าง เขาเป็นเครื่องมือให้เขาเองมาโดยตลอด

นายธนาวุฒิ สังกข์ทอง : เพราะปัจจุบันเขาทำกันอยู่เขาก็เลิกแล้ว

ประธาน : ก็ถ้าเขาไม่ทำมันจะทำได้อย่างไร

คณะกรรมการร่างรัฐธรรมนูญ
วันอังคารที่ ๑ มีนาคม ๒๕๕๙

หน้า ๒/๗

เลขาธิการ : กราบเรียนท่านประธาน คือผมคิดว่าถ้าเราไม่ reform ระบบงบประมาณอย่างเร่งด่วนผมคิดว่าเราจะแย่ เพราะว่าจากข้อมูลที่เราไป ของ WEF ของใครต่อใครก็ดี เรื่อง wastefulness of government spending ก็ดี แล้วก็เรื่องการที่เงินงบประมาณไปกระจุกกระจายอยู่ตามที่ต่าง ๆ เป็นเบี้ยหัวแตกก็ดี เราอยู่ในอันดับ ๑๐๐ กว่า ๆ จาก ๑๕๐ ผลของมันก็คือมันทำให้การพัฒนาประเทศไม่สามารถผลักดันไปข้างหน้าได้ เพราะว่ามันเป็นเบี้ยหัวแตกมาก แล้วก็เงินก็จะหายไป ผมคิดว่าทั้งเรื่องผลสัมฤทธิ์ก็ดี เรื่องกระบวนการต่าง ๆ นานาดังกล่าวเหล่านี้เป็นการ reform ระบบงบประมาณโดยตรง แล้วก็น่าจะเป็นประโยชน์ต่อประเทศมาก

นายอมร วาณิชวิวัฒน์ : ท่านประธานขออนุญาตเพิ่มเติมครับ ของคณะกรรมการการขับเคลื่อนการปฏิรูปประเทศด้านการเมือง สปท. เขาขอแก้คำว่าศาลรัฐธรรมนูญทั้งหมดให้เป็นที่ประชุมใหญ่ศาลฎีกา ก็ไม่ทราบว่าจะผลอะไรนะครับ แต่เขาแจ้งมาอย่างนั้นครับ

นายประพันธ์ นัยโกวิท : ในส่วนของศาลรัฐธรรมนูญนี้ในร่างมาตรา ๑๓๙ วรรคสาม ศาลรัฐธรรมนูญเขามีข้อเสนอแนะว่าควรกำหนดให้ชัดเจนว่าศาลรัฐธรรมนูญมีอำนาจวินิจฉัยเฉพาะในส่วนว่าการกระทำฝ่าฝืนวรรคสองหรือไม่ และหากมีการกระทำฝ่าฝืนบทบัญญัติตามวรรคสองให้เป็นอันสิ้นผลเท่านั้น ซึ่งสอดคล้องกับระยะเวลาพิจารณาของศาลรัฐธรรมนูญที่มีเพียง ๗ วัน ดังที่เคยบัญญัติไว้ในรัฐธรรมนูญ ๒๕๕๐ ส่วนการเพิ่มเติมบทลงโทษ ให้ผู้กระทำพ้นจากสมาชิกภาพเป็น ส.ส. ส.ว. พ้นจากตำแหน่งทั้งคณะกรณีเป็นคณะรัฐมนตรี หรือให้เพิกถอนสิทธิสมัครรับเลือกตั้ง ทั้งต้องรับผิดชอบชดใช้เงินคืนพร้อมดอกเบี้ยนั้นเป็นโทษที่เกิดจากการนำผลคำวินิจฉัยของศาลรัฐธรรมนูญไปใช้บังคับ ซึ่งจะต้องเป็นกระบวนการขององค์กรอื่น

ประธาน : คือเราไม่ได้ให้ศาลรัฐธรรมนูญสั่งหรือวินิจฉัยให้คณะรัฐมนตรี หรือรัฐมนตรี หรือ ส.ส. พ้นจากตำแหน่งนะ เราเพียงแต่ให้สั่งว่ามีการกระทำที่ว่านั้นไหม ถ้ามีการกระทำที่ว่านั้น โดยผลของรัฐธรรมนูญพวกนี้มันพันเอง มันเหมือนกับกรณีฝ่าฝืนจริยธรรมมาตรฐานจริยธรรมอย่างร้ายแรง ศาลรัฐธรรมนูญก็วินิจฉัยว่าฝ่าฝืนจริงไหม พอฝ่าฝืนจริง ศาลรัฐธรรมนูญก็ต้องสั่งอะไร มันก็ออก เหมือนมาตรา ๙๓ หรือมาตราอะไรที่ ส.ส. เขาสงสัยว่าสมาชิกภาพขาด คนก็หาว่าเราให้อำนาจรัฐศาลรัฐธรรมนูญเอาออก เปล่า เราไม่ได้ให้เอาออก รัฐธรรมนูญเองเป็นคนเอาออก ศาลรัฐธรรมนูญชี้แต่เพียงว่าคุณล้มละลายหรือเปล่า

นายชาติชาย ฌ เชียงใหม่ : ท่านประธานครับ ขอโทษครับ ในกรณีนี้เรามีเวลาให้ศาลรัฐธรรมนูญ ๗ วัน ถ้าเผื่อคุณไปยื่น ๑ ใน ๑๐ มันส่งอะไรไปก็ไม่รู้ หลักฐานไม่ชัดเจน แล้วก็

คณะกรรมการร่างรัฐธรรมนูญ
วันอังคารที่ ๑ มีนาคม ๒๕๕๙

หน้า ๒/๘

เวลาศาลรัฐธรรมนูญจะไปไต่สวนหาข้อมูลเพิ่มเติมเพื่อจะวินิจฉัยมันไม่ทัน มันมันไม่ลดยหลุดไป โศกดีไปหรือครับ ผมมองว่ามันจะมีกลไกอะไรในแง่เงื่อนไขเวลาหรือว่าในแง่อะไรที่จะทำให้ ศาลรัฐธรรมนูญสามารถที่จะวินิจฉัยด้วยความเรียกว่าข้อมูลพร้อมพอสมควร ผิดก็ผิด ไม่ผิดก็ไม่ผิด ตอบได้ไม่อย่างนั้นเดี๋ยวมีคนมาซักค้านแย้งโน่นนี่อีกว่าไปช่วยอะไรกันหรือเปล่า ดีไม่ดีจะโดนสอย โดยมาตราที่ประชาชนยื่นคำร้องได้อะไรอย่างนี้ ผมก็ไม่แน่ใจนะ ขอขอบคุณครับ

นายสุพจน์ ไข่มุกด์ : ขออนุญาตครับ แสดงความเห็นของอาจารย์ชาติชาย ตรงเป้งเลย กำลังจะพูดพอดี เพราะว่าคราวที่แล้วผมก็ค่อนข้างจะไม่ค่อยเห็นด้วยในระยะเวลา ที่จำกัด เพราะว่าศาลรัฐธรรมนูญจะได้รับเรื่องมา แล้วก็เอามาดูว่ามันเข้ากับข้อบังคับเงื่อนไข ของเราหรือเปล่าที่จะรับคดีไว้ แล้วกว่าเราจะเรียก เราทำหนังสือถึงคนที่เกี่ยวข้องมา กว่าที่จะขอ เอกสารมาทำการไต่สวนมันใช้เวลาพอสมควรครับ ใช้เวลามากทีเดียว บางทีก็ไม่ได้รับก็ส่งตีกลับอีก ว่าคนนี่ไม่อยู่ที่นี่ แล้วก็ต้องส่งกลับไปอีกต่าง ๆ มันใช้เวลาพอสมควร และในการที่จะหา evidence อะไรต่าง ๆ มันใช้เวลาพอสมควร เอกสาร แล้วก็ผู้เชี่ยวชาญในเรื่องนั้น ๆ อีกเราต้อง ใช้เวลา เพราะฉะนั้น ๗ วันมันรู้สึกเราจะเกร็งมากเลย แล้วก็หลุดแน่นอนที่อาจารย์ชาติชายพูด บอกหลุดแน่นอนเพราะว่าเขาทำไม่ทันครับ ขอขอบคุณครับ

วันอังคารที่ ๑ มีนาคม ๒๕๕๙

ประธาน : คือถ้าชาวบ้านเป็นคนไปร้อง ๗ วันศาลรัฐธรรมนูญทำไม่ได้ แต่เรื่องนี้ สมาชิก ๑ ใน ๑๐ เป็นคนไปร้องต่อศาลรัฐธรรมนูญ เพราะเขานั่งดูอยู่ด้วยกันอยู่แล้ว เพราะฉะนั้น เขาก็ต้องมีหลักฐานอะไรไปให้ศาลรัฐธรรมนูญ ศาลรัฐธรรมนูญก็เพียงแต่วิเคราะห์ว่าทำอย่างนี้ถือ ว่าเป็นผลอย่างนั้นหรือไม่ ถ้าเป็นชาวบ้านร้องแล้วก็ ๗ วันไม่ได้หรือตายเปล่า

นายสุพจน์ ไข่มุกด์ : ขอต่อรองการทำได้ไหมครับ สัก ๑๕ วันก็ยังดีท่านครับ

ประธาน : เพราะมันจะต้องหยุด กระบวนการงบประมาณมันจะต้องเร็ว

นายสุพจน์ ไข่มุกด์ : ในขณะที่มีการยื่น แล้วก็รอระหว่างการพิจารณาก็ขอให้ หยุดไว้ก่อนได้ไหมครับ คล้าย ๆ ว่าระงับชั่วคราวเหมือนที่ศาลปกครอง เพื่อเราจะทำให้มัน รอบคอบหน่อย ไม่อย่างนั้นเราก็ทำลวก ๆ นี่ผลออกมามันไม่พึงประสงค์ แล้วก็เราก็ถูกโจมตีอีก เราขอเวลาดูหน่อยครับ

ประธาน : ๑๕ วัน ถ้าอย่างนั้นต้องไปแก้มาตราที่ให้เขาทำภายใน ๙๐ วัน

นายอัชพร จารุจินดา : แต่ว่าในรัฐธรรมนูญ ๒๕๕๐ ก็ให้ ๗ วันเหมือนกันนะ มันเป็นมาตั้งแต่รัฐธรรมนูญ ๒๕๕๐ แล้ว แล้วคราวนี้เราจะมาขยายเวลามันจะเอาเหตุผลอะไร

นายชาติชาย ณ เชียงใหม่ : ผมเพียงแต่ถามด้วยความไม่รู้ข้อมูลรายละเอียด ในชั้นปฏิบัติเท่านั้นครับ ผมเกรงว่าไปยื่นแล้วมันไม่ละเอียดพอ ศาลรัฐธรรมนูญก็มีเวลาไม่พอ สุดท้ายก็ไปยก หรือหาหลักฐานไม่ได้ก็วินิจฉัยว่าไม่ผิดเท่านั้นเอง ก็กลัวว่าจะเป็นอย่างนั้น แต่ถ้าหากว่าเขามีหลักฐานกันดีพอ แล้วก็มันทำได้ก็ไม่ติดใจอะไร เพราะว่ามันเป็นการกำหนด ตรงนี้ ประเด็นเราก็คือเราต้องการให้ลงโทษ เพราะฉะนั้นเราต้องการว่าต้องเขียน หรือกำหนด เงื่อนไขที่มันลงโทษได้จริงเท่านั้นเองครับ ไม่อย่างนั้นแล้วเดี๋ยวพวกก็จะเสื่อมศรัทธาอีกใช้ไหมครับ ไปยื่นก็ถูกปล่อยออกมาสุดท้ายกลายเป็นไม่ไปยื่นแล้ว อะไรอย่างนี้เป็นต้น ก็เกรงอย่างนั้น เพราะว่าหัวใจเราที่มันเพิ่มเติมจากรัฐธรรมนูญ ๒๕๕๐ คือการลงโทษ เพราะฉะนั้นแล้วก็ให้เป็น ตัวอย่างเพราะเป็นตัวอย่างของจุดเด่นรัฐธรรมนูญเราตรงนี้ เพราะว่าอันนี้มันคือคุณสมบัติที่พวก มาถอนทุนมันจะอยู่ตรงนี้ใช้ไหมครับ ถ้ามันจัดการได้จริง ๆ มันปิดรูนี้ได้จริง ๆ อันนี้ความศักดิ์สิทธิ์ ความเป็นอะไรต่าง ๆ ที่ไม่ดีทั้งหลายมันก็จะเริ่มต้นตั้งแต่ตรงนี้ และมันจะเป็นผลพวงโยงไปถึง เจ้าหน้าที่สำนักงบประมาณ ข้าราชการต่าง ๆ ที่จะต้องรับความผิดไปด้วยถ้าหากสมรู้ร่วมคิดกับ เขาด้วย รู้ไปกับเขาด้วยอันนี้ผมก็เลยมหาหรือท่านประธานเท่านั้นเองครับ

นายสุพจน์ ไข่มุกด์ : อาจารย์ชาติชายติดใจหรือไม่ติดใจครับ

นายชาติชาย ณ เชียงใหม่ : ผมก็ไม่ว่าอะไร เพียงแต่ผมกังวลเท่านั้น ผมไม่เคยมีประสบการณ์ ก็เลยถามว่าศาลรัฐธรรมนูญเขาจะทำงานกันอย่างไรเท่านั้นเอง ว่า ๗ วันทันไหม เพราะผมเกรงว่าถ้าไปยื่น ถ้าเกิดผลผลิตลามไปยื่นให้ใหม่มันไม่มีหลักฐานดีพอท่านก็บอกว่า ๗ วันท่านก็ฟังไม่ได้ความว่ามันผิดจริงท่านก็บอกไม่ผิด อย่างนี้ครั้ง ๒ ครั้งเข้ากองเชียร์มันก็จะมองว่าศาลรัฐธรรมนูญหน่อมแน้ม โดยไม่ได้มองว่าเงื่อนไขเวลามันไม่ให้ ไม่ใช่ศาลรัฐธรรมนูญหน่อมแน้มหรือว่าพิจารณาไม่ใช่นี้นั้นก็เลยจะพาเสียหาย เพราะฉะนั้นความศักดิ์สิทธิ์ของมาตรานี้ก็จะหายไปเท่านั้นเองครับ ผมก็กังวลแค่นี้

นายสุพจน์ ไข่มุกด์ : ตอบท่านอัคร เพราะคดีนี้ยังไม่เคยขึ้นศาลรัฐธรรมนูญเลย เพราะฉะนั้นเราขอเวลาหน่อยเพื่อให้มันรอบคอบยิ่งขึ้นเพราะคดีนี้มันคดีใหญ่ แล้วก็มันเป็นไฮไลท์ของใหม่เลยที่เราจะลงโทษผู้ที่เกี่ยวข้อง ครม. ไปทั้งหมด แล้วก็ผู้ที่เกี่ยวข้องไปหมดเลย ทั้งวงเลย เพราะฉะนั้นเราต้องขอเวลาครับ ถ้าเราผลิผลผลิตทำอะไรโดยขาดเอกสารสำคัญที่เกี่ยวข้อง กว่าเราจะขอมาได้ต้องใช้เวลาพอสมควรครับเอกสารต่าง ๆ แล้วก็เราก็ต้องหาผู้เชี่ยวชาญมาอีกที่จะมาดูเอกสารตรงนี้ เพราะฉะนั้น ๗ วันนี่ผมว่าน้อยเกินไป ๑๕ วันผมว่าก็พอดี ที่เราจะเกร็งน้อยหน่อยนะครับ ขอขอบคุณครับ

ประธาน : ๑๕ วัน

เลขานุการ : ในมาตรา ๑๓๙ มีผู้ว่าการธนาคารแห่งประเทศไทยเสนอเรื่องการแปรรูปหนี้ในเรื่องของการตัดลดรายจ่ายนะครับ ผมอ่านสรุปแล้วไม่แน่ใจ ในตารางบอกว่าเพื่อให้การจ่ายที่แปรรูปตัดลดไปใช้ประโยชน์ในการชำระคืนเงินต้นดอกเบี้ย หรือภาระค้ำจ่ายอื่นได้

ประธาน : แล้วเขาขอแก้ไขอะไร

เลขานุการ : คือผมไม่แน่ใจ คือที่สรุปมาผมอ่านไม่เข้าใจ

นายอุดม รัฐอมฤต : ท่านประธานครับ ในส่วนของท่านอาจารย์ปรีชา สุวรรณทัต ท่านบอกว่าเรื่องของการที่บอกว่ามีการแปรรูปหนี้ตัดลดแล้วอาจจะเข้าข้อที่บอกว่ามีส่วนโดยตรงหรืออ้อมในการที่จะใช้งบประมาณรายจ่ายซึ่งจะเข้าเป็นความผิด ท่านบอกว่าถ้าจะให้ความตรงนี้มันชัดเจนก็คือถ้าแปรรูปหนี้ตรงนี้นั้นเอาไปใช้ในรายการอันใดที่ชัดเจนมันจะได้ตัดประเด็นเรื่องการที่ไปแปรรูปหนี้แล้วเอาไปใช้อย่างอื่นมันจะได้จบไปว่าไม่มีประเด็นเอาไปใช้อย่างอื่น

วันอังคารที่ ๑ มีนาคม ๒๕๕๙

ท่านอยากให้ระบุให้ชัดเจนไปว่าเงินที่แปรรูปตัดลดลงประมาณเอาไปใช้อย่างอื่นไม่ได้ จะต้องเอาไปลดหนี้ ลดอะไรต่าง ๆ มันก็จะชัดเจนว่าไม่ได้มีการแสวงประโยชน์หรือเอาไปใช้ในกรณีอื่น

ประธาน : คือนั่นเป็นการตัดหนทางเพื่อไม่ให้เขาเอาไปใช้อย่างอื่น แต่ว่าเมื่อตัดหนทางแล้วมันก็จะเลยจะตัดหนทางของประเทศไปด้วย เพราะว่าบางทีมันก็มีความจำเป็นที่จะต้องไปใช้อย่างอื่นได้ เกิดฉุกเฉินอะไรขึ้นมา หรือเกิดความจำเป็น เพราะว่าการตั้งงบประมาณมันตั้งล่วงหน้าตั้งปีหนึ่งใช้ใหม่ คือคนที่เขาเสนอบอกว่าถ้าเมื่อต้องการไม่ให้มีการโกงกันก็คือตัดได้ แต่ว่าเอาไปเพิ่มไม่ได้ ยกเว้นไปชำระดอกเบี้ยเงินกู้ แต่ว่าถ้าทำแบบนั้นมันก็จะไปตัดเรื่องการพัฒนาอย่างอื่นไปในตัวซึ่งมันเป็นการแก้ปัญหาไม่ถูกจุด ปัญหา มันคือคนละเม็ดอันนี้ เราก็ลงโทษคนละเม็ดก็เท่านั้นแหละ

นายชาติชาย ณ เชียงใหม่ : ท่านประธานครับ ขออนุญาตเรียนเกี่ยวเนื่องไปได้ไหมครับ คือเมื่อครู่คุณปกรณ์ท่านได้พูดถึงเรื่องว่ามาตรานี้จริง ๆ แล้วตัวแปรสำคัญอีกอันหนึ่งก็คือระบบและกระบวนการจัดทำงบประมาณที่มันเป็นช่องว่างมันมีปัญหาเยอะ มันก็ทำให้ความกระจุกกระจาย fragment เยอะแยะมาก ผมไม่ทราบว่าเป็นส่วนว่าด้วยเรื่องนี้เราควรที่จะกำหนดให้มันมีการปฏิรูประบบงบประมาณเสียเลยดีไหมครับ เพราะว่ามันคือหัวใจการปฏิรูประบบราชการ ที่ผ่านมาตั้งแต่ปี ๒๕๔๔ ปี ๒๕๔๕ เราปฏิรูปไปไหนไม่ได้สักทีเพราะว่าเราไม่สามารถปฏิรูประบบงบประมาณได้เลย เขียนยุทธศาสตร์กันเป็นคั้งเป็นแคว แต่สุดท้ายก็เหมือนเดิมไปคนละที่ละทาง เพราะฉะนั้นก็ไม่ทราบว่า จะมาอยู่ในมาตรา ๗๒ ในนโยบายแห่งรัฐมาเพิ่มได้ไหมครับ ในวรรคต่อท้ายเรื่องของการที่ต้องพัฒนาระบบบริหารราชการแผ่นดินส่วนกลาง ส่วนภูมิภาค ส่วนท้องถิ่นให้มันดีอะไรอย่างนี้นะครับ รวมทั้งให้ปฏิรูประบบงบประมาณให้มันอะไรดีกว่ากันไป หรือท่านจะมาเขียนในส่วนของ การปฏิรูปซึ่งเราอยากจะไปเติมในวันข้างหน้าให้มันมีเรื่องการปฏิรูประบบงบประมาณแผ่นดินเสีย แล้วก็ให้เร่งจัดทำกฎหมายเกี่ยวกับวิธีการงบประมาณอะไรเสียใหม่ภายใน ๑ ปีอะไรก็ว่ากันไป อย่างนี้ได้ไหมครับ แล้วแต่ท่านประธานครับ

ประธาน : เราก็มารู้ว่าใครเขาจะปฏิรูปอย่างไรแล้วแต่เขาไปปฏิรูปกัน แต่อันนี้ที่เราเขียน เราเขียนเพิ่มบทลงโทษสำหรับคนที่ฝ่าฝืนรัฐธรรมนูญขึ้นไว้เท่านั้นแหละ ความจริงการปฏิรูประบบงบประมาณมันเคยปฏิรูปมาทีหนึ่งแล้วเมื่อสัก ๒๕ ปีที่แล้วกรรมที่ทำเรื่อง Program budgeting ใครเคยได้ยินใช้ไหม เพราะฉะนั้นจึงเป็นที่มาของรายการงบประมาณรายจ่ายแผ่นดินที่ทุเรศทุรังที่สุดในโลกก็ว่าได้ เมื่อเป็น Program budgeting เขาก็ต้องมีแผนใช้ใหม่ แผนการนั้น

แผนการนี้ เพราะฉะนั้นก็จับมัดมันใส่ลงไปในแผนการต่าง ๆ ทั้งปวง กฎศีกาก็จะอยู่ในแผนการอะไร ผดุงความยุติธรรม หรืออะไรสักอย่างหนึ่ง แล้วก็บอกอันนี้เป็น Program budgeting แล้วเงินงบประมาณทั้งหมดไม่ว่าจะเป็นเงินเดือน ค่าจ้าง ค่าใช้สอยก็อยู่ในแผนการนี้ คือความมุ่งหมายเดิมที่เขาจะปรับปรุงเรื่องนี้คือหมายความว่าเวลาคือใช้เงินให้ไปใช้ตาม แผนที่วางไว้เพื่อให้มันสัมฤทธิ์ผลตามแผน แล้วแผนนั้นมันอาจจะคนโน้นทำ คนนี้ทำมันจะต้องเชื่อมโยงกัน แต่ว่าสำนักงานงบประมาณไม่มีขีดความสามารถในการที่จะทำเชื่อมโยงตรงนั้นได้ก็ design ตัวชื่อ กระทรวงยุติธรรม ศาล อัยการ กฎศีกา หรือแม้แต่นี้ก็จะอยู่ภายในแผนเดียวกันคือแผนงานกระบวนการยุติธรรม แต่มันทำอะไรคนละเรื่องแล้วมันไม่เชื่อมเลย ขนาดแค่บอกว่า ๓ หน่วยงาน กรม.สภา และกฎศีกามันทำงานเรื่องเดียวกัน ต่อเนื่องกันคือร่างกฎหมายเหมือน ๆ กัน บอกว่าแทนที่ต่างคนต่างมีคอมพิวเตอร์กันคนละชุดบอกว่าทำไมไม่มีคอมพิวเตอร์ชุดเดียวเพื่อที่จะได้ link กันไปหมดใช้ไหม แล้วก็พอคนหนึ่งทำปีบอีกคนหนึ่งก็กดเอาเข้ามาใช้ได้ แค่นี้สำนักงานงบประมาณยังไม่สามารถที่จะจัดเรื่องนี้ให้ได้ จะว่าไม่เข้าใจหรือจะเป็นเพราะอะไรก็ไม่รู้แหละ เขาก็มองไม่เห็นว่ามันคือแผนที่ว่านั่นแหละ

นายชาติชาย ณ เชียงใหม่ : ผมเข้าใจครับว่าใครจะปฏิรูปก็คงเป็นหน้าที่ของเขา แต่ถ้าเราเขียนตั้งไว้สักหน่อยได้ไหมในนโยบายแห่งรัฐ คือให้มันมี ให้มันเป็นเงื่อนไขให้ไปทำสักหน่อย

ประธาน : ก็เราจะเพิ่มหมวดปฏิรูป

นายชาติชาย ณ เชียงใหม่ : เอาไว้ข้างหลังนะครับ ขอขอบคุณมากครับ

ประธาน : เชิญครับ

นายอุดม รัฐอมฤต : ท่านประธาน ผมคิดว่าจุดที่เขากังวลมันก็คงมีปัญหว่า ส่วนที่ตัดออกไปนี้จะเอาไปเพิ่มในส่วนอื่นมันก็จะกลายเป็นลูกกล่าวหาได้ว่าส่วนที่ไปเพิ่มรายการนั้น เพราะว่ามีลักษณะการวางแผนไว้ว่าจะไปเองงบประมาณนี้ไปใช้อะไรตรงนี้ ซึ่งผมคิดว่าก็มีเหตุที่จะทำให้เกิดมีการกล่าวหากันไปกันมาในส่วนเหล่านี้ว่าพอตัดส่วนนี้จะเอาไปเพิ่มอีกส่วนหนึ่ง ถ้าหากว่าตรงนี้ถ้าจะแก้ปัญหาก็คงต้องระบุไว้เหมือนกันว่าถ้าจะไปเอาเงินส่วนที่ตัดออกไปใช้ อย่างอื่นนี้มันจะต้องมีกรอบอะไร คือพอให้เห็นว่าถ้าเข้ากรอบอย่างนี้ไม่เข้าเหตุที่จะไปบอกว่า เป็นการแปรญัติที่ว่าเพื่อจะไปแสวงหาประโยชน์ คือผมมองว่าตรงนี้ถ้าเราเขียนเป็นกว้าง ๆ แบบนี้มันกลายเป็นเปิดช่องให้มันมีการกล่าวหากันได้ แล้วมันก็จะไม่รู้จบหรอกครับ เพราะว่าแต่ละฝ่ายก็จะบอกว่าอันนี้ที่ตัดนี้ก็เพราะว่าเพื่อจะไปเพิ่มตรงนั้นตรงนี้นะครับ

คณะกรรมการร่างรัฐธรรมนูญ
วันอังคารที่ ๑ มีนาคม ๒๕๕๙

อัมภิกา ๓/๕

ประธาน : ที่เราเขียนเราลอกมาจากรัฐธรรมนูญ ๒๕๔๐ หรือรัฐธรรมนูญ ๒๕๕๐
มีไหม

เลขานุการ : มีครับ

ประธาน : เหมือนกันไหม

เลขานุการ : เหมือนครับ รัฐธรรมนูญ ๒๕๔๐ จะอยู่ในมาตรา ๑๘๐

ประธาน : แล้วอาจารย์คิดว่าเขาผ่านชีวิตมาตั้งแต่ปี ๒๕๔๐-๒๕๕๘ เขาผ่าน
กันมาได้อย่างไรที่เขียนอย่างเดียวกันนี้

นายอัคร จารุจินดา : มาได้เพราะว่าเราให้คนร้องคือ ส.ส. ซึ่ง ส.ส. ได้ประโยชน์
กันทั้งสภาก็นั่งเงียบกัน

ประธาน : อันนี้เราก็ให้ ส.ส. ร้อง เราไม่ได้เปลี่ยนเลยนะ

นายอัคร จารุจินดา : ก็หวังไว้ว่าจะมี ส.ส. ดี ๆ ขึ้นมา

ประธาน : ไม่ ๆ เราหวังว่าสภาชุดนี้หมดไปแล้วสภาชุดหน้ามา เราถึงให้ ๒๐ ปี
อย่างไร มันก็ต้องมีสักชุดหนึ่งเราก็รอกันไป ที่อาจารย์อุดมเป็นห่วงว่าเขาไม่รู้ถูกไหมครับ
คือถ้ามันเป็นอย่างนั้นจริง ๆ ผมไม่ใส่หรอก แต่เรื่องนี้มันรู้ สมมุติว่าผมบอกว่าห้ามไม่ให้ตั้งเงิน
ให้อาจารย์อุดมใช้ แล้วก็ท่านสุพจน์ก็ไปตั้งเงินไว้ที่อาจารย์อมรว่าเงินนี้เก็บไว้ณะเมื่อไรอาจารย์อุดม
มาเบิกจึงค่อยเอาไป ถ้ามารู้ไหมว่าเงินนี้เอาไปให้อาจารย์อุดม รู้ไหม ที่ทำนะทำกันอย่างนี้แหละ
คือเขาไม่ได้แปรญัตติเอาไปให้ ส.ส. หรือ เขาแปรญัตติเอาไปใส่ที่กระทรวง ทบวง กรม
ตามโครงการที่ ส.ส. earmark ไว้ แล้วก็ป็นอันรู้กันว่าเมื่อไรที่กรมนั้นจะส่งจ่ายงบประมาณอันนี้
จะต้องมีลายเซ็น signature ด้วยของ ส.ส. คนนั้นกำกับมาสำนักงบประมาณจึงจะจ่ายเงิน
อันนั้นให้ ไม่ใช่ใครจะไปตีกินไม่ได้นะสำนักงบประมาณก็ต้องรู้ด้วย ก็ทำกันโจ่งครึมขนาดนั้น ต้อง
ลองไปเรียกเจ้าหน้าที่งบประมาณของแต่ละกระทรวง ทบวง กรม มาฟังเขาดู ถ้าเขาเล่าให้ฟังนะ

นายอัคร จารุจินดา : ตอนหลังมาทำที่ถูกต้องกลายเป็นถูกต้องตามกฎหมาย
ของอาจารย์ชาติชาย ก.พ.ร. งบจังหวัด พงบจังหวัดตั้งนี้ตั้งมาจาก ส.ส. และการใช้จ่ายเงิน ส.ส.
ก็ไปนั่งประชุมอยู่กับผู้ว่าราชการจังหวัดบอกให้ไปทำโน่น ทำนี่ แล้วก็ป็นสิ่งที่ถูกต้องของ
อาจารย์ชาติชาย

ประธาน : นี่แปลว่าอาจารย์ชาติชายก็รู้ด้วย ๒๐ ปินะ

นางจรี วิจิตรวาทการ : เป็นวิธีการฟอกเงินแบบใหม่

นายชาติชาย ฌ เชียงใหม่ : ท่านอัครพรมกำลังจะเรียนถามท่านเรื่องนี้ว่า เราจะไปแก้ต้นทางนี้อย่างไร เพราะมันปรุขงกันมาตั้งแต่ต้นแล้ว จนผู้ว่าราชการจังหวัดบางคน จะต้องขอ ขอให้มันเป็นตามที่ชาวบ้านต้องการสัก ๒๕ เปอร์เซ็นต์เถอะ ที่เหลือท่านก็เอาไปเถอะ ท่านจะไปทำอะไรก็ทำ เขาพูดกันอย่างนี้ตรง ๆ

ประธาน : เพราะฉะนั้นต่อไปถ้าอาจารย์ชาติชายจะเป็นคนทำงานบัตว์นี้ พอเวลา ส.ส. เขาจะมาบอกนี่ท่านก็ต้องบอกว่า ๑. กรณาระมัดระวังว่าท่านกำลังทำการละเมิด การกระทำ อย่างนี้จะเป็นการละเมิดรัฐธรรมนูญมาตรานี้ท่านจะได้ไม่ต้องใช้สติกส์ใช้หนี้เขา แต่ถ้า ไม่มีลายเซ็นท่านท่านจ่ายไปปีบวันหนึ่งเขาก็ไปตามเอา แต่เราจะสิ้นหนทางแก้ปัญหารื่องนี้ที่เดียวหรือ

นางจรี วิจิตรวาทการ : ท่านประธานคะ ที่จริงถ้ามองจากอีกมุมหนึ่งนะคะ ไม่ได้มองเข้าข้างเขา แต่การเมืองถ้าจะมีประสิทธิภาพ สมมุติดิฉันเป็นนักการเมืองที่มีคุณภาพ อยากทำงานมันก็ต้องมีเงินให้ใช้บ้างนะคะ ทีนี้ทำไมเราไม่ตั้งให้กีสลิปเปอร์เซ็นต์ของเขาเลย แล้วเขาไปใช้ แล้วเขาให้ประชาชนตรวจสอบ ติดตาม ถ้าใช้ไม่ดีก็ให้มันกันเองนะคะ แทนที่ต้อง มาแอบแฝงในทางนี้ ทางโน้น มาขอตัด แม้กระทั่งโครงการที่จะนำไปลงในจังหวัด โครงการ โครงสร้างพื้นฐานเขาเรียกผู้รับเหมามาเจอหมด แล้วถามว่าปีนี้จะให้ออมาก็ร้อยล้านบาท กีสลิปล้านบาท ถ้าต้องการจะไปเอามาให้แต่ลงขันกันก่อน เท่าไร ๆ คนละกีสลิปบาท ๆ ก็ได้เงินไปฟรี โดยยังไม่มื่ออะไรมาเลย เขาก็ทำกันอย่างนี้เท่าที่ทราบ เพราะฉะนั้นมันก็มีวิธีเยอะแยะของเขา ทำไม เราไม่บอกว่าจังหวัดใหญ่ จังหวัดเล็ก แล้วแต่ประชากรมีเท่าไร คุณมีเงินแค่นี้แหละให้คุณ operate ให้เขาเอาไปใช้ แล้วให้ประชาชนตรวจสอบเขา แต่ให้โปร่งใส ทุกอย่างให้เห็นชัดเจน คือว่าไม่มีเขาก็แอบแฝงมาทุกทาง ผู้ว่าราชการจังหวัดก็กลายเป็นต้องไปพึ่งเขาด้วยก็น่าอนาถใจมาก

ประธาน : จะเปลี่ยนก็ได้ ก็ผมบอกแล้วผมไม่ติดใจ ถ้าเรายอมคิดว่าทำได้ก็เขียน เสียใหม่บอกให้ ส.ส. แปรญัตติเข้าส่วนตัวได้ไม่เกินเท่านั้น เท่านีสลิปบาท แล้วจะไปทำอะไร ก็แล้วแต่ที่ ส.ส. จะสั่งก็โอเคได้ legalize การทุจริตมันเสีย

นางจรี วิจิตรวาทการ : เป็นโครงการที่ดี แต่ให้โปร่งใสให้ประชาชนตรวจสอบ

ประธาน : มันไม่มี

นางจรี วิจิตรวาทการ : เขาอยากทำอะไร

ประธาน : มันไม่มีหรอกครับ

วันอังคารที่ ๑ มีนาคม ๒๕๕๙

นางจรี วิจิตรวาทการ : ที่ไม่มีผลงาน ถ้าเขาทำอย่างนี้เขาไม่มีผลงาน คนก็รู้แล้ว
คุณเอาไป ๒๐ ล้านบาท ๕๐ ล้านบาท ไม่มีผลงานเลย

ประธาน : โธ่ ผลงานที่เขาทำมาจะไม่มีการไปแบ่งอย่างไรละ ผู้รับเหมา
มันก็ไปทำ มันก็ทำตามเงินที่มันได้ ถนนพังเขาก็ไปโทษคนสร้าง ราชการมันไม่ดี คนเอาสตางค์
มันไปเสียแล้ว

นายอัชพร จารุจินดา : คงเริ่มทำให้เป็น ส.ส. เป็น ส.ส. ที่แท้จริง เพราะหน้าที่
ของ ส.ส. ก็คือ ๑. มาออกกฎหมาย ๒. ควบคุมฝ่ายบริหารรวมทั้งราชการทั้งหมดให้ปฏิบัติตาม
สิ่งที่ถูกต้อง การใช้จ่ายเงินที่ถูกต้อง เพราะฉะนั้นเมื่อเขาเป็นคนควบคุม เขาก็ไม่ควรจะเป็นคน
จ่ายเงินเสียเอง นั่นไม่ใช่หน้าที่ ส.ส. ที่ผ่านมาในอดีตนั้นไปสร้างอะไรให้ประชาชนเข้าใจผิดว่า
ส.ส. ต้องไปสร้างโน่น สร้างนี้ให้กับประชาชน ซึ่งความจริงไม่ใช่หน้าที่ ส.ส. บางที่เราอาจจะต้อง
สร้างความเข้าใจที่ถูกต้องในรัฐธรรมนูญฉบับนี้ หวังว่าอย่างนั้น

นายชาติชาย ณ เชียงใหม่ : อันนี้เป็นประเด็นใหญ่นะครับท่านอัชพร เพราะว่า
บ้านเมืองมันเดินเป็ดติดทางไปนานแล้ว แล้วเขาก็ไม่ชอบเรื่องมาตรานี้ ตลอดจนเรื่องการเงินจังหวัด
งบ ส.ส. ทั้งหลาย เขาอ้างอย่างเดียวแหละว่าถ้าเขียนอย่างนี้เขาทำงานไม่ได้ เพราะว่าเขาไม่ได้ทำ
หน้าที่อย่างที่คุณอัชพรพูด เขาก็บอกตลาดการเมืองมันต้องสัญญา มันต้องให้ เพราะว่าชาวบ้านเขา
คาดหวังสูง กลไกรัฐกระจายให้ไม่ได้เร็ว แล้วก็หันดีพอ เขาเป็นเหมือน broker นายหน้าอำนาจ
นายหน้าโครงการไปให้ เพราะฉะนั้นก็ยอมมีค่ารถค่ารา ค่ากาแพ้ง ว่ากันอย่างนั้นจริง ๆ นะ
แต่ที่ผมก็ไม่เห็นด้วย ผมว่าถ้าอย่างนี้ก็ออกกฎหมายอย่างที่ท่านว่าไปเลย ก็แจกมันทุกคนไปเลย
คนละเปอร์เซ็นต์ ๒ เปอร์เซ็นต์ตามงบประมาณไปเลยดีกว่า มันจะได้สิ้นเรื่องสิ้นราว สมมุติถ้าเรา
จะฝืนให้มันกลับมาสิ่งที่ควรจะเป็น ดัดนิสัยชาวบ้านด้วย เหมือนอย่างเวลามาพูดนี้ชาวบ้านทุกวันนี้
ก็ชาวบ้านจริง ๆ ที่เป็นอยู่ในหมู่บ้าน บอกว่าเขาไม่สนใจหรือเรื่องมีส่วนร่วม สนใจส่วนแบ่ง
เขาพูดดื้อ ๆ เลยแหละ เพราะฉะนั้นถ้าเราไม่ทำอะไรบ้านเมืองมันก็จะจมไปเรื่อย ๆ เพราะฉะนั้น
ผมกำลังคิดว่าจะเรียนถามท่าน ๒ ประการครับ มาตรานี้ถ้า ส.ส. คนใดคนหนึ่งหรือ ๒ คนมัน
รวมกันไม่ได้ ๑ ใน ๑๐ มันรู้เห็นเรื่องนี้อยู่ ถ่ายรูปหรือแอบ copy อะไรไปเดินไปหา ป.ป.ช. ได้ไหม
เพราะว่าเขามาตรารัฐธรรมนูญไม่ได้นี้ มาตรานี้มันก็ต้อง ๑ ใน ๑๐ ใช่ไหม เขามี ๒ คน คนเดียวก็ได้
เขาไปหา ป.ป.ช. ได้ไหม ไปกล่าวโทษพวกนี้ทั้งโขง

ประธาน : ได้

นายชาติชาย ณ เชียงใหม่ : แล้วถ้าประชาชนไปได้ข้อมูลอย่างไรไม่รู้ พลเมืองดี ก็ไปหา ป.ป.ช. ได้ อ้างเรื่องมาตราอื่น แต่วามันมาโยงถึงตรงนี้ใช่ไหม ทีนี้ถ้าท่านจะเขียนอะไร ในชั้นการจัดทำงบประมาณของส่วนราชการ แล้วก็ของจังหวัด ถ้าเจ้าหน้าที่ได้รู้เห็นหรือได้ทำอะไร ที่มันจะเอื้อประโยชน์อะไรอย่างนี้ ก็ให้มันมีความผิดอะไรไปได้ แล้วก็มีคนไปร้องได้ อะไรได้ เพราะผมเข้าใจว่าในส่วนราชการแต่ละแห่งหรือในจังหวัดนี้คนดี ๆ คนที่ไม่เห็นด้วยเรื่องอย่างนี้ มีเยอะแต่มันไม่รู้จะพูดอย่างไร มันไม่รู้จะไปบอกใคร มันไม่ดู รัฐธรรมนูญไม่ได้เปิดให้ ก็มีกฎหมาย อาญาก็ยังไม่ได้ผิดอะไรใช่ไหมครับมันก็ไปฟ้องไม่ได้ แพงเขาไปโกงที่ไหนมา มันก็ไปทำไม่ได้ มันก็ไม่มีหลักฐานอะไรอีก มันก็ได้แต่นั่งมองปริบ ๆ ก็กลายเป็นว่าไม่รู้จะทำอย่างไร ถ้าอย่างไร ท่านจะกรุณาดูตรงนี้อันหากจะทำจะบัญญัติอะไรในชั้นของการจัดทำงบประมาณให้มันชัดเจนว่า เขาก็มีผิด แล้วก็ถ้าใครรู้เห็นก็สามารถไปร้องอะไรที่ไหนได้ ก็ขอให้มันมีทางไปเขาหน่อย อย่างนี้มันจะ protect พวกทำงานงบประมาณในระดับล่างขึ้นมาได้มากขึ้นครับ

ประธาน : จริง ๆ ที่เราเขียนเราไม่ได้เอาเจ้าหน้าที่กระทรวง ทบวง กรมเท่าไร เรา เอาคนที่อนุมัติงบประมาณกับจัดสรรงบประมาณ

นายชาติชาย ณ เชียงใหม่ : งบถึงเดือนร้อนมากกว่าเพื่อน ท่านจะเอาไปใส่ตั้งแต่ คนเริ่มเขียนงบประมาณด้วยดีไหมครับ

ประธาน : คนเขียนงบประมาณมันไม่ได้เกี่ยว เพราะว่าเรื่องนี้มันเป็นเรื่องของ การแย่งชิงผลประโยชน์กันระหว่างกระทรวง ทบวง กรม อยู่ ๆ ส.ส. จะไปเอาของเขานี้ เขาไม่ยอมกันหรือเขาก็ปากกัดตีนถีบเหมือนกัน แต่ว่าถ้าวันดีคืนดี ส.ส. บอกว่าแกเอาไปอีก ๑๐๐ ล้านบาทนะฉันแถมให้แถมแต่แกอย่าไปทำอย่างอื่นนอกจากทำสิ่งที่ฉันบอกนะ กระทรวงมันเอา เพราะมันก็จะพลอยได้เศษ ๆ เลย ๆ ของมันไปด้วย

นายชาติชาย ณ เชียงใหม่ : อันนั้นก็ส่วนหนึ่งผมเข้าใจครับ แต่อย่างกรณีที่เรา พูดถึงเรื่องเงินพัฒนากลุ่มจังหวัดก็มีแนวโน้มจะขยายมากขึ้นจาก ๑๘,๐๐๐ ล้านบาท มันก็จะ เป็น ๓๐,๐๐๐ ล้านบาท ๕๐,๐๐๐ ล้านบาทแล้ว เพราะเขารู้ว่าอันนั้นคืองบ ส.ส. ที่จำแลงมา เขาก็ไปตักตั้งแต่ต้นทางที่จังหวัดเลย ใช้บาร์มี หรืออะไรก็ไม่รู้เรียกมัน ก็ไปบอกให้เจ้าหน้าที่ของ โยธาธิการบ้าง ของอะไรต่อมิอะไรบ้าง ทำโครงการภายใต้แผนพัฒนาจังหวัด ภายใต้ยุทธศาสตร์ จังหวัดนั้นแหละครับ พวกนั้นมันก็ขงมาตั้งแต่ต้นแล้วว่ามันจะต้องทำโน่นทำนี่อะไรไป ซึ่งมันเป็น ความต้องการของพวกนักการเมืองที่ไม่สุจริต ถ้าท่านจะไปเขียนอะไรเพิ่มตรงนี้ไหมครับว่ามันเป็น

วันอังคารที่ ๑ มีนาคม ๒๕๕๙

เรื่องของการเสนอของบประมาณที่โครงการต่าง ๆ ที่มีลักษณะที่ว่ามีการรู้เห็นประโยชน์อะไรต่าง ๆ อย่างนี้ได้ไหมครับ เพราะถ้าอย่างนี้มันปลายทางที่ผู้อนุมัติ หรือผู้จัดสรรแล้วมันคลำหาต้นเหตุยากแล้ว เพราะว่าเหตุการณ์มันชงมาตั้งแต่จังหวัดมาแล้ว ส่วนว่างบส่วนกลางที่มันยื้อกันอันนี้ของท่านจะครอบคลุม มันมี ๒ ส่วนครับ สมรภูมิจังหวัดมันไม่ครอบคลุมถึงอันนี้มันมาคลุมเฉพาะข้างบน ในเวลาเขามาในส่วนของงบพัฒนาจังหวัดอะไรอย่างนี้เขาก็รู้มาตั้งแต่ต้น เขาก็ไม่มีใครตัดเลยครับ เขาก็มาเห็นชอบกันทั้ง package เลย เพราะเขาแบ่งกันที่ต่างจังหวัดเรียบร้อยหมดแล้ว ทั้งฝ่ายค้าน ไม่ค้าน มันรู้กันหมดแล้วว่ามันจะได้กันคนละเท่าไรอย่างไรครับ เราควรจะทำตรงนี้ได้เฉพาะส่วนที่มันมาจากทางต้นทางก็น่าจะดี กันไว้ครับ

นายอัชพร จารุจินดา : ของอาจารย์ชาติชายตรงกับสำนักงบประมาณ ที่สำนักงบประมาณเขาพูดมาเขาบอกอย่างนี้ เขาบอกว่ามันเขียนมาแล้ว โครงการมันมาแล้ว มาถึงเขาเขาก็อนุมัติไปตามนั้น เขาก็ไม่รู้

นางจรี วิจิตรวาทการ : แต่มันไม่ใช่อยู่ระดับจังหวัดอย่างเดียวนะคะ ตามกระทรวงกรมต่าง ๆ ก็เป็นอย่างนี้ คือสั่งไว้ก่อนล่วงหน้าให้ทำ project นี้ project โน้น แล้วเขาให้ไปเขียนมา งบประมาณก็บอกมาว่าต้องเท่าไร ๆ คือพวกลูกศิษย์ที่อยู่นี้เข้าใจกันมากที่ต้องทำอย่างนั้นจริง ๆ ค่ะ

ประธาน : เราถึงเปิดช่องไว้อย่างไร บอกว่าถ้าคุณบันทึกโต้แย้งไว้คุณก็ไม่ต้องรับผิดชอบ อันนี้ก็เอา หรือจัดทำโครงการมาด้วย จะได้โดนอาจารย์ชาติชายด้วย เขาก็ทักท้วงอะไรอีกสำนักงบประมาณ

คณะกรรมการร่างรัฐธรรมนูญ
วันอังคารที่ ๑ มีนาคม ๒๕๕๙

หน้า ๔/๑

เลขานุการ : ให้จัดทำโครงการ เอาไว้ข้างหน้า อนุมัติ จะดีไหมครับ ผมขออนุญาต
ให้ข้อมูลนิดเดียวครับ เรื่อง Diversion of public fund Ranking มันย่าแย่มาก แล้วก็เรื่อง
การใช้จ่ายเงินของรัฐ Ranking มันก็ย่าแย่มาก มันพอ ๆ กับประเทศในแอฟริกา เพราะฉะนั้น
ถ้ามันไม่ reform ตรงนี้สงสัยไปไหนไม่ได้

ประธาน : ผมนี่ออกแล้วใส่เข้าไปอีกอันหนึ่ง

นางจุรี วิจิตรวาทการ : ความเป็นจริงเขากล้าหรือคะถ้าเป็นข้าราชการ

ประธาน : แจ้ง ป.ป.ช. ทำไม่ถึงจะไม่กล้า

นางจุรี วิจิตรวาทการ : ตัวเองปลอดภัย แต่ถ้าเป็นหนังสือตายแน่เลย ไม่รู้
หลุดเลยชาตินี้ เขาจะอยู่ในหน่วยงานเขาได้อย่างไร คือว่า ป.ป.ช. หลัง ๆ รับโอนคนที่มีปัญหาแบบนี้
รับโอนมาอยู่ทำงานให้ ป.ป.ช. ซึ่งในที่สุดมันก็ทำไม่ได้ รับโอนคนมาตั้งเยอะ เขามาตั้งหลายคน
คนที่มีปัญหากับหน่วยงานในเรื่องพรรคอย่างนี้แจ้งเบาะแส แจ้งอะไรเขาก็รับโอนมาอยู่กับเขา
เพราะว่าอยู่ที่เดิมไม่ได้มันไม่มีพื้นที่จะยืน คนก็มองว่าเอาความลับไปเปิดเผยเป็นอะไรต่ออะไร เป็น
คนที่ เป็น traitor ต่อองค์การของตัวเอง ททรยศองค์การตัวเอง แต่ว่าถ้าสมมุติว่าเป็นหน่วยงานที่มัน
เป็นเทคนิคเฉพาะพิเศษจะเอามาทำใน ป.ป.ช. มันก็มาไม่ได้ มันไม่ใช่ทางออกที่ดี หมายถึงว่าระบบ
Visual Power Protection มันต้องเป็นเรื่องเป็นราว แล้วมันต้องเรียบร้อยกว่านั้น ต้องมีอะไรที่
เป็นระบบ

ประธาน : นี้อย่างไร Visual Power

นางจุรี วิจิตรวาทการ : ไซค์คะ แต่ที่นี้เราจะป้องกันเขาอย่างไรคะท่าน ที่ดิฉันกังวล
ก็คือว่าถ้าสมมุติเขากล้า เขาแจ้ง ป.ป.ช. เขาก็ต้องเตรียมตัวเก็บของกลับบ้านแล้ว คงอยู่ใน
หน่วยงานนั้นยาก ไม่อย่างนั้นจะโดนรังแก

ประธาน : แล้วเรื่องอะไรจะไปช่วยกันโทรทหรณาบอกละว่ามีหนังสือไปบอก
ป.ป.ช.

นางจุรี วิจิตรวาทการ : ก็โอเค นี่ก็เป็นทางการ

นายชาติชาย ณ เชียงใหม่ : อันนี้ดีครับท่านประธาน

ประธาน : เป็นการลับ

นายชาติชาย ณ เชียงใหม่ : อันนี้เตาผิงเลย

ประธาน : อย่างเช่นนี้พอไหม

วันอังคารที่ ๑ มีนาคม ๒๕๕๙

เลขานุการ : ในกรณีที่คณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตแห่งชาติได้รับแจ้งตามวรรคสี่ ให้คณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตแห่งชาติดำเนินการสอบสวนเป็นทางลับโดยพลัน หากเห็นว่ากรณีมีมูลให้เสนอความเห็นต่อศาลรัฐธรรมนูญเพื่อดำเนินการต่อไปตามวรรคสาม และให้คณะกรรมการป้องกันและปราบปรามการทุจริตแห่งชาติและศาลรัฐธรรมนูญเก็บรักษาชื่อผู้แจ้งไว้เป็นความลับ

ประธาน : นอนหลับก็ละเมอไม่ได้

นายภัทร คำพิทักษ์ : เขียนอย่างนี้มีผลต่อการพิจารณาของศาลรัฐธรรมนูญไหมครับ เวลาเขาจะไปไต่สวน ไปหาข้อมูลอะไรต่าง ๆ พวกนี้ครับ

ประธาน : เขาก็ต้องปิดชื่อไว้เป็นความลับ เพราะมันไม่จำเป็นต้องรู้ว่าใครเป็นคนแจ้ง มันรู้แต่หลักฐานการดำเนินการ ใครแจ้งไม่สำคัญ

นายภัทร คำพิทักษ์ : ศาลรัฐธรรมนูญก็ต้องปิดด้วยใช่ไหมครับท่านอาจารย์

นายสุพจน์ ไข่มุกด์ : ต้องปิด ปกติมันจะมีผู้ร้องกับผู้ถูกร้องครับ อยู่คนละฝั่งกันเหมือนโจทก์กับจำเลย แล้วก็ในกรณีนี้อาจจะเป็นผู้แทนของ ป.ป.ช. ไปเป็นผู้ร้องต่อศาลรัฐธรรมนูญ ก็ไม่จำเป็นต้องแจ้งชื่อก็ได้

ประธาน : อันนี้ก็เอาไปประชาสัมพันธ์ได้ อาจจะเป็นกระบวนการหนึ่งในการป้องกันการทุจริตในวันข้างหน้าก็ได้ ไหน ๆ เขาก็เป็นปฏิบัติกับรัฐธรรมนูญแล้วก็เขียนให้มันเต็มที่ ถึงมันจะตกเราก็ก็นอนตายตาหลับ

นายภัทร คำพิทักษ์ : ท่านอาจารย์ครับ ผมเช็กดูในหนังสือของผู้ว่าการ ธปท. ที่มาถึงเรา เขาบอกว่าเวลาที่มันมีการแปรญัตติหรือลดทอนรายจ่ายต่าง ๆ แล้วส่วนใหญ่จะเอาไปเพิ่มไว้ในงบกลางสำรองจ่ายเพื่อกรณีฉุกเฉินและจำเป็น ซึ่งไม่มีโครงการหรือแผนงานรองรับ ทีนี้ก็ไปตรวจสอบแล้วพบว่าวงเงินงบประมาณมีสัดส่วนต่อวงเงินงบประมาณสูงขึ้น คือหมายความว่าไปตัดแล้วไปกองกันไว้ในงบกลางตรงนั้นสูงขึ้นมาก แล้วก็มียัตราการเบิกจ่ายต่ำ แสดงให้เห็นว่ามีปัญหาเรื่องการโปร่งใส แล้วก็ประสิทธิภาพในการใช้เงิน เขาก็เลยเสนอว่าพอถ้ามีการตัดตามมาตรา ๑๓๙ คือวรรคหนึ่งจน (๑) (๒) (๓) เสร็จแล้วก็จะเอาไปไว้ตรงไหนเพื่อให้บางส่วนนี้เขียนให้ชัด ๆ ว่าเอาไปใช้ประโยชน์ในการชำระหนี้เงินต้นดอกเบี้ยหรือภาระค้างจ่ายอื่นของรัฐ ซึ่งอาจจะช่วยบรรเทาภาระหนี้สินของรัฐลงได้บ้างนะครับ เขาก็ยกถ้อยคำของสภาปฏิรูปแห่งชาติมา บอกว่าตรงนี้สภาปฏิรูปแห่งชาติเคยเสนอไว้ว่าในกรณีที่มี-----

การแปรรูปในการลดหรือตัดทอนรายจ่ายหรือจำนวนในรายการใด จำนวนรายจ่ายที่ลดทอนนั้น จะนำไปจัดสรรสำหรับรายการกิจกรรมแผนงานหรือโครงการใด ไม่ว่าจะมียุอยู่แล้วที่ตั้งขึ้นใหม่ไม่ได้ คือตัดมาแล้วห้ามเอาไปใช้อย่างอื่นเลย เว้นแต่เป็นการจัดสรรเงินไปเพื่อใช้ต้นทุนกู้ ดอกเบี้ยเงินกู้ หรือภาระค้ำจ่ายอื่นของรัฐ ผมเข้าใจว่าเขาคงเห็นเราเขียนวรรคแรกแล้วเขาอยากจะทำให้อีกครั้ง

ประธาน : คือถ้าทำอย่างที่เขาว่าเราก็ไม่ต้องเหนื่อยยาก ไม่ต้องเขียนอย่างนี้ อีกเลย แต่ว่าเราก็จะโดนตำว่าเราไปตัดหนทางบริหาร

นางจรี วิจิตรวาทการ : ท่านประธานคะ คือว่าป้องกันทุจริตคอร์รัปชันนี้เป็นเรื่องที่ดี แต่ว่าในการบริหารงานมันต้องมีความยืดหยุ่นบ้างนะ งบกลางนี้ก็ไม่ใช่ว่าไร้ประโยชน์หมด บางที่ผู้บริหารต้องมีทรัพยากรที่จะให้เขาทำงานได้อย่างมีประสิทธิภาพได้ สมมติเขาไม่โกง ไม่มีงบกลางให้ใช้อะไรเลยที่มีอะไรเกิดขึ้นฉุกเฉินหรือจำเป็น หรือมีประโยชน์ต่อพื้นที่เขา ต่อการทำงานมันก็ควรจะมีให้บ้าง เพียงแต่ไม่ใช่เป็นอย่างที่เป็นอยู่ในขณะนี้

ประธาน : คือมันทำได้ ๒ ทาง ทางหนึ่งก็คือว่าปล่อยไปตามนี้แล้วเราก็เขียน บทลงโทษอย่างที่เราเขียน อีกทางหนึ่งก็คือตัดหนทาง คือแปรรูปที่ได้เงินเท่าไรแล้วก็ให้ไปเพิ่มได้ แต่เฉพาะอันนี้ ที่เหลือให้ตัดทิ้งไป แล้วถ้ารัฐบาลต้องการจะใช้เงินก็ไปออกงบประมาณรายจ่าย กลางปีก็ทำได้อยู่แล้ว ไม่ให้เอาไปเข้าแม้กระทั่งงบกลาง เพราะว่างบกลางจริง ๆ รัฐบาลก็ตั้ง มาอยู่แล้วตามความคาดการณ์ของตัวเอง เพราะฉะนั้นเวลาที่ได้เงินส่วนเกินมาไปโปะไว้ที่งบกลางก็คือ การที่ให้นายกรัฐมนตรีมีเงินใช้จ่ายเพิ่มขึ้น ฟุ่มเฟือยได้มากขึ้น มันถึงสามารถใช้จ่ายเป็นค่าเดินทางไปต่างประเทศได้เป็น ๑๐๐ ล้านบาท เพราะว่าเงินมันมากขึ้น มันไปทิ้งไว้ที่ตรงนั้น นี่คือการแบ่งกัชาติ ก็คือว่าไม่ให้งบกลางถูกไหม ให้ใช้เฉพาะอันนี้ก็โอเค รัฐบาลนี้เองแหละ อาจจะไว้วางใจก็ได้ สำนักงบประมาณก็จะไว้วางใจว่าไม่ให้เอาไปใช้งบกลาง

นางจรี วิจิตรวาทการ : ท่านประธานคะ ถ้าสมมติว่าไม่ให้เกินที่เปอร์เซ็นต์ ได้ไหมคะ คือว่าไม่มีเลยดิฉันก็ไม่เห็นด้วย มันขัดกับทรัพยากรที่จะสนับสนุนผู้บริหารในการทำงาน

ประธาน : มันมีอยู่แล้ว ที่เขาพูดนี้เขาไม่ได้ห้ามนะ เขาคิดว่าไปแปรรูปตัดดอก มาแล้วแล้วเอาไปโปะไว้ที่งบกลาง งบกลางเขาตั้งมาอยู่แล้ว เขาตั้งมาเยอะทีเดียวแต่ละปี

นางจรี วิจิตรวาทการ : อันนี้แปลว่า on top ใช่ไหมคะ

ประธาน : อันนี้คล้าย ๆ เงินเหลือก็ไปใส่ไว้ที่นั่นอีก ซึ่งผู้ว่าการแบ่งกัชาติ เขาบอกว่ามันเหมือนกับไม่มีแผนการในการใช้เงิน เพราะฉะนั้นเวลาเอาเข้าจริง ๆ แต่ก่อนนี้

คณะกรรมการร่างรัฐธรรมนูญ
วันอังคารที่ ๑ มีนาคม ๒๕๕๙

หน้า ๔/๔

งบกลางมันจะมีประมาณ ๖,๐๐๐ ล้านบาท ต่อมาเพื่อเป็น ๑๐,๐๐๐๐ ล้านบาท เดียวนี้ เป็น ๑๐๐,๐๐๐ ล้านบาทแล้ว เพราะว่าอะไร ๆ มันก็เอาไปใส่ไว้ที่งบกลาง ๑๐๐,๐๐๐ ล้านบาท อยู่ในมือนายกรัฐมนตรี วันก่อนนี้ให้นาถะไปค้น ค้นเจอไหม ลืมไปแล้วให้ค้นอะไร ให้ค้นว่า งบเงินคงคลังที่เขาใช้ เขาบอกหรือเปล่านั้นเอาเงินมาจากไหน งบประมาณรายจ่ายกลางปีเมื่อ ๒ วันที่ผ่านไป หยุดไปพัก แล้วคิดเรื่องนี้กันสักหน่อย จะเอาตามนี้หรือจะเอากลับไปตัดหนทางไม่ให้ใช้เงินเลย

นายประพันธ์ นัยโกวิท : งบเพิ่มเติมมานี้มันจะใช้เวลามากไหม มันจะทำให้เกิดการติดขัดอะไรไหมครับ

ประธาน : ไม่หรอก เวลาอยากใช้เงิน เดียวเขาตั้งงบกลางปีใช้เวลาไม่นานเท่าไรนะ พักก่อนครับ

พักประชุมเวลา ๑๕.๓๕ นาฬิกา

เริ่มประชุมต่อเวลา ๑๖.๐๐ นาฬิกา

นายอัชพร จารุจินดา : คือมาตรานี้ค่อนข้างน่าเป็นห่วงครับ ของเดิมแม้จะเป็นคำเดิมว่า มีส่วนไม่ว่าโดยทางตรงหรือทางอ้อมในการใช้จ่ายเงินงบประมาณก็ตาม แต่เนื่องจากของเดิมนั้นมันแค่คำแปรญัตติตกไป เพราะฉะนั้นการใช้ถ้อยคำก็ไม่มีใครเป็นห่วง ที่นี้พอเราเขียนเรื่องโทษ ถ้าตัว ส.ส. เองไม่มีปัญหาเพราะเขาแปรญัตติเพื่อตัวเองโดยตรง แต่มีข้อกังวลเรื่องคณะรัฐมนตรีว่าการแปรญัตติถ้าเข้าข่ายอันนี้จะมีความผิดต้องเอาออกไปด้วย การตีความคำว่า ไม่ว่าจะโดยทางตรงหรือทางอ้อม มันขึ้นอยู่กับศาลรัฐธรรมนูญ ซึ่งไม่รู้ศาลรัฐธรรมนูญจะมองอะไร แค่นั้น อย่างไร กรอบมันไม่ค่อยมี ตัวคณะรัฐมนตรีอาจจะมีปัญหาในการที่จะแปรญัตติ เช่นแปรญัตติทำถนนก็ไปแล้วบังเอิญไปสู่อำเภอซึ่งมีสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรของพรรคตัวเองอยู่ หรือแม้กระทั่งตัวรัฐมนตรีว่าการกระทรวงคมนาคมเอง หรือรัฐมนตรีว่าการกระทรวงเกษตรและสหกรณ์ในการแปรญัตติเพื่อแก้ไขปัญหาในจังหวัด ซึ่งกำลังมีปัญหาเกิดขึ้นแล้วเป็น ส.ส. อยู่ด้วย ไม่รู้ว่าศาลรัฐธรรมนูญจะตีความอย่างไร ซึ่งอันนี้ก็อาจจะเกิดผลในอีกทางหนึ่งว่าตัวคณะรัฐมนตรีเองการแปรญัตตินั้นจะไม่กล้าแปรญัตติ แม้กระทั่งเพื่อประโยชน์ของประชาชนตัว ผอ. สำนักงานงบประมาณก็อาจจะต้องพยายามกันตัวเองโดยหักท้วงทุกเรื่อง แล้วผลมันอาจจะกลับไปอีกทางหนึ่ง จะมีทางทำอย่างไรที่จะกำหนดกรอบของคณะรัฐมนตรีว่าเขาทำอะไรได้คือโดยทางอ้อมที่ผ่านมามันตีความไม่เป็นบรรทัดฐานด้วยกัน มันแล้วแต่มุมมองมากกว่าที่จะใช้บรรทัดฐาน ที่กังวลกันคือกังวลตรงจุดนี้ว่าตัวคณะรัฐมนตรีจะมีปัญหาครับ

ประธาน : แล้วต้องการให้ตัดออก

นายอัชพร จารุจินดา : ผู้ประสานทั้งหลายเขาบอกหาหรือกันหน้อยว่าจะทำอย่างไรที่จะไม่ให้เกิดความไม่ชัดเจนเวลาไปบริหารราชการแผ่นดินจริง ๆ ครับ

ประธาน : แต่จริง ๆ เรื่องนี้เวลาที่คณะรัฐมนตรีอนุมัติรายการเหล่านี้คณะรัฐมนตรีรู้ร้อยเปอร์เซ็นต์เลย เพราะว่าเวลาแปรญัตติสมมุติแปรฯ มาได้ ๕๐,๐๐๐ จำนวนเงินลองเอา ๕๐๐ บาทคูณสิจำนวนไหน แล้วส่งไปกระทรวง ทบวง กรมทั้งหลาย จำนวนนั้นคือจำนวนที่แปรฯ ให้ ส.ส. และคณะรัฐมนตรีก็รู้ เพราะว่าเวลาจะอนุมัติโครงการเหล่านี้คณะรัฐมนตรีเป็นคนอนุมัติ โดยผู้อำนวยการสำนักงานงบประมาณเป็นคนรวบรวมแล้วส่งไปกระทรวง ทบวง กรม แล้วจึงให้ กระทรวง ทบวง กรมทำหนังสือขอมา ไม่ใช่ ส.ส. เป็นคนไปวิ่งแต่กระทรวง ทบวง กรม

วันอังคารที่ ๑ มีนาคม ๒๕๕๙

เพื่อให้ขอมานะ บริหารจัดการโดยสำนักงบประมาณ ไปให้กระทรวง ทบวงตรงโน้นบ้างตรงนี้บ้าง แล้วเขาก็จะคอยดู เพราะเวลาเขามาขออนุมัติเงินงวดเพื่อจะใช้เงินงบประมาณแผ่นดิน จะมีลายเซ็น initial ของ ส.ส. เพราะฉะนั้นเวลาอนุมัติจริง ๆ คณะรัฐมนตรีรู้ ไม่ใช่ไม่รู้ ร้อยเปอร์เซ็นต์นี้รู้ เพียงแต่จะแก้ตัวว่าอย่างไรก็นั่นอีกเรื่องหนึ่ง แล้วแบบนี้พอตั้งขึ้นมา ไม่ต้องกลัวหรือศาลรัฐธรรมนูญตีความอย่างไรก็ถูก เพราะมันโก่งกันจริง ๆ แต่ว่าถ้าเราไม่อยากจะไปไกลขนาดนั้น จะตัดแล้วไม่ให้เอาเงินที่แปรญัตติได้เอามาใช้นอกจากใช้จ่ายเงินกู้ก็เป็นการตัดปัญหาไปเลย ซึ่งก็ไม่ใช่เป็นการตัดหนทางอะไร เพราะว่าเขาก็ไปสามารถตั้งงบประมาณรายจ่ายกลางปีได้ เราก็จะได้อ้างอิงว่าผู้ว่าแบงก์ชาติเสนอมานะ แต่ถ้าเขียนไว้เฉย ๆ แล้วไม่มีบทลงโทษมันก็กลับไปเหมือนเดิม แล้วเรื่องนี้เราพูดมาแต่ต้น

นายประพันธ์ นัยโกวิท : ตัวหนังสือแบงก์ชาติรายละเอียดมันอยู่ตรงไหน ผมก็เห็นแต่ตัวย่ออะไรก็ไม่ว่ารายละเอียดอย่างไรที่เห็น เอกสารที่ย่อมา ต้นฉบับเขาเขียนว่าอะไร

นายภัทร คำพิทักษ์ : ผมว่าอย่างเราที่ดี คือแบบผู้ว่าแบงก์ชาติก็จบไป แต่อันนี้มันเป็นเชิงสัญลักษณ์ของรัฐธรรมนูญ ผมรู้สึกอย่างนั้นนะครับ แล้วมันก็มีมาตั้งแต่รัฐธรรมนูญ ๒๕๔๐ รัฐธรรมนูญ ๒๕๕๐ แล้วก็ใช้คำอธิบายว่ามันไม่มีบท sanction แล้วก็แค่ใส่บท sanction เข้าไป ที่เราแก้ไขเพิ่มเติมอันนี้ก็ทำให้กลไกต่าง ๆ ทำงานได้ ซึ่งผมคิดว่าผลที่มันจะเกิดจากที่เราเขียนคราวนี้หรือว่ามันจะทำให้เกิดการถ่วงดุลกันระหว่างฝ่ายประจำกับฝ่ายการเมืองด้วยครับ

ประธาน : ใจแข็งหรือจะใจอ่อน

นายศุภชัย ยาวะประภาษ : ตอนผมไปอ่านรายการทีวีเขาก็สอบถามเรื่องนี้ แล้วรู้สึกเขาก็ชอบบทบัญญัตินี้ผมเองก็ชอบนะครับ

นายอุดม รัฐอมฤต : ผมเห็นว่าควรตัดไปเลย คือส่วนนี้ไม่ให้เอามาใช้เลย เพราะในเมื่อเรารู้แล้วว่าส่วนที่ถูกตัดจะถูกเอาไปเพื่อไป hint ให้กับ ส.ส. มันก็เป็นทีที่เข้าใจเพราะเราต้องการตัดทางทำมาหากินของบรรดา ส.ส. ที่เขาจะใช้ระบบการแปรญัตติอย่างนี้ หมายถึงว่า ถ้าเจตนาเราเห็นชัดว่าช่องนี้เป็นช่องที่เปิด แม้ว่าจะมีโอกาสที่จะมีการแปรญัตติแล้วก็เอาเงินส่วนที่ลดไปเพื่อไปทำอย่างอื่นได้ก็ตาม แต่ผมก็ยังเห็นว่าถ้าโดยที่เราเห็นว่าช่องตรงนี้นั้นเล็ก มันถูกเบี่ยงเบนไปใช้เพื่อประโยชน์ของนักการเมืองมากกว่า ผมคิดว่าเราปิดช่องไม่ให้มีการร้องเรียน ไม่ให้เกิดการมาใช้ช่องทางนี้ในการที่จะไปร้องเพื่อถอดถอน เพื่อให้พ้นจากตำแหน่งหรือเพื่อให้มีการใช้หนี้ก็จะเป็นการลดภาระของศาลรัฐธรรมนูญในการวินิจฉัย คือผมมองว่าตรงนี้

วันอังคารที่ ๑ มีนาคม ๒๕๕๙

จะเป็นช่องที่ทำให้เกิดการร้องเรียนได้ เพราะเดิมมันไม่มีจุดในเรื่องของการพ้นจากตำแหน่ง หรือการใช้หนี้ระยะอายุความ ๒๐ ปี พอเราไปเปิดช่องตรงนี้ปุ๊บมันเหมือนกับการชี้ช่องแล้วว่า ตรงนี้สามารถใช้ในการลงโทษนักการเมืองได้ ซึ่งแน่นอนวัตถุประสงค์เราเพื่อที่จะจัดการกับคนที่ทุจริต แต่ว่าก็เปิดเป็นช่องทางให้กับคนที่ไม่สุจริตในการที่จะมาใช้ในการเล่นงานฝ่ายตรงกันข้ามได้ เช่นเดียวกัน ผมมองในมุมนั้นแล้วมันก็จะก่อปัญหาในทางการเมืองเพิ่มขึ้นอีกว่า ตกลง ศาลจะสามารถชี้ได้จริง ๆ หรือเปล่าว่าในกรณีนี้ใครผิดใครถูก อันนี้คือข้อที่ผมกังวลใจนะครับ คือกังวลใจว่าจะมีการใช้ช่องทางนี้ในการที่จะไปสู้รบปรบมือกันนะครับ

ประธาน : เชิญครับ

นายภัทร คำพิทักษ์ : ผมเห็นด้วยกับอาจารย์อุดม นะครับ เราต้องระมัดระวังว่า มันจะเป็นการสร้างกลไกที่ทำให้เกิดปัญหาทางการเมืองต่อไปหรือเปล่า อันนี้เห็นด้วยว่าเราต้อง พิจารณาเรื่องนี้ให้ละเอียด ในทางกลับกันผมก็คิดว่าเรื่องนี้มันเป็นหัวใจของการเข้ามาแย้งชิง อำนาจทางการเมือง ทุกคนเข้ามาสู่อำนาจทางการเมืองเพื่อที่จะหาผลประโยชน์แล้วก็คอร์รัปชัน ถ้าสมมุติว่าเราใช้วิธีการที่ตัดเข้าไปเป็น พ.ร.บ. งบประมาณเลย ผมเดาว่าบ ส.ส. ก็ไม่ได้หมดไป แต่มันไม่ได้มาเกิดขึ้นในลักษณะของการแปรญัตติ แต่ว่าจะเป็นรัฐจัดให้แล้วก็ไป mark อยู่เลย ตามกระทรวงต่าง ๆ แล้วคุณก็ไปตกเบิกเอาตามนั้น แล้วก็ไม่มีใครมาโป่งตรงไหนด้วย เพราะว่า ก็ทำไปตามงบประมาณที่มาตั้งแต่ต้น แล้วก็ไม่มีใครมาตัด เพราะรู้ว่าตัดแล้วต้องเอาไปใช้หนี้รัฐ ก็จะไปสมคบกันตั้งแต่ต้นแล้วก็ไปหมกกันเอาไว้ เราจะลดปัญหาเรื่องทางการเมืองที่เข้าสู่ ศาลรัฐธรรมนูญได้จริง แต่กระบวนการของการทุจริตมันจะไม่ถูกตรวจสอบซึ่งกันและกันระหว่าง ข้าราชการประจำกับข้าราชการการเมือง ซึ่งผมคิดว่าการปล่อยลักษณะนี้มันน่าจะพัฒนาระบบของ การป้องกันการคอร์รัปชัน หรือว่าสร้างความเข้มแข็งให้กับทางระบบโดยรวม มันก็ต้องแลกมากับ ปัญหาที่อาจจะเกิดกับทางศาลรัฐธรรมนูญบ้าง ที่มันมีรายละเอียดอื่นซึ่งผมคิดว่ามันคงจะต้องไป กำหนดอยู่ใน พ.ร.บ. วินัยการเงินการคลังอยู่พอสมควร อันนั้นก็อาจจะช่วยได้ส่วนหนึ่งครับ

ประธาน : เชิญครับ

นายประพันธ์ นัยโกวิท : ท่านประธานครับ ถ้าเรามองในแง่ว่าการแปรญัตติ ในลักษณะพวกนี้มันเป็นช่องทางให้เกิดการทุจริตทำไม่ชอบ เราก็ตัดปัญหาตั้งแต่ต้นลมไปเลย หมายความว่าแปรญัตติได้ก็ใช้เฉพาะ (๑) (๒) (๓) เท่านั้น แล้วถ้ามีเหตุจำเป็นรัฐบาลก็ทำโครงการ

วันอังคารที่ ๑ มีนาคม ๒๕๕๙

พ.ร.บ. เพิ่มเติมมา แล้วก็เอาเข้าสภาอภิปรายกันไป ฝ่ายค้านก็มาซักไล่เสียงกัน ถ้าจะแก้ปัญหาก็ตัดแล้วไปแก้ที่ต้นทางเลย ลักษณะเหมือนที่ผู้ว่าแบงก์ชาติเสนอมาเลยครับ

ประธาน : แต่มันก็แก้ปัญหามิได้ เพราะมันจะไปอย่างที่คุณภักทระว่าอีกเหมือนกัน

นายประพันธ์ นัยโกวิท : มันก็ต้องเข้า channel แล้วมาอภิปรายในสภา ฝ่ายค้านก็ต้องมาไล่เสียงครับ

ประธาน : ก็ตั้งให้ฝ่ายค้านเสียเลย ตั้งมาให้เสร็จ อย่างนี้ว่ามันเป็นไปได้ที่เราเห็น ๆ อยู่เนี่ยมันเป็นอย่างนั้นเลยบริหารจัดการโดยสำนักงบประมาณและคณะรัฐมนตรี

นางจรี วิจิตรวาทการ : ท่านประธานคะ ใจแข็งดีไหมคะ เพราะเราก็บอกว่ารัฐธรรมนูญของเรามีเอกลักษณ์พิเศษคือปราบโกง ทีนี้ถ้าเราไม่ใจแข็งแล้วมันไปกังวลว่าเดี๋ยวจะเกิดปัญหาในอนาคต หรือเกิดอะไรต่ออะไรต่าง ๆ มันก็ทำให้ไม่มีอะไรที่แตกต่างมากเท่าไร จากอดีต ลองไหมคะ เฉพาะมาตรานี้คงไม่ใช่ประเด็นที่จะทำให้เราประขามติผ่านหรือไม่ผ่าน แต่มันเป็นอะไรที่มีความชัดเจนดีว่าเราตั้งใจจริง ๆ ให้ปิดช่องทางของการโกงต่าง ๆ โดยฝ่ายการเมือง แล้วที่เขียนไว้ชัดเจนก็ดียังมีช่องทางให้กับทางข้าราชการที่เห็นว่าไม่เหมาะสม ในการที่จะส่งเรื่องต่อให้กับ ป.ป.ช. ให้อะไรต่าง ๆ ก็เป็นอะไรที่ทำให้เขามีความกล้าหาญและมี Protection ให้กับเขามากขึ้นค่ะ

ประธาน : มีใครอยากแสดงความคิดเห็นอีกไหม ที่เจียบ ๆ นี้แปลว่าเห็นด้วยหรือไม่เห็นด้วย

นายอภิชาติ สุจริตานนท์ : ผมก็เห็นด้วยกับอาจารย์จรีครับ ขอขอบคุณครับ

ประธาน : เมื่อเข้านี้ท่านนายกรัฐมนตรีถามว่าคนที่ไม่มาลงประชามติ ทำอย่างไร เราถึงจะนับมาเป็นประโยชน์ได้

นายอมร วาณิชวิวัฒน์ : ท่านอาจารย์เรียนอย่างนี้ครับ มันมีแต่วันนั้นที่ไปประชุมกับทูต EU และมีท่านนรชิตนำไปก็มีการถามเรื่องนี้ แต่ปรากฏว่าเขาใช้กรณี Absent เป็นการนับคนที่แสดง No vote ก็คือไม่มาไปนับเป็น No vote มันจะหนัก แต่กรณีไม่มาจะนับมาเป็นคุณกับเรา ผมยังไม่แน่ใจต้องหารือครับ

นางจรี วิจิตรวาทการ : อันนั้นมันแค่เฉพาะประเทศเดียว

ประธาน : ถ้าไม่มา คนที่เห็นชอบเลยไม่มา ผมนี่อย่างนี้ตอนที่ท่านนายกรัฐมนตรีพูด ผมก็นึกในใจว่าจะเขียนในรัฐธรรมนูญก็ได้ แต่ว่าคนก็จะไม่ออกมาเลย เพราะไหน ๆ ก็ไหน ๆ แล้ว

นายอัคร จารุจินดา : สำหรับมาตรานี้ที่ยกขึ้นมา เพราะว่าหลายคนก็ยังกังวลอยู่ เพราะว่า เป็นเรื่องใหม่ แต่ถ้าเราพิจารณาแล้วเห็นว่าเป็นมาตรการเดียวที่จะเอาประเทศชาติอยู่รอดได้ ในเรื่องการเงินการคลัง ซึ่งมีปัญหาหนักหน่วงของประเทศก็เดินหน้าไป แล้วมันก็คงพัฒนาของมันไปเอง ในระยะแรกปีแรก ๆ มันอาจจะมมีปัญหาอยู่บ้าง เพราะว่าศาลยังหาบรรทัดฐานไม่เจอ ก็อาจจะยุ่งอยู่ แต่สักระยะหนึ่งก็คงที่และคนก็คงปฏิบัติได้ถูกต้องมากขึ้น เราก็คงทำได้ก็ยื่นไปว่าเราได้พิจารณาครอบคลุมทุกด้านที่เขาเสนอมาทั้งหมดแล้ว เราคิดว่าอันนี้น่าจะเป็นมาตรการที่ดีที่สุดครับ

นายภัทร คำพิทักษ์ : ท่านประธานครับ เพื่อความรอบคอบผมขวนคิดอีกมุมหนึ่งว่าถ้าสมมติเราทำแบบผู้ว่าแบงก์ชาติเสนอ ตัดแล้วก็ไปใช้หนี้อะไรพวกนี้ให้หมด ในกฎหมายวินัยการเงินการคลังเราจะมีวิธีการเขียนอะไรที่มันจะทำให้การใช้งบประมาณมีประสิทธิภาพหรือว่ามันตัดปัญหาเรื่องงบ ส.ส. หรือการทำโครงการ งบ ส.ส. มันแค่ชนิดเดียวเอง ที่นั่นกันก็ไม่ก็พันล้านบาท รวมทั้งการใช้งบประมาณที่ไม่มีประสิทธิภาพ หรือว่าทุจริตคอร์รัปชันกัน มันได้ไหม คือผมว่าถ้าเราเห็นภาพตัวนั้นชัดขึ้นบางที่เราอาจจะมีคำตอบตรงนี้ก็ได้อันนี้ ทวนไปทวนมาเพื่อความรอบคอบครับ

ประธาน : เชิญอาจารย์วุฒิสารครับ

รองศาสตราจารย์วุฒิสาร ต้นไชย : ท่านประธานครับ ผมว่าประเด็นนี้ช่องทางที่ปฏิบัติอยู่ในปัจจุบันคือช่องของการแปรรูปแล้วก็เอาไปใส่เป็นงบเงินอุดหนุนองค์กรท้องถิ่น ซึ่งเฉลี่ยแล้วก็อย่างที่ท่านประธานพูดคือไม่มีฝ่ายค้านหรือฝ่ายรัฐบาลทุกคนได้เท่ากัน เช่น ๓๐ ล้านบาท ก็ประมาณสัก ๑๕,๐๐๐ ล้านบาท ก็จะแปรรูปไปแล้วก็กลับไปตั้งไว้ที่กรมส่งเสริมการปกครองท้องถิ่น แล้วกรมส่งเสริมการปกครองท้องถิ่นก็จะทำหน้าที่เป็นเงินเฉพาะกิจให้ขอโครงการเข้ามาตรงนั้นแหละเป็นช่อง ซึ่งผมไม่แน่ใจว่าเขียนอย่างนี้ก็คลุมตรงนั้นได้ไหม เพราะว่า การแปรรูปโดยตรง ๆ แล้วกลับไปเป็นโครงการของกระทรวงนี้ทำไม่ได้อยู่แล้ว แต่ช่องเดียวที่ผมคิดว่าตอนนี้ที่เขาทำกันอยู่คือช่องเงินอุดหนุน เพราะว่าเงินอุดหนุนมันเขียนก่อนกลม ๆ ว่าประมาณเท่าไร แล้วแต่ละปีที่จัดไปก็อยู่ประมาณ ๑๕,๐๐๐-๑๘,๐๐๐ ล้านบาทที่ทางกรมส่งเสริมการปกครองท้องถิ่นเรียกว่า

วันอังคารที่ ๑ มีนาคม ๒๕๕๙

เงินอุดหนุนเร่งด่วนหรือเงินอุดหนุนเฉพาะกิจ แล้วถึงเวลารัฐบาลก็จะประกาศไปว่ามี area ของการทำ เช่น เรื่องส่งเสริมอาชีพ ภัยแล้งแล้วก็ให้ท้องถิ่นขอมา ชื่อนี้จริง ๆ ถ้าถามทางกฎหมาย ก็ถูกเพราะว่าทำได้ แต่ว่าจริง ๆ ในทางปฏิบัติก็คือบ.ส.ส. เพราะว่าทุกคนจะได้ไปแล้ว ส.ส. ก็จะมีโครงการ มีผู้รับเหมา มีพื้นที่ชัดเจน เพราะฉะนั้นคนที่ส่งโครงการมา ๒๐,๐๐๐-๓๐,๐๐๐ โครงการก็ถูกสกรีนด้วยเป้าหมายที่ ส.ส. กำหนดไว้ การเขียนบทลงโทษ ผมก็เป็นห่วงแบบท่านอัครพุดว่า ครม. ก็อาจจะเสี่ยง แล้วต่อไปอาจจะมียอดโต้แย้งแล้วก็จะร้องกันไปหมดเลย แล้วความยากจะกลับไปอยู่ที่ศาลรัฐธรรมนูญว่าจะวินิจฉัยอย่างไรที่จะเรียกว่า อ้อมหรือไม่อ้อม แต่ประเด็นเรื่องเงินท้องถิ่นผมยังคิดว่าในกฎหมายวินัยการเงินคลังจะต้องไปเขียนให้ชัดเจนด้วยครับท่านประธาน

ประธาน : คือของเดิมมันมาจบเพียงแค่นี้ ซึ่งศาลรัฐธรรมนูญเป็นคนวินิจฉัยอยู่แล้ว แล้วก็ยังไม่เคยเกิดปัญหาเพราะคนร้องก็ไม่ว่าจะร้องทำไม มันไม่มีผลอะไร แต่พอเราเติมตรงนี้ไป มันจะมีคนช่วยจับตาดู ผลตรงนี้นั้นไม่ใช่เป็นเรื่องที่ศาลรัฐธรรมนูญมาวินิจฉัยใหม่ มันวินิจฉัยตรงนี้ พอเราอาศัยผลการวินิจฉัยตรงนี้ เมื่อศาลรัฐธรรมนูญวินิจฉัยว่าตรงนี้แล้วจนกระทั่งอันนั้นมันตกไปแล้ว มันถึงจะมีผล ซึ่งเราเขียนผลเอาไว้ตามรัฐธรรมนูญไปว่าถ้าศาลรัฐธรรมนูญวินิจฉัยว่าได้กระทำ อย่างนั้นปั๊บพวกนี้ก็ตก จริง ๆ ในทางปฏิบัติผมคิดว่าในสภาหนึ่ง ๆ มันคงไม่เกิดหรอก มันจะไปเกิดในสภาถัดไป นั่นจึงเป็นเหตุหนึ่งว่าทำไมเราถึงให้อายุความ ๒๐ ปี เพื่อว่ามันต้องมีสักวันหนึ่งที่สภามันติกันหมด

นายนิติพันธุ์ เชื้อบุญชัย : ท่านประธานครับ ถ้าใช้ในกรณีสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรหรือสมาชิกวุฒิสภา มันจะกลายเป็นต้องเป็นในสมัยนั้นหรือเปล่าในการเขียนลักษณะอย่างนี้ครับ

ประธาน : ไม่จำเป็นครับ

นายนิติพันธุ์ เชื้อบุญชัย : ท่านประธานครับ สมมติเรามองนึกถึงเรื่องการที่ตัดลดงบประมาณ คือถ้าไม่ให้ตัดเข้าไปเป็นอย่างของท่านอาจารย์วุฒิสภาว่า คือมันจะมีโครงการอะไรที่มันสำหรับประโยชน์สาธารณะหรืออะไรสักอย่างที่เอาเงินนั้นไปใช้ได้ แล้วก็สามารถตรวจสอบได้แบบชัดเจนจะอย่างนั้นไหมครับ มันจะมีโครงการในลักษณะอย่างนั้นได้หรือเปล่า

ประธาน : ได้ครับ สมมติว่าจังหวัดหนึ่งสะพานเขาขาด ส.ส. เขาก็มาแจ้งกับกระทรวงมหาดไทย กรมโยธาธิการและผังเมือง บอกนี้สะพานขาดช่วยไปตั้งงบประมาณไปซ่อมที่

คณะกรรมการร่างรัฐธรรมนูญ

ปีทมา ๕/๗

วันอังคารที่ ๑ มีนาคม ๒๕๕๙

กรมโยธาธิการและผังเมืองเขาก็ตั้งงบประมาณไปซ่อม ตัวเขาไม่ได้เป็นคนไปใช้งบประมาณที่ผ่านมามันเป็นว่าตั้งไว้ที่กรมโยธาธิการและผังเมือง ๓๐ ล้านบาท แล้วกรมโยธาธิการและผังเมืองจะทำอะไร ขึ้นอยู่กับ ส.ส. คนนี้มันต่างกันครับ หรือเราจะลองดูก็ได้ว่าปัญหาตรงนี้เรากลัวตรงนี้ว่าไม่ชัดใช่ไหม เราเขียนเลยว่าอย่างไรจึงจะเป็นกรรมาธิการหรือ ส.ส. มีส่วนโดยตรงทางอ้อม ให้เป็นไปตามประกาศของรัฐสภา you กำหนดกันเอาเอง หรือจะออกเป็นพระราชบัญญัติก็ได้เอาใหม่

นายอชพร จารุจินดา : เขียนให้ได้หมดครับ

ประธาน : อย่างน้อยก็เขียนสัก ๕ อย่าง ๑๐ อย่าง ไม่อย่างนั้นก็ต้องปล่อยให้ศาลตีความ แต่ที่เราเขียนตรงนี้เพราะเราถือว่ากฎหมายนี้รัฐธรรมนูญเขียนอย่างนี้มา ๑๘ ปีแล้ว เพราะฉะนั้นทุกคนควรจะรู้แล้วว่าอะไรมันคืออะไร แล้วก็รู้แล้วว่าที่ตัวเสียง ๆ กันอยู่นั้นมันคือการเสียง ใจกล้า ๆ นะครับ พอเรามีทางแก้อันสุดท้ายนี้แล้วตัวนี้จะเป็นตัวที่ช่วย เตียวไปข้างหน้า อาจจะต้องไปเติมอย่างนี้ได้ข้าราชการ เพราะเขาโยนมาให้เราคิดอยู่หลายแห่งแล้วบอกว่าข้าราชการถูกฝ่ายการเมืองสั่งแล้วจะทำอย่างไร

นายธิตินันท์ เชื้อบุญชัย : เรียนถามนิดหนึ่งคือกรณีนี้ไม่ต้องไปผ่านอัยการใช่ไหมครับ ป.ป.ช. ขึ้นสู่ศาลรัฐธรรมนูญเลยโดยตรง

ประธาน : ใช่ครับ มาตรา ๑๔๐ บอกลองเอาหนังสือของผู้ว่าแบงก์ชาติที่เขาเสนอแนะเรื่องกฎหมายวินัยการเงินการคลัง เอากลับไปนอนดูที่บ้านแล้วเทียบกับที่เราเขียนไว้ในมาตราอะไร เราขาดอะไรไปบ้าง มาตรา ๑๔๐ มีใครเสนออะไรไหม ไม่มีใช่ไหมครับ มาตรา ๑๔๑ อันนี้ก็ปกตินะครับ มาตรา ๑๔๒ มาตรา ๑๔๒ นี่หลักการเดิม มีใครขอแก้ไขไหมครับ มาตรา ๑๔๓ ครับ

วันอังคารที่ ๑ มีนาคม ๒๕๕๙

นายประพันธ์ นัยโกวิท : มาตรา ๑๔๓ ยังค้างที่ว่าทางศาลที่เขาเคยเสนอกฎหมายในส่วนที่เกี่ยวกับองค์กรเขาได้ ซึ่งเดิมเขามีสิทธิเหมือนกับองค์กรอิสระ ตอนนี้อำนาจองค์กรอิสระเราก็แก้ไขปัญหาให้แล้วในร่างมาตรา ๑๒๗ (๔) แต่ว่าของศาลเขาไม่มี

นายชนาวัดน์ สังข์ทอง : อันนี้ท่านให้ทิ้งไว้ก่อนว่าจะมาดูว่าในกรณีซึ่งพอผ่านสภาแล้วก่อนนำทูลเกล้าฯ จะให้ศาลปกครองที่ไม่ได้เป็นกฎหมายประกอบรัฐธรรมนูญสามารถที่จะยื่นต่อศาลรัฐธรรมนูญเพื่อพิจารณาว่าที่แก้ไขมาขัดต่อรัฐธรรมนูญหรือไม่นะครับ ที่อาศัยแบบเดียวกับกรณีมาตรา ๑๒๗ (๔) กรณีเป็นเรื่องขององค์กรอิสระกับศาลรัฐธรรมนูญ

ประธาน : ถ้าเป็นกฎหมายประกอบรัฐธรรมนูญเขาก็มีสิทธิที่จะยื่นเพราะมันเป็นลักษณะของกฎหมายประกอบรัฐธรรมนูญ แต่ว่าศาลปกครอง ศาลพวกนี้ไม่มีกฎหมายประกอบรัฐธรรมนูญ แล้วจะไปยื่นอะไรมันก็จะเข้ามาก้าวฝ่ายนิติบัญญัติ แล้วเดี่ยวฝ่ายนิติบัญญัติเขาก็ก้าวตุลาการบ้างจะว่าอย่างไร คือโดยหลักมันต้องยอมรับอำนาจซึ่งกันและกัน แม้ว่าจะไม่ค่อยไว้วางใจก็ตามหลักมันก็ต้องเป็นอยู่อย่างนั้น ของเดิมก็ไม่มี ของเดิมมีแต่เพียงว่าศาลเขาเสนอกฎหมายได้ แต่ว่าเมื่อศาลเป็นองค์กรปกติธรรมดาแล้วจะไปเสนอกฎหมายแล้วจะรับผิดชอบต่อสภาได้อย่างไร เขาจะเรียกมาได้อย่างไร มันขัดหลัก

นายประพันธ์ นัยโกวิท : ของเดิมนี่ศาลเขาเสนอได้เฉพาะที่เกี่ยวกับงานขององค์กรเขา

ประธาน : นั่นสิ ตกลงศาลเขาออกกฎหมายเอง ตัดสินเอง

นายประพันธ์ นัยโกวิท : ไม่ ศาลก็เสนอไป แต่ว่ากระบวนการออกกฎหมายก็เป็นเรื่องของสภา แต่อย่างน้อยที่สุดเขาเสนอ

ประธาน : ก็ศาลเขาก็เสนอได้ แต่ว่าเสนอผ่านคณะรัฐมนตรี ซึ่งก็ต้องยอมรับนับถืออีก ไม่อย่างนั้นมันกลายเป็นอิสระไปแบบขาดลอย เพียงแต่ว่าพอเวลาถึงตอนคุมฝ่ายนิติบัญญัติ ศาลยังคุมคณะรัฐมนตรีอยู่ ตู้อำนาจมันต้องคุมซึ่งกันและกัน

นายประพันธ์ นัยโกวิท : คือในแง่คล้าย ๆ ว่าเดิมองค์กรอิสระกับศาลเขาเสนอได้ ตอนนี้อย่างไรก็โอเคไม่让他เสนอ องค์กรอิสระก็ได้แค่เสนอแนะ ครม. แต่ศาลเราไม่ได้พูด ที่นี้ในส่วนขององค์กรอิสระนี้ถ้าเกิดไปออกกฎหมายอะไรซึ่งขัดรัฐธรรมนูญหรือทำให้การปฏิบัติหน้าที่ขององค์กรอิสระเขาจะทำงานไม่ได้นี่เขามี (๔) ที่แก้เพิ่มให้ แต่ของศาลเขาจะไม่มี หมายความว่าองค์กรอิสระนี้จะมีโอกาสดีกว่า

คณะกรรมการร่างรัฐธรรมนูญ
วันอังคารที่ ๑ มีนาคม ๒๕๕๙

ประไพพิศ ๖/๒

ประธาน : เพราะองค์กรอิสระเราสร้างขึ้นไว้ในรัฐธรรมนูญโดยตรง เพื่อมีอำนาจหน้าที่ที่มีเจตนาธรรมโดยตรง แต่ศาลนั้นเป็นศาลปกติ ฉะนั้นศาลมีอำนาจหน้าที่พิจารณาพิพากษาคดีไปตามกฎหมาย มันไม่ใช่ศาลจะสามารถบันดาลกฎหมายได้เอง ไม่อย่างนั้นเดี๋ยวหลักความสมดุลแห่งอำนาจมันจะเสียไปหมด ที่ผ่านมาก็ให้ศาลเสนอกฎหมายเองนั่นผมว่ามันผิดศาลเขาขอแก้ไขอะไรมาไหม

นายประพันธ์ นัยโกวิท : ก็มีของศาลยุติธรรม ผมอ่านให้ฟังเลยนะครับ ใน (๖) เขาเขียนมาว่าเดิมในรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช ๒๕๕๐ มาตรา ๑๔๒ (๓) กำหนดให้ศาลอาจเสนอร่างพระราชบัญญัติได้ในส่วนของกฎหมายที่เกี่ยวกับการจัดตั้งองค์กรและกฎหมายที่ประธานศาลเป็นผู้รักษาการ แต่ในร่างรัฐธรรมนูญฉบับปัจจุบันไม่ได้กำหนดกรณีดังกล่าวไว้ ทำให้อาจเกิดข้อขัดข้องในการที่ศาลต้องการแก้ไขกฎหมายให้มีความทันสมัยและทำให้อำนวยความยุติธรรมให้แก่ประชาชนได้ดียิ่งขึ้น จึงเห็นควรกำหนดให้มีบทบัญญัติที่ให้สิทธิในการเสนอกฎหมายในลักษณะเดียวกับรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช ๒๕๕๐ โดยเพิ่มเติมข้อความต่อไปนี้เป็น (๑) ในร่างมาตรา ๑๒๘ (๓) เฉพาะกฎหมายที่เกี่ยวกับการจัดองค์กรและกฎหมายที่ประธานศาลเป็นผู้รักษาการ อันนี้ที่เขาเขียนมาครับ ก็เสนอที่ประชุมทราบครับ

ประธาน : เขาก็เสนอผ่านคณะรัฐมนตรีได้

นายอัษฎพร จารุจินดา : เหตุผลเขามีที่ว่าคือศาลมักจะทำกฎหมายขึ้นมาแล้วก็เข้ากระบวนการ ถ้าตามปกติมันเข้ากระบวนการแล้วเข้ามาติดอยู่ที่กฤษฎีกา กฤษฎีกาไปแก้ของเขาศาลไม่พอใจที่ไปแก้ ซึ่งก็ไม่ว่าจะอย่างไร ก็พูดคุยในกรรมการกฤษฎีกากันแล้วว่ามันไม่เหมาะสมสมควรอะไรก็ว่าไป เขาไม่ต้องการให้กรอง

ประธาน : ซึ่งมันผิดหลักที่ไปทำอย่างนั้น เพราะว่าศาลเขาเลยจัดตั้งองค์กรอะไรของตัวเองตามใจชอบ ซึ่งวันข้างหน้าศาลเองก็จะลำบาก คนเขาฟังเสียงมากขึ้นเพราะไม่มีเกราะแต่ก่อนนี้มีกระทรวงยุติธรรมเป็นเกราะให้ เดียวนี้ไม่มีแล้ว เราไปกระทบตัวเอง ไม่มีที่ไหนในโลกที่ศาลจะเสนอกฎหมายต่อสภาเอง มีไหมอาจารย์วุฒิสาร

รองศาสตราจารย์วุฒิสาร ตันไชย : เท่าที่ทราบก็ไม่ค่อยเคยเห็นครับ เพราะอำนาจมันชัดเจนอยู่แล้ว แต่ประเด็นเรื่องที่ทำนายอัษฎพรพูดก็อาจจะมีประเด็นที่ ๓ มาบวก

คณะกรรมการร่างรัฐธรรมนูญ

ประไพพิศ ๖/๓

วันอังคารที่ ๑ มีนาคม ๒๕๕๙

ประธาน : ทุกคนก็เหมือนกันหมดถูกไหมครับ กฤษฎีกาเขาก็ดูให้มันพอเหมาะพอสม แล้วบางทีกฤษฎีกาก็ให้มากกว่าที่ศาลอยากได้ ยกตัวอย่างเช่นเรื่องเงินเดือน ผมเป็นคนให้เอง และผมก็ยู่ให้เอามากกว่านี้ด้วยซ้ำแต่ศาลไม่กล้า ความจริงถ้าเอามากตามที่ผมบอกปานนี้สบายแล้ว เชิญท่านจюри

นางจюри วิจิตรวาทการ : ท่านประธานคะ ดิฉันไม่เข้าใจว่าถ้าสมมุติว่าเป็นอะไร แบบที่เมื่อครู่ท่านประพันธ์อ่านว่าแก้ไขปัญหาภายในของเขาที่อยู่ในอำนาจของเขาเอง เขาก็สามารถจะออกกระเปียบทำได้นี้คะ ไม่เป็นจำเป็นจะต้องมาออกเป็นกฎหมาย

ประธาน : คือแต่งตั้งองค์กรเขา เขาอยากจะทำองค์กรอะไรต่ออะไรพิสดาร ของเขาไป ซึ่งบางทีก็ต้องดูรอบด้าน

นางจюри วิจิตรวาทการ : นี่ถือว่าเป็น abuse of power ถ้าไม่มีคนอื่นช่วย แต่อาจจะ เพราะว่าประเทศนี้ให้ความสำคัญกับกฤษฎีกามากเหลือเกิน ทุกคนเลยมองว่ากฤษฎีกาใหญ่ที่สุด ใหญ่กว่าใครทั้งนั้น เป็นไปได้ไหมคะ จึงทำให้เกิดความรู้สึกอย่างนั้น

นายอัชพร จารุจินดา : คือในความเป็นจริงเวลากฎหมายศาลเข้าไปนี่กฤษฎีกาก็จะตั้งกรรมการซึ่งส่วนใหญ่มาจากอดีตประธานศาลฎีกา ทุกวันนี้ศาลปกครองกำลังเอากฎหมายเข้าไป เราก็ตั้งจากอดีตศาลปกครอง ซึ่ง ๒ ท่านนี้เอง ของศาลปกครอง กรรมการกฤษฎีกาที่จะมาจากศาลเองนี้แหละเป็นคนแก้ โดยมองเห็นว่าเด็กรุ่นใหม่ที่เสนอมามันไม่ถูก

นายอภิชาติ สุขัคคานนท์ : ท่านประธานครับผมขออนุญาตครับ เมื่อครู่ที่อาจารย์พูดเรื่องเงินเดือนศาลนะครับ ผมไปที่กฤษฎีกาบายนี้ก็ศาลหลายท่านมารุมผมอยู่บอกว่าเงินเดือนศาลไม่มีเลยที่ไม่แยกรัฐธรรมนูญ ๒๕๕๐ เขียนในรัฐธรรมนูญชัดเจนแยกต่างหากจากพลเรือน ก็มีโอกาสไปกำหนดอะไรกันเองได้ แต่ตอนนี้ไม่มี อย่างคราวที่แล้วนี้รัฐธรรมนูญ ๒๕๕๐ แล้วผมก็ยังไม่ได้เช็คดูครับ ไปกราบเรียนท่านอาจารย์ก่อน ท่านอาจารย์บอกท่านอาจารย์ให้เงินเดือนศาลเอง

ประธาน : คือบังเอิญมันมีกฎหมายว่าด้วยเงินเดือนของศาลขึ้นมาแล้ว มันก็หมดความจำเป็นจะต้องไปเขียนไว้ในรัฐธรรมนูญอีก คือตอนแรกเพราะคนมันไปติดยึดอยู่ว่าเงินเดือน ต้องระบบเดียวกัน กว่าจะฉีกมันออกมาได้นี้ก็ต้องไปเขียนไว้ในรัฐธรรมนูญ พอเขียนไว้ในรัฐธรรมนูญก็เลยเกิดความรู้สึกว่าถ้าไม่เขียนรัฐธรรมนูญแล้วมันแยกไม่ได้ ความจริงมันไม่มีอะไรที่ไหนบอกว่าแยกไม่ได้ เงินเดือนอาจารย์วุฒิสภานี้ใช้เงินเดือนข้าราชการพลเรือนเสียที่ไหน

ไม่เห็นต้องเขียนไว้ในรัฐธรรมนูญเลย จะเอาขึ้นมาอีกสักก็แสนก็ไม่มีใครเชื่อว่าอะไร เขียนไว้ในรัฐธรรมนูญเสียอีก อาจจะทำให้เกิดความยุ่งยาก นี่เขาก็ LINE มาถึงผมเหมือนกัน เชิญครับ

นายนิติพันธุ์ เชื้อบุญชัย : ในอดีตทางตุลาการเคยเสนอกฎหมายที่ไม่เกี่ยวข้องกับตัวศาลเองอะไรไหมครับ ยกตัวอย่างเช่นเรื่องกฎหมายข้อสัญญาไม่เป็นธรรมนี้ ศาลเป็นคนเสนอหรือเปล่าครับ

ประธาน : ใช่ สมัยนั้นมีกระทรวงยุติธรรม กระทรวงยุติธรรมเป็นคนเสนอกฎหมายอะไรที่เกี่ยวกับการดำเนินคดี Class Action ก็ศาล แล้วเวลาศาลมองที่ศาลจะมองในแง่ของศาลเวลาออกกฎหมาย ผมจำได้ศาลโกรธวุฒิสภานั้นแทบตายเพราะเราไปแก้กฎหมายล้มละลายให้ผิดไปจากที่ศาลเคยชิน ศาลเคยชินว่าการล้มละลายมันตลอดชีวิตจนกว่าจะปลดหรืออย่างน้อยต้อง ๑๐ ปี ตอนนั้นรัฐบาลถูก IMF บีบแล้วก็จะทำให้เกิดมีการฟื้นฟูขึ้นมา แล้วก็ทำให้ธุรกิจเราล้มหมด วุฒิสภาก็หาทางยับยั้งแล้วยับยั้งไม่ได้ ในที่สุดผมก็ออกความคิดให้เขาว่าเอาอย่างนี้ ถ้าเมื่อเขาต้นทุ้งจะออกอันนี้เราก็ต้องช่วยคนไทยไว้ เพราะฉะนั้นแก้กฎหมายล้มละลาย ให้ล้มละลายเพียงแต่ ๓ ปี หลังจาก ๓ ปีแล้วก็ให้ฟื้น ได้อานิสงส์อยู่จนทุกวันนี้ คนไทยที่รอดตัวมาได้เพราะอันนี้ แล้วศาลนี้โกรธมากเลย เพราะเขาบอกไม่มีที่ไหนในโลกทำ พอหลังจากเราออกแล้วนี้ สิงคโปร์ มาเลเซีย ออกตามเรา เหลือ ๓ ปี เดียวนี้ ๓ ปีเลยกลายเป็นปกติธรรมดา ศาลเขาก็พยายามกลับมาแก้ ๓ ปีเขาทานไม่ได้แล้ว เขาแก้ว่าเวลาจะนับ ๑ นี่นับตั้งแต่เมื่อไรมาใหม่แล้ว ถ้ายังไม่นับ ๑ ๓ ปีก็ยังไม่เกิด เขาก็มีเงื่อนไขอะไรเยอะเลยกว่าจะนับ ๑ ได้นี้แทบแยคือศาลท่านเหมือนกับหมอ หมอเห็นคนตายก็เฉย ๆ ญาติผู้ใหญ่เราเจ็บไข้ได้ป่วยนี้เราตัวสั่นงันงกแต่หมอเขาเฉย ๆ ตายแล้ว ก็ธรรมดา ศาลก็เหมือนกันติดคุกแล้ว ไม่รู้สึกอะไร แต่เราคนข้างนอกนี้เราไม่เคยไปสั่งใครติดคุก เราก็กังวลเราก็ระวังว่าอย่างโน้นอย่างนี้ แต่ศาลเขาบอกธรรมดา ผมก็ว่าจริง ๆ มันก็ต้องมีคนอื่นคอยดูเหมือนกันเพราะมันจะได้มองคนละแง่คนละมุม มันไม่ใช่ว่าเขาไม่สุจริตหรอก แต่มันมองกันคนละมุม

นายประพันธ์ นัยโกวิท : อันนี้ก็เพียงแค่เรียนให้ว่าอันนี้มีของศาลยุติธรรม เขาเสนอแนะมา และของศาลปกครองเขาก็เสนอแนะเหมือนกันเลยในประเด็นที่ ๒ มาตรา ๑๒๘ ก็เขียนทำนองเดียวกับศาลยุติธรรมครับ

ประธาน : อันนี้ก็ไม่มีอะไรใช้ใหม่ครับ ไปมาตรา ๑๔๔ มาตรา ๑๔๕ นี้ก็ไปศาลรัฐธรรมนูญ มาตรา ๑๔๕ มีอะไรใหม่ครับ มาตรา ๑๔๖

คณะกรรมการร่างรัฐธรรมนูญ
วันอังคารที่ ๑ มีนาคม ๒๕๕๙

ระพีพิศ ๖/๕

นายประพันธ์ นัยโกวิท : ในร่างมาตรา ๑๔๖ นี้ กรณีที่เสนอญัตติขอเปิดอภิปรายทั่วไปเพื่อลงมติไม่ไว้วางใจรัฐมนตรีเป็นรายบุคคลและทั้งคณะนี้ ใช้เสียงไม่น้อยกว่า ๑ ใน ๕ ซึ่งในส่วนของกรลงมติไม่ไว้วางใจรัฐมนตรีเดิมในรัฐธรรมนูญ ๒๕๕๐ ใช้เสียง ๑ ใน ๖ ในมาตรา ๑๕๙ ซึ่งคล้าย ๆ ว่าในรัฐธรรมนูญเรานี้กลับต้องใช้เสียงมากกว่า แล้วก็มีการทักท้วงว่าเรื่องขาดดุลยภาพอะไรทั้งหลายที่เขาพูด เขาเลยเกิดการเปรียบเทียบของเราปรากฏว่าถ้าไม่ไว้วางใจรัฐมนตรีนี้ต้องใช้เสียงมากขึ้น แทนที่ว่าจะเอารัฐมนตรีที่ทุจริต มีหลักฐานชัดเจนออกไป ต้องใช้เสียงมากกว่าเดิม ก็มีประเด็นพวกนี้ครับ

ประธาน : ความจริงรัฐธรรมนูญที่ผ่านมาทั้งหมดมัน ๑ ใน ๕ เพิ่งมาเปลี่ยนในรัฐธรรมนูญ ๒๕๕๐ เป็น ๑ ใน ๖ นี่เอง ลองดูว่ารัฐธรรมนูญ ๒๕๕๐ เขาจะเอานายกรัฐมนตรีออก เขาใช้เสียงเท่าไรครับ

นายประพันธ์ นัยโกวิท : ใช้เสียง ๑ ใน ๕ ครับ ในมาตรา ๑๕๘ รัฐธรรมนูญ ๒๕๕๐ ต้องใช้เสียงไม่น้อยกว่า ๑ ใน ๕

ประธาน : เพราะเขาแยกรัฐมนตรีออกจากนายกฯ แต่เราไม่ได้แยก

นายประพันธ์ นัยโกวิท : ใช้ครับ ของเราใช้ ๑ ใน ๕ หมด

ประธาน : เราไม่แยกเพราะเราถือว่านายกรัฐมนตรี เพราะฉะนั้นเราก็ใช้หลักของนายกฯ นั้นแหละ ๑ ใน ๕

นายประพันธ์ นัยโกวิท : ทีนี้ถ้าเกิดเขามีกรณีซึ่งมีประเด็นเกี่ยวกับรัฐมนตรีคนใดคนหนึ่งเกิดมีข่าวอะไรขึ้นมาโด่งดังว่าคนนี้มีปัญหาไปเช่นเรื่องนั้นอะไรนี้เฉพาะคนนั้นคนนี้ เดิมนี้เขาใช้เสียง ๑ ใน ๖ เขาเปิดได้ แต่ตอนนี้เขาต้องใช้ ๑ ใน ๕ คือเขาเกิดการเปรียบเทียบแค่นั้นเองว่าไหนว่าเราว่าของเราปรับปรุงดีกว่ากลับยากกว่า

ประธาน : แล้วของเขาทั้งคณะใช้เท่าไร

นายประพันธ์ นัยโกวิท : เขามีเฉพาะว่าเพื่อลงมติไม่ไว้วางใจนายกฯ ครับ

ประธาน : ไม่มีทั้งคณะ แต่ของเรานี้ให้ทั้งคณะ ๑ ใน ๕ ทั้งคณะไปเลย

นายประพันธ์ นัยโกวิท : ครับ ก็เหมือนกับนายกฯ ครับ แต่ที่นี้ของเรานี้ถ้าเป็นรัฐมนตรีรายบุคคลก็ ๑ ใน ๕ เหมือนกัน ในร่างมาตรา ๑๔๖ นี้ครับ

ประธาน : คือเราไม่รู้จะแยกทำไมก็รัฐมนตรีเหมือนกัน

นายประพันธ์ นัยโกวิท : ก็รายบุคคลเขาจะขออภิปรายคนเดียว พูดง่าย ๆ เขาต้องการเปรียบเทียบ เวลาเขาจะพูดนี้ของเดิมเขาไม่ไว้วางใจรัฐมนตรีว่าการกระทรวงคมนาคมนี้เพราะว่าไปเซ็นโครงการอะไรนี้ เขา ๑ ใน ๖ ยื่นได้ ตอนนี้อันนี้ไม่ได้แล้วอะไรอย่างนี้

ประธาน : แล้วเขาไม่คิดบ้างหรือว่าของเรายกขึ้นเพราะไม่ต้องไปแจ้ง ป.ป.ช. เราอภิปรายอย่างไรก็ได้ เพราะฉะนั้นเราแก้ตามเขาเป็น ๑ ใน ๖

นายประพันธ์ นัยโกวิท : เพราะที่อย่างนี้ไม่มีใครพูด แต่เวลาเขาจะเปรียบเทียบให้เห็นนี้ก็ว่าเห็นใหม่อะไรอย่างนี้

ประธาน : เพราะว่าเรามีเหตุผลนะ เพราะเราทำให้มันเสมอภาคมาตรฐานเดียวกัน ๑ ใน ๕ แล้วก็อภิปรายได้หมดในทุกเรื่อง ที่ผ่านมาก็ ๑ ใน ๕

นายประพันธ์ นัยโกวิท : ของนายกฯ ครบ ๑ ใน ๕

นายชาติชาย ณ เชียงใหม่ : ท่านประธานครับ ผมเรียนถามประสบการณ์ที่ผ่านมามีรัฐมนตรีหรือตัวนายกรัฐมนตรีมีพฤติกรรมอันเชื่อได้ว่าไม่ดี ไม่สุจริต แล้วก็มีความไปเสนอญัตติขอเปิดอภิปรายเพื่อลงมติไม่ไว้วางใจนี้ มันไม่ค่อยสำเร็จ เป็นเพราะอะไร

ประธาน : มันเป็นระบอบประชาธิปไตยเสียงข้างมาก

นายชาติชาย ณ เชียงใหม่ : บางทีมันก็เห็นชัดเจนเลยนะครับ แต่พวกนั้นก็ถือตาไสยกมือ เพราะฉะนั้นผมกำลังคิดว่ามันจะไม่ใช่ว่าจำนวนที่จะไปมีสิทธิยื่นหรือเปล่า สุดท้ายก็มีวิธีตอนจะโหวตนั้นแหละ

ประธาน : ก็นั่นแหละ เขาเพียงแต่ให้อาศัยว่าไม่ต้องเสียงข้างมากที่จะเอาชนะก็เปิดให้อภิปรายเสียก่อน โดยทางทฤษฎีหวังว่าเมื่อได้อภิปรายไปแล้วสมาชิกจะเห็นว่าทนต่อไปไม่ได้แล้วคนนี้ต้องช่วยกันโหวตคว่ำ ซึ่งนั่นมันไม่ใช่คนไทย

นายชาติชาย ณ เชียงใหม่ : ถ้าอย่างนั้นเราก็ไม่ต้องไปหวังเรื่องจำนวนจะมีสิทธิยื่นเราไปหวังเรื่องจำนวนยกมือถอดดีกว่าครับ

ประธาน : จะบอกว่าเสียงข้างน้อยถอดได้

นายชาติชาย ณ เชียงใหม่ : ไม่ใช่ครับ ก็น่าคิดอย่างที่ท่านว่า คราวที่แล้วท่านก็ถอดถอนไปแล้ว impeachment เพราะเมตตาทหารเราสูง มันถอดกันไม่ได้ นี่ก็เหมือนกันสมัยปีหนึ่งก็ยื่นได้แค่คนเดียว แล้วไม่มีผลอะไรมา รอปีหน้าอะไรอย่างนี้ คือพูดถึงว่ามันก็อึดอัดเหมือนกัน ผมเลยมาเรียนหารู้หรือเหมือนกันว่าถ้าประเด็นไม่ได้อยู่ที่จำนวนคนไปยื่น แต่มันอยู่ที่ว่า

วันอังคารที่ ๑ มีนาคม ๒๕๕๙

มันโฆษณากันอย่างไรมาก่อน โทวดที่ไรก็ไม่ออกเสียที่อันนี้จะทำอย่างไรให้มันพอจะออกได้บ้าง เพราะว่าเขาไม่ค่อยอายเท่าไร

ประธาน : ไม่ได้ ไม่มีทาง มันเป็นกฎหมาย และของเรานี้ถึงตอนนี้ระบบอุปถัมภ์ มันสูง ก็พวกกันทั้งนั้นแล้วไม่ยกมือให้อย่างไร

นายอชพร จารุจินดา : จะได้ต่อเมื่อมีพรรคร่วมรัฐบาลที่เคยเกิดอยู่ ๓-๔ ครั้ง ก็แตกออก พรรคร่วมรัฐบาลบอกทอนอยู่ไม่ไหวแล้วถ้าโดนขนาดนี้ เขาก็ออกเอง

ประธาน : ยังไม่เคยมีว่าทอนอยู่ไม่ไหว ทนเครื่องล่อใจของอีกข้างหนึ่งไม่ไหว ที่เขาเรียกงูเห่า

นายอมร วาณิชวิวัฒน์ : ท่านประธานครับ อันนี้ สปท. เขาเสนอว่าให้มี จริง ๆ แล้ว เราคงแก้ไขเรียบร้อยแล้ว เขาบอกให้มีการอภิปรายอย่างน้อยปีละครั้งหนึ่งอะไรอย่างนี้ครับ เราทำแล้ว

ประธาน : ไม่ใช่อย่างน้อย อย่างมากครับ ปีละครั้ง คือไปบังคับให้เขาเปิดไม่ได้ จะไปบอกอภิปรายปีละครั้งก็รัฐบาลทำดีใส่บริสุทธ์แล้วจะไปอภิปรายทำไม

นายอชพร จารุจินดา : ที่ผมไม่เข้าใจก็คือผู้คนจำนวนค่อนข้างมากกลับเห็นว่าไม่เห็นเป็นอะไร มันทำไมเกิดอะไรขึ้นในสังคมไทย

นางจรี วิจิตรวาทการ : ท่านประธานคะ ประเด็นที่ต้องปลูกฝังจิตสำนึกเรื่องของ คุณธรรมจริยธรรม ไม่แคร์เลย ธรรมดาตามาก

ประธาน : อยากรู้เหตุผลไหม เขามองในแง่ที่ท่านมีเมตตาธรรม คนอย่างพวกเรา ไม่มีปัญหามีทรอกแล้วจะไปดูได้ที่ไหน ท่านก็อุตสาหะไปละสมมาให้เพื่อใครอยากดูจะได้เข้าไปดู บรรเทาความอยาก ไม่อย่างนั้นบ้านเศรษฐกิจเขาเก็บ ๆ ของเขาไว้เขาให้คุณดูเสียที่ไหนถ้าคุณไม่ใช่ เพื่อนเขา อย่างนี้มันยาก ชาวบ้านยังไปดูได้

นางจรี วิจิตรวาทการ : มันติดกับหลักศาสนาพุทธที่ไม่ให้สะสมทรัพย์ พระต้อง เป็นตัวอย่างที่ดี

นายชาติชาย ณ เชียงใหม่ : ท่านประธานครับ ผมอ่านหนังสือพิมพ์ไม่รู้เขาลงถูก หรือเปล่า เขาบอกมติ มส. บอกการรับถวายของพวกนี้ไม่ผิดแม้ว่ามันจะมาอย่างไรก็ตาม ของผิด มาวัดมันไม่ผิด คนรับครับพระ อย่างนี้เป็นฆราวาสเราก็เสียเปรียบสิครับ เพราะความเท่าเทียมกัน ก็ไม่มี ถ้าผมจะรับของโจรผมไปบวชเสียก่อนแล้วผมได้มาผมก็สึกอย่างนั้นหรือครับ

ประธาน : นี่กำลังพูดถึงของถวายหรือของโจร

นายชาติชาย ณ เชียงใหม่ : ของถวายที่มีประวัติไม่ตีอะไรมานี่

ประธาน : พระท่านไม่รู้ หรือสมมุติว่าเขาเอาข้าวมาใส่บาตร พระจะรู้ไหมว่าคนนั้นไปวิ่งราวข้าวมาจากแม่ค้าคนนั้นแล้วมาใส่บาตร

นายชาติชาย ณ เชียงใหม่ : รถอย่างนี้ก็น่าจะรู้ด้วยสามัญสำนึกครับ มันไม่ใช่ข้าว

ประธาน : ก็เห็นเข็นมา ขับมาเข้าวัดโล่งแจ้ง พอตีพอร้ายตำรวจคุมไปให้ด้วย

นางจรี วิจิตรวาทการ : พระน่าจะบอกโยมอย่าเลย เอาไปใช้ประโยชน์อย่างอื่นเอาตมาไม่ต้องมีรถแบบนี้ มันไม่เหมาะสม นั่งรถเบนซ์ก็แย่พอแล้วนี่อะไรก็ไม่ทราบ

ประธาน : มาตรา ๑๔๖ มีอะไรใหม่ครับ ผ่านนะครับ มาตรา ๑๔๗ มาตรา ๑๔๘ มาตรา ๑๔๙ นี่ปีละ ๑ ครั้งอาจารย์อมร มาตรา ๑๔๙ คือคนเขาต่อว่าเราว่าเราเปลี่ยนจากสมัยทั่วไปกับสมัยนิติบัญญัติ ทำให้การทำกฎหมายนี้ล่าช้าลง ความจริงก็เหมือนกัน เราก็บอกว่าปีหนึ่งก็เอาสักครั้งหนึ่ง เพราะฉะนั้นสมัยไหนก็ได้ทุกอย่างจะได้ทำกันเดินหน้าไปไม่ต้องกังวล

นายธิตินันท์ เชื้อบุญชัย : ท่านประธานครับ มาตรา ๑๔๙ นี่คือได้มาตราอย่างละครึ่งใช่ไหมครับ ทั้งหมดได้ ๓ ครั้ง

ประธาน : ใช่ครับ เพราะมันคนละอย่างกัน มาตรา ๑๕๐

นายชาติชาย ณ เชียงใหม่ : ท่านประธานครับอันนี้เป็นของใหม่ที่เราริเริ่ม ที่เป็นคุณภาพนี้ ผมเรียนปรึกษาท่านประธานว่าคำว่า มันคงปลอดภัย นี่มันจะแคบไปหน่อยไหมครับ เพราะว่ามันมีเหตุอันที่รัฐบาลอาจจะมโนโยบายก็ดีหรือมีการกระทำอะไรที่ไม่เหมาะสมไม่ควรประชาชนเขาก็เห็นอยู่ แต่ว่าพอไปใช้คำว่าเศรษฐกิจก็โอเคมันประชานิยมเข้าใจอย่างนั้น แต่พอมันคงปลอดภัยนี่มันเข้าใจยาก

ประธาน : คือถ้าไปถึงขั้นที่จะบอกว่ารัฐบาลกำลังทำอะไรไม่ถูก มันจะเป็นเรื่องของการอภิปรายไม่ไว้วางใจกัน ไม่ใช่ปรองดอง มันไม่ใช่ถ้อยที่ถ้อยอาศัย อันนี้ที่เราบอกว่าบ้านเมืองกำลังจะไปไม่รอดนะ เศรษฐกิจของประเทศกำลังจะไปไม่รอด เขาเปิดเพื่อปรึกษาหารือเป็นการลับ ไม่ให้ชาวบ้านรู้ แต่ถ้าเป็นเรื่องที่รัฐบาลกระทำการไม่ถูกนี่มันต้องไปอภิปรายไม่ไว้วางใจ อันนั้นจะเป็นปฏิปักษ์ต่อกัน อย่างนั้นเราจึงจำกัดแต่เฉพาะเรื่องที่สำคัญที่จะไม่มีเรื่องที่จะไปทะเลาะอะไรกัน

คณะกรรมการร่างรัฐธรรมนูญ
วันอังคารที่ ๑ มีนาคม ๒๕๕๙

ปีหมา ๗/๑

นายชาติชาย ณ เชียงใหม่ : เรียกได้ว่ามาตรานี้เจตนาให้เกิดประνομอำนาจ

ประธาน : คือลักษณะแบบกัลยาณมิตรมีอะไรก็มาแนะนำกัน แล้วเราถึงให้เป็น
ประชุมลับ เพราะว่ามันต้องการให้พูดหาเสียง

นายชาติชาย ณ เชียงใหม่ : เรียกว่ามาตราก่อนหน้านี้บู๊กันตลอด มาตรานี้ค่อยคุย
กันหน่อย ขอขอบคุณครับ

ประธาน : ตบตีกันเสร็จแล้วก็ค่อยจูงมือเข้าห้อง

นายธนาวัฒน์ สังข์ทอง : ทหรือนิดหนึ่งครับ พอดีอาจารย์นิติพันธ์ยกขึ้นมา กรณี
มาตรา ๑๔๙ บอกให้มาตรา ๑๔๖ มาตรา ๑๔๗ มาตรา ๑๔๘ ได้ปีละครั้งหนึ่ง อย่างมาตรา ๑๔๖
กับมาตรา ๑๔๘ กรณีมาตรา ๑๔๘ วุฒิสภาคงไม่เท่าไร แต่กรณีมาตรา ๑๔๖ มาตรา ๑๔๗
มันไม่ได้เขียนเลยว่าถ้าเปิดมาตรา ๑๔๖ ไม่ได้ ก็ใช้มาตรา ๑๔๗ เดียวมันจะกลายเป็นว่าปีหนึ่ง
เปิดทั้งมาตรา ๑๔๖ กับมาตรา ๑๔๗ ต้นปีมาตรา ๑๔๖ ปลายปีมาตรา ๑๔๗ เพราะของเดิมคือ
ถ้ามันเปิดโดยกรณีทั่วไปไม่ได้ก็ให้จำนวนน้อยในรัฐธรรมนูญ ๒๕๕๐ เดิมที่ใช้อยู่ ก็เลยเรียนหรือ
ว่าเขียนอย่างนี้มันจะกลายเป็นปีหนึ่งเปิดได้ทั้งมาตรา ๑๔๖ มาตรา ๑๔๗ หรือไม่

ประธาน : ของเดิมมันเปิดได้ไหมล่ะ

นายธนาวัฒน์ สังข์ทอง : ของเดิมมันคือถ้ากรณีไม่ถึงเกณฑ์ที่จะเปิดอภิปราย
ไม่ไว้วางใจก็ให้สามารถเปิดได้ แต่ต้องเป็นกรณีที่เปิดตามมาตรา ๑๘๕ มาตรา ๑๘๖ ไม่ได้ คือต้อง
มีเงื่อนไขก่อนคือเปิดเพื่อไม่ไว้วางใจผู้ลงมติไม่ได้ตามมาตรา ๑๔๖ ถึงจะเปิดกรณีพิเศษได้เพราะว่า
เกณฑ์ไม่ถึง

ประธาน : ทำได้ปีละครั้ง มาตรา ๑๔๘ ของวุฒิสภา มาตรา ๑๔๖ ไม่ไว้วางใจ
มาตรา ๑๔๗ ฟังเฉย ๆ ยังมีมาตรา ๑๕๐ อีก มาตรา ๑๕๐ เราไม่ได้บอกด้วยว่าเมื่อไร ก็อยู่ที่ผู้นำ
ฝ่ายค้านในสภาผู้แทนราษฎรจะใช้ดุลพินิจให้เขาเกิดความเกรงใจไหม ถ้าทำพรวดหรือเขาก็ไม่
เกรงใจ ก็เป็นการยกระดับซึ่งกันและกัน มาตรา ๑๕๑ มาตรา ๑๕๒ หมวด ๘ คณะรัฐมนตรี

นายธนาวัฒน์ สังข์ทอง : คณะรัฐมนตรีนะครับ เกือบทุกภาคส่วน มาตรา ๑๕๓
บอกว่ามีข้อเสนอว่านายกรัฐมนตรีต้องเป็น ส.ส.

ประธาน : ใครเสนอ

นายธนาวัฒน์ สังข์ทอง : มีทั้งจากพวกมูลนิธิที่เกี่ยวกับต่าง ๆ มีทั้งในเรื่องของ
พรรคการเมือง มีทั้งของประชาชนที่ไปรับฟังเสียงมาในภาคต่าง ๆ เช่นทางภาคเหนือกับภาคอีสาน

คณะกรรมการร่างรัฐธรรมนูญ
วันอังคารที่ ๑ มีนาคม ๒๕๕๙

ปีหมา ๗/๒

ประธาน : ถ้าเราเขียนบังคับพวกนั้นแหละจะร้องให้ เฟ็งไต้ยมีคนคิดอีกแบบหนึ่ง
ว่าที่เราเขียนอย่างนี้เขียนห้ามพวก คสช. โดยตรง ที่เมื่อคืนเขาวาก็น่าคิดนะ เราคงไม่แก้แล้วกรรมัง
ครับ ต่อไปมาตรา ๑๕๔

นายอมร วาณิชวิวัฒน์ : ประธานโทษครับท่านประธาน สปท. เขาเสนอเรื่องเลือก
นายกรัฐมนตรีมาเป็น ๒ แบบ เขาบอกว่าในยามปกติให้ใช้ถ้าจะเป็นคนนอกได้ แต่ว่าขอเสียง ๒ ใน
๓ แต่ว่าเวลาวิกฤติเขากลับให้ใช้ ๓ ใน ๕ ถ้าเป็นคนนอกครับ

นายธนวัฒน์ สังข์ทอง : อันนั้นก็ตัวอย่างของร่างอาจารย์บวรศักดิ์

ประธาน : นั่นเขาตั้งใจจะให้นายกรัฐมนตรีคนนอก เราไม่ได้ตั้งใจจะให้
นายกรัฐมนตรีคนนอก เราตั้งใจให้นายกรัฐมนตรีตามที่พรรคเลือก

นายชาติชาย ณ เชียงใหม่ : ท่านประธานครับ ขอเรียนเชิงหารือประเด็นนี้หน่อย
คือโดยกำหนดอย่างที่เรากำลังทำมันมาเป็นไปได้ว่าคนที่เวลาพรรคเขาจะโหวตกันในสภาเพื่อจะ
เลือกใครเป็นนายกรัฐมนตรี คนที่พรรคที่มีเสียงข้างมากมีสิทธิเสนอก็อาจจะเสนอนาย ก
อีกพรรคก็เสนอนาย ข ซึ่งประกาศชื่อตอนลงสมัครแล้ว นาย ก อาจจะเป็น ส.ส. ส่วนนาย ข
อาจจะไม่เป็นก็แล้วแต่กรณี ทีนี้ถ้าหากว่าเราไม่อยากจะให้นายกรัฐมนตรีคนนอก คนที่ไม่ได้เป็น ส.ส.
เป็นนายกรัฐมนตรีโดยง่าย เราจะไปเขียนได้ไหมว่าถ้าหากนายกรัฐมนตรีที่เป็น ส.ส. คนที่เขาจะ
โหวตเป็น ส.ส. ก็ได้เสียงกึ่งหนึ่ง แต่คนที่ไม่ได้เป็น ส.ส. ก็มีเสียงมากขึ้นกว่ากึ่งหนึ่งสักหน่อย
อย่างนี้ท่านประธานคิดว่ามันจะไปสร้างความสับสนซับซ้อนอะไรหรือเปล่า เพราะว่าเหมือนกับเขา
ยังติด ๆ อยู่ว่าถ้าได้นายกรัฐมนตรีเป็น ส.ส. มันจะดี แต่บางคนก็บอกว่าที่จริงไม่ต้องเป็นหรอก
ถ้าเป็นคนเก่งบ้านเมืองจะมีประโยชน์ แต่ถ้าฟังดูอย่างนี้มันก็เหมือนกับถ้าหากว่าสภาเขาเห็นด้วย
เสียงท่วมท้นไม่ใช่เกินกึ่งหนึ่ง เช่น ๒ ใน ๓ สมมุติอย่างนี้ ว่านาย ก เป็นคนนอก ก็สมควรให้เป็นได้
ก็จะสร้างใจไป แต่ถ้าหากว่าจะเอา ส.ส. จริง ๆ ก็ลิมิตแค่กึ่งหนึ่งอย่างนี้ ไม่ทราบว่าจะอย่างนี้มันจะ
เหมือนกับเปิดทางให้ได้ไหม เพราะสังคมไทยยังไปติดคนฝ่ายหนึ่ง ยังไปติดอาจจะเป็นประโยชน์
ยึดอยู่ว่าต้องเป็น ส.ส. เท่านั้น แต่คนอีกจำนวนหนึ่งก็บอกว่าไม่จำเป็นหรอกถ้าเขาเป็นคนเก่งคนดี
บ้านเมืองจะได้ไม่เสียโอกาส เพราะฉะนั้นเราก็เปิด option มันเสียว่าในบรรดาที่คุณขณมาโฆษณา
๒ คน ๓ คนแล้วแต่คุณ พอถึงเวลาที่พรรคต่าง ๆ ซึ่งน่าจะเกิน ๑ พรรคที่จะมีสิทธิเสนอคนของ
ตัวเองให้เป็นนายกรัฐมนตรี ถ้ากรณีนายคนนั้นจะได้เป็น ถ้าเป็นคนนอกไม่ได้เป็น ส.ส.
โดยเลือกตั้งได้ก็ขอให้ได้คะแนนเช่นว่าอาจจะ ๒ ใน ๓ ตัวเลขสมมุติจะครับ แต่ถ้าเป็น ส.ส. ก็เอา

วันอังคารที่ ๑ มีนาคม ๒๕๕๙

แค่กึ่งหนึ่งอย่างนี้ มันจะทำให้เกิดเหมือนกับประนอมอำนาจใหม่ มันจะเหมือนกับค่อย ๆ ให้นมันอยู่ได้เหมือนกับมาตรา ๑๕๐ ใหม่ ก็ไม่เชิงเสียทีเดียว แต่ว่าผมเรียนปรึกษาท่านประธานเฉย ๆ มันจะเป็นวิธีที่จะได้ไม่ต้องมาเถียงกันอีกนอกหรือใน ผมก็ฟังเรียกว่าอธิบายจนไม่รู้จะอธิบายอย่างไร แต่มันก็ยังติง ๆ อยู่ก็เลยคิดว่าเอาอย่างนี้เสียดีไหมครับ

ประธาน : ผมกลัว สมมติเราเขียนไปเลยก็ได้ว่าคนที่จะเสนอจะต้องเป็น ส.ส. ต้องได้รับเลือกตั้ง พรรคก็จะด่าอยู่ดี แล้วชาวบ้านจะพลอยด่าด้วยเพราะเราไปถามโพลมาแล้วใช้ใหม่ เขาบอกว่าคนนอกก็ได้คนในก็ได้อะไรอย่างนี้ครับ

นายชาติชาย ณ เชียงใหม่ : ประเด็นของผมอย่างนี้ผมอาจจะพูดไม่ชัด ก็คือพรรคก็เสนอคนใดคนหนึ่ง ใน ๓ ชื่อที่คุณขึ้นป้ายนั้นแหละ แต่บังเอิญว่าคนที่คุณเสนอ พรรค ก เสนอบังเอิญว่าสอบไม่ได้ หรือว่าไม่ได้สมัครลง ส.ส. คุณต้องมีคะแนนเกิน ๒ ใน ๓ จากในสภาทั้งหมดถึงจะได้เป็นนายกรัฐมนตรี อันนี้ตัวเลข ๒ ใน ๓ สมมุติก่อนนะครับ แต่ถ้าหากว่ากรณีว่านาย ก ที่คุณเสนอเป็น ส.ส. เพราะสอบผ่าน ส.ส. เขตมา หรือได้บัญชีรายชื่อมาก็แล้วแต่กรณี ก็เอาแค่เสียงกึ่งหนึ่งก็พอแล้วเหมือนอย่างที่เราเขียนนี้มันก็เป็นง่ายกว่า คือพูดง่าย ๆ ว่าให้คนนอกจะเป็นต้องได้รับการยอมรับค่อนข้างมากกว่ากึ่งหนึ่งจาก ส.ส. ในสภา มันถึงจะเหมือนกับปิดปากคนที่บอกว่าต้อง ส.ส. เท่านั้นได้ นี้อย่างไรเขาเป็นคนนอกก็จริง แต่เขาต้องดีจริงเขาถึงได้ตั้ง ๒ ใน ๓ ในสภาโหวตให้เขา เขาก็จะสง่างาม แต่ถ้าเป็น ส.ส. อย่างเดียวก็แค่กึ่งหนึ่งก็พอแล้วจะได้อยู่ด้วยกันได้ เพราะไม่อย่างนั้นก็กระแจะกระแหนคาราคาซังกันอยู่ ผมก็เลยคิดอย่างนี้จะดีไหม

ประธาน : เขาก็ยังกระแจะกระแหนกอยู่นั้นว่าเราตั้งใจจะเอานายกรัฐมนตรีคนนอก คือเราต้องโยนกลองว่าเราไม่ได้เป็นคนอยากได้ พรรคคุณเองคุณก็อย่าไปเสนอ

นายชาติชาย ณ เชียงใหม่ : สังคมไทยมันไม่ไว้ใจรัฐมันก็ไม่ไว้ใจพรรคอีก ที่ผมฟังมานะครับ พอเราอธิบายอย่างไรพอพูดไปพูดมามากกลับมาใหม่ ก็พรรคก็ของนายทุนทั้งนั้นแหละอาจารย์ อ้าวไปกันใหญ่อีก คือมันอยู่ในบรรยากาศของการระแวงกันไม่ไว้ใจกัน ไม่มีอะไรผมเพียงแต่คิดมันไปเรื่อย ๆ แล้วมาถึงตรงนี้ก็เลยอยากจะทำเหมือนกับคิดตั้ง ๆ หาหรือท่านประธานว่าถ้าเขียนอย่างนี้จะดีไหมเท่านั้นเองครับ ให้นมันเป็นยากหน่อยถ้าเป็นคนนอกเท่านั้นเองครับ

คณะกรรมการร่างรัฐธรรมนูญ
วันอังคารที่ ๑ มีนาคม ๒๕๕๙

ปีพม่า ๗/๔

ประธาน : ถ้าจะเอาคนนอก list เลย อย่างนั้นค่อยมีเหตุผลหน่อยว่าในกรณี
ที่จำเป็นหาไม่ได้แล้ว จะเอาคนนอก list ถ้าได้คะแนนเสียง ๕ ใน ๖

นายชาติชาย ฌ เชียงใหม่ : ถ้าเถียงอย่างนั้นเขาก็จะว่าเราเข้าทางเปิดให้
ผู้มีอำนาจมาเลยแหละ อันนี้เราอดสำหรับล็อกไว้ให้มีในชื่ออยู่แล้วใช้ไหม เขาก็ชอบนะให้มีชื่อคือ
เปิดหน้าตั้งแต่ต้น อันนี้เราได้ใจนะครับ เพียงแต่ผมมาขอให้ท่านหย่อนนิตหนึ่งว่าถ้ามันไม่ได้
สมมุตินะครับไปสมัครแล้วสอบตกถ้าเราจะให้ได้ แต่ว่าเขาเหมือนกับว่าผมยังสอบตกเลย
แล้วมาเป็นนายกรัฐมนตรีได้อย่างไร เพราะฉะนั้นถ้าสอบตกคุณต้องได้เสียง ๒ ใน ๓ นะครับ
หรือถ้าคุณไม่สอบเลยก็ต้อง ๒ ใน ๓ อันนี้ก็เป็นอย่างนั้นครับ

นางจุรี วิจิตรวาทการ : ดิฉันไม่ค่อยเห็นด้วยกับอาจารย์ชาติชายนะคะ
เหมือนคล้าย ๆ เรากล้า ๆ กลัว ๆ เราบอกโอเคเสนอมา ๓ ชื่อจะสอบผ่านหรือไม่ผ่านเป็นเรื่อง
ของคุณ แต่วัตถุประสงค์คือความโปร่งใสให้ประชาชนได้รับรู้รับทราบว่าใครจะเป็นนายกรัฐมนตรี
ถ้าคุณได้เป็นพรรคที่ตั้งรัฐบาล ๓ คนอยู่ในนี้แล้ว แต่ถ้าเราไปบอกว่าถ้าสอบผ่านก็กึ่งหนึ่ง ถ้าเป็น
คนนอกก็ต้องมากกว่า แปลว่าเราไปให้คุณค่าของคนสอบผ่านมากกว่า ซึ่งมันผิดวัตถุประสงค์ที่เรา
ต้องการให้เปิดเผย ๓ ชื่อ ดิฉันว่าปล่อยไปเถอะเป็นอย่างที่เราทำ ไม่จำเป็นไปเหมือนไปลดคุณค่า
ของคนที่ไม่ได้เป็น ส.ส. แต่ไม่ใช่วัตถุประสงค์ของระบบ ส.ส. ก็ได้ ไม่เป็น ส.ส. ก็ได้ คุณเลือก
ของคุณเอง คุณ declare ไปเลย

นายชาติชาย ฌ เชียงใหม่ : ท่านประธานขออนุญาตให้ผมอธิบายนิดเดียว
ผมอาจจะพูดไม่ชัดครับ คือว่าผมนึกถึงตอนที่พรรคจะเสนอชื่อ ๓ คน บางคนเขาเป็น ส.ส. อยู่แล้ว
โดยอาชีพเขามันไม่มีปัญหา แต่บางคนพรรคเห็นว่าเขามีบทบาท มีบทบาทสำคัญจะช่วยบ้านเมือง
ไปอ่อนวอนขอเขามา แต่เขาบอกว่าผมไม่ลงสมัครนะ เอาชื่อผมไปผมไม่ลง มันก็จะมึนทั้ง ๒ อย่าง
ที่นี้ก็มีเสียงบอกว่าต้องเป็น ส.ส. นะ พอเป็น ส.ส. คนที่บอกผมไม่ลง จริง ๆ ของเรา
เขาก็เป็นไปได้เป็นไปได้ผ่านกึ่งหนึ่ง แต่คนที่มันยังยึดมั่นว่านายกรัฐมนตรีต้องเป็น ส.ส. มันก็จะระแวง
คอยจะหาเรื่องว่าอย่างนั้นอย่างนี้ตลอดเวลา ผมก็เลยไปคิดเสนอว่าอย่างไร ๆ ให้มันเจอกัน
ครึ่งทางไหมล่ะ ว่าให้เจ้าตัวให้พรรคนั้นมันรู้ตั้งแต่ต้น ว่าถ้ามาเชิญผมซึ่งผมไม่ลง ส.ส. อยู่แล้ว
แล้วจะมาเสนอชื่อผมเป็นนายกรัฐมนตรี ผมต้องได้เสียงเกิน ๒ ใน ๓ ในสภา แต่สำหรับคนที่
เป็น ส.ส. อาชีพอยู่แล้ว แล้วเขาถูกเสนอเป็นนายกรัฐมนตรีก็ได้แค่เสียงกึ่งหนึ่ง อันนี้ผมมองจากในแง่

วันอังคารที่ ๑ มีนาคม ๒๕๕๙

ของการ recruit คนมีฝีมือเข้ามาเท่านั้นเองครับ ผมก็เลยคิดอย่างนี้ไม่ได้ว่าจะไร เพียงแต่หารือว่าน่าจะเป็นอย่างนี้ดีไหมครับ

ประธาน : กรณีอย่างนั้นมันไม่เกิดหรอกครับ เพราะอะไรรู้ไหมครับ ถ้าอาจารย์จะยอมให้เขาเอาชื่อไปประกาศว่านายกรัฐมนตรีนองพรรค ก นะ อาจารย์ก็คงยอมให้เขาเอาชื่อไปใส่ party list เบอร์ ๑ อยู่แล้ว เพราะฉะนั้น ๓ คนนั้นถ้าไปยอมเขา คือไม่ต้องความยินยอมสิมันอาจจะเป็นปัญหา แต่อันนี้เมื่อยอมนี้แปลว่าด้วยยอมให้เขาประกาศแล้ว เพราะฉะนั้นมันก็ demand ไปในตัวแล้วว่าเอาชื่อฉันไปใส่ ๑ ๒ ๓ แล้ว ๓ คนนั้นก็จะต้องบอกว่า ๑ ๒ ๓ ที่เขาเป็นหวังว่าเหมนี้เราจะทำเพื่อคนโน้นคนนี้ ผมไม่ค่อยนั้นเท่าไร เพราะว่าถ้าคนเหล่านั้นเขาจะยอมคนให้เอาชื่อไปประกาศ เขาก็ต้องฉลาดพอที่จะ demand บอกเอาชื่อฉันไปใส่ไปเบอร์ ๑ เลยหมดเรื่องหมดราวไป เพราะไหน ๆ คนก็รู้แล้ว ปัญหาที่ว่าจะเป็นคนนอกอะไรมันไม่มีอีกแล้ว มันไม่ได้อีแอบแล้วนี่คราวนี้ไม่ใช่อีแอบแล้ว พอเราบังคับเรื่องนี้มันกลายเป็นเรื่องทีทุกคนก็ต้องเปิดเผยออกมา ผมถึงไม่ค่อยกลัว ที่เป็นห่วงนั้นเป็นห่วงอย่างเดียวกัดคะแนสูงเสียจนกระทั่งแล้วในที่สุด party list แก่ไม่ได้มันแหละจะหงายหลังขึ้นมา

นายธนาวัฒน์ สังข์ทอง : คงอย่างท่านประธานว่าเพราะที่เขายังกันมากก็คือพวกพรรคการเมืองนั้นแหละ เพราะว่าอยากให้ เป็น ส.ส. เพราะเขาไม่ยอมแจ้งบัญชีนายกรัฐมนตรีนองที่จะทำมา เสร็จแล้วถ้าได้ระบบเดิมเขาสามารถกะ party list ของเขาได้ แล้วพวกนี้เขาจะได้เอาคนที่อยู่ใน party list ที่จะขึ้นไว้เป็นที่ เป็นผลพวงที่ได้เอามาใช้สำหรับการเป็นนายกรัฐมนตรีนองแล้วเขาก็เลยพลอยไปสู่ระบบการเลือกตั้งของเราที่บอกใช้กาใบเดียวแล้วไปใช้คะแนนได้ เพราะบางพรรคถ้าได้เขตเยอะ ๆ แล้วผลจากการบวก party list อาจจะไม่ได้เลยก็ได้ อย่างที่ท่านประธานว่า เพราะฉะนั้นเขาเลยตีตรงนี้ค่อนข้างหนักว่าเขาอยากให้เป็นนายกรัฐมนตรีนองที่เป็น ส.ส. เพราะว่ามันไปสู่การเลือกตั้งใช้ระบบที่ไปอยู่ในเขตหรือบัญชีรายชื่อที่เขาเสนอแล้วเขาไปขายมา

นายอชพร จารุจินดา : ที่นักการเมืองค้านเขาไม่ได้ค้านโดยระบบแบบนั้นหรืออกบางพรรคค้านเพราะว่าเขามีปัญหาเบอร์ ๒ เบอร์ ๓ ที่เขาจะจัดนี้พรรคเขาจะแตก เขาก็กลัวอย่างนั้น เราก็บอกวาก็เรื่องของคุณ คุณจะเสนอคนเดียวก็ได้ เขาก็กลัวอีกถ้าเสนอคนเดียวแล้วคนเดียวไปแล้วเบอร์ ๒ เบอร์ ๓ จะเอาอย่างไร อันนั้นเหตุผลของเขา ส่วนเหตุผลของบางพรรคก็ตีรวนเฉย ๆ ทั้ง ๆ ที่รู้แล้วคำตอบเขาทำอะไร ถ้าอย่างนั้นมันไม่มีปัญหา คราวนี้ปัญหาอันเดียว

ถ้าเกิดแบบ extreme จริง ๆ ก็คือไม่มีพรรคใดเสนอชื่อมาเลย คือมาฮั้วกันบอกไม่เอาระบบนี้ อันนั้นเราใช้มาตรา ๗ ได้ใช้ใหม่ว่าเป็นประเพณีการปกครอง ก็ไม่มีบัญชีรายชื่อของทุกพรรคเลย ก็เลือกกัน สภาที่เลือกกันโดยดูประเพณีการปกครอง

ประธาน : ไม่ต้องกลัวหรอกเพราะว่ามันจะมีพรรคเล็กเสนอ เสร็จพรรคเล็ก ต้องไปง้อมันมา เชิญครับ

นายอุดม รัฐอมฤต : นิดเดียวครับ ผมไม่ติดใจเรื่องเสนอนายกรัฐมนตรีจะเป็น คนนอกหรือคนใน เพราะผมคิดว่าระบบเราก็คือเราเปิดเผย ผมยังยืนยันว่าหลักการนี้มันทำให้ สาธารณะได้รับรู้รับทราบแล้วว่าจุดที่บอกว่า ๘ ปีนี้มี พอดีผมไม่ได้อยู่ตอนที่พิจารณาว่า ๘ ปี เรานับรักษาการด้วยใช้ใหม่ครับ เพราะว่าเวลาเป็นนายกรัฐมนตรีพอพ้นเพราะว่าต้องรักษาการ ในตำแหน่งของนายกรัฐมนตรีอยู่ด้วย ถ้าเกิดตรงนี้วัตถุประสงค์เราต้องการจะรวมเอาช่วงเวลา ที่เขาต้องทำหน้าที่นายกรัฐมนตรีแม้ว่าสภาครบวาระไปแล้ว อันนี้ถูกไหมครับ

ประธาน : เรายังไม่ได้พูดกันเลยว่าให้นับอย่างไร จะนับรวมหรือไม่รวม ถ้านับรวมก็ปล่อยไว้อย่างนี้ แต่ถ้าไม่ต้องการให้นับรวมก็อาจจะต้องเขียนอะไรให้มันชัดเจน กว่านี้หน่อย เชิญคุณแจษฎ์ครับ

นายแจษฎ์ โทณะวณิก : ขอบพระคุณท่านประธานครับ เรื่องประเด็นรายชื่อ นายกรัฐมนตรีที่ผมได้ยินพรรคการเมืองแล้วก็หลายฝ่ายเขายกขึ้นมาว่าอาจจะปัญหาได้ คือเช่นในกรณีลงมติไม่ไว้วางใจ พอลงมติไม่ไว้วางใจจำเป็นที่จะต้องเสนอชื่อนายกรัฐมนตรี ถ้าสมมุติจะขอไม่ไว้วางใจนายกรัฐมนตรีถูกไหมครับ ก็ต้องเสนอชื่อนายกรัฐมนตรีมาด้วยเลย

ประธาน : ของเราไม่มีแล้ว

นายแจษฎ์ โทณะวณิก : แล้วคนที่ดำเนินการเวลาที่จะเอานายกรัฐมนตรีคนใหม่มา เขาถามว่าจะต้องเอานายกรัฐมนตรีที่อยู่ในรายชื่อเหล่านี้หรือเปล่า หรือกรณีที่ ๒ เช่นถูกยุบพรรค พรรคที่เป็นพรรครัฐบาลถูกยุบก็จำเป็นต้องมีนายกรัฐมนตรีใหม่ นายกรัฐมนตรีใหม่ต้องเอาชื่อที่อยู่ใน รายชื่อ ๓ รายชื่อนี้ของแต่ละพรรคมาเสนอใช้ใหม่ครับ

ประธาน : ใช่ครับ

นายแจษฎ์ โทณะวณิก : หรือกรณีนายกรัฐมนตรีตายก็ต้องเอาในรายชื่อเหล่านี้มา ถูกไหมครับ

ประธาน : ใช่ครับ

วันอังคารที่ ๑ มีนาคม ๒๕๕๙

นายเจษฎ์ โทณะวณิก : อันนี้ที่เขาบอกว่ามันจะจำกัดเกินไปหรือไม่ เพราะว่ามีคนเพียงแค่ว่าเอาพรรคที่ได้คะแนนเกิน คือเกิน ๒๕ คนขึ้นไปก็อาจจะมียก ๔ พรรค เพราะว่าตามสถิติที่ผ่านมาก็มีประมาณแค่ ๔ พรรค ก็เท่ากับว่ามีคน ๑๒ คนที่จะเสนอได้ในกรณีเหล่านี้ อันนี้เป็นเหตุผลเดียวที่ผมคิดว่ามันอาจจะพอฟังขึ้นว่าถ้าจะมีช่องให้ออกในกรณีที่มีวิกฤติหรือมีอะไรก็แล้วแต่ แต่ต้องไม่ใช่ว่าเอามาใช้แทนรายชื่อนี้เลย อาจจะเป็นว่าอย่างที่ท่านประธานบอกถ้าเกิดคุณมีภาวะที่ทำยังไม่ได้จริง ๆ หากคนจากรายชื่อนี้ไม่ได้ หรือว่าคนจากรายชื่อนี้ไม่เป็นที่ยอมรับ เอาสัก ๓ ใน ๔ หรือ ๕ ใน ๖ อย่างนี้เป็นทางออกช่องทางสุดท้าย ถ้าหากว่ามันเกิดภาวะการณ์ที่มันชะงักงันจริง ๆ ผมคิดว่าอันนี้พอที่จะอธิบายได้ แต่ถ้าหากว่าใช้แทนเลยมันก็กลับมาที่จุดเดิม ความกลางแคลงมันจะยิ่งเยอะใหญ่เลยว่าตกลงคราวนี้เปิดคนนอกเต็ม ๆ ใช่ไหม ผมคิดว่าเท่าที่ฟังมามันมีแค่ประเด็นนี้ แต่ถ้าหากว่าเราปลดล็อกว่าอย่างไรก็แล้วแต่ ๑๒ คนนี้จะไม่มีคนอื่น ๆ มาแล้ว แล้วมีช่องทางออกอันนี้ก็อาจจะพออธิบายกับเขาได้ครับ

ประธาน : เราไม่เขียนเพราะเราก็ตั้งความหวังว่าอย่างน้อยจะมีรายชื่อพอที่จะไปเลือกกัน เพราะฉะนั้นถ้าเราคิดว่า ๓ ชื่อไม่พอจะเอา ๕ ชื่อก็ได้ แต่ว่าเราก็ strict อยู่กับรายชื่อนี้ ถ้าใครไม่เสนอโอเคก็ไม่ว่าอะไร คุณก็ไปขอขียนายกรัฐมนตรีจากพรรคอื่นเขามากก็แล้วกัน เชิญครับ

รองศาสตราจารย์วุฒิสาร ตันไชย : ท่านประธานครับ ผมกลับมาเรื่องประเด็น ๘ ปีนี้คนเดียว คือผมคิดว่ารักษาการถ้าความเห็นผมคือมันต้องไม่นับนะครับ เพราะว่าเช่นผมอยากเป็นนายกรัฐมนตรี ๒ สมัย แต่ว่าระหว่างที่ยังไม่เลือกตั้งใหม่ผมก็ต้องรักษาการ ผมไปแล้ว ๓ เดือน แปลว่าสมัยที่ ๒ ผมจะเหลือ ๓ ปี ๙ เดือน ผมคิดว่าอันนี้ต้องไม่นับให้เขา เพราะเขาก็ไม่ได้อยากอยู่ แต่ว่ากฎหมายบังคับให้เขาอยู่ครับท่านประธาน

ประธาน : เราใช้ว่าอยู่ในตำแหน่งเพื่อปฏิบัติหน้าที่ต่อไปใช่ไหม

นายประพันธ์ นัยโกวิท : มาตรา ๑๖๓ คณะรัฐมนตรีที่พ้นจากตำแหน่งอยู่ปฏิบัติหน้าที่ต่อไป

ประธาน : ได้ไหมครับ

นายธนาวัฒน์ สังข์ทอง : นายกรัฐมนตรีจะดำรงตำแหน่งรวมกันแล้วเกิน ๘ ปีนี้ได้ ทั้งนี้ไม่ว่าจะเป็นการดำรงตำแหน่งติดต่อกันหรือไม่ แต่มีให้นับรวมระยะเวลาในระหว่างที่อยู่ปฏิบัติหน้าที่ต่อไป ภายหลังจากการพ้นจากตำแหน่ง

คณะกรรมการร่างรัฐธรรมนูญ
วันอังคารที่ ๑ มีนาคม ๒๕๕๙

ปีหมา ๗/๘

ประธาน : เพราะว่ายูรัรักษาการบางที่มันอยู่ได้ ๒ ปีก็ไปใหม่ ๘ ปีนี้อาจจะอยู่ได้
๓ วาระ ๓ วาระนี้รักษาการเกือบปีนะ

นายสุพจน์ ไข่มุกด์ : ท่านประธานครับ ถ้าเราใช้ค่าง่าย ๆ กว่านี้มันจะเข้าใจ
ได้ง่ายกว่านี้ไหม ระหว่างที่อยู่ปฏิบัติหน้าที่ต่อไปมันเข้าใจได้ ถ้าเราบอกว่าในระหว่างที่รักษาการ
มันเข้าใจได้ดีกว่าไหมครับ

ประธาน : ไม่ครับเพราะมันใช้จากมาตรา ๑๖๓ ไปได้ไหมครับ

นายภัทร คำพิทักษ์ : ท่านอาจารย์ครับ เรื่องเพิ่มจำนวนน่าสนใจเพราะว่า
มีพรรคประชาธิปไตยเข้ามาคุยเหมือนกัน ความหมายของเข่ว่าเราไปจำกัดการเลือก ความหมาย
ของเขาคือเราเปิดให้คนนอก แต่ว่าตัดสิทธิคนในอีกเป็นร้อย ๆ คนในพรรคของเขา ในกรณีที่เกิด
มีปัญหาเช่นที่เราไปกำหนดไว้ ๓ คนนี้ ๓ คนไม่ได้ใช้ไหมครับ มันก็ต้องไปเอาคนอื่น เขาเลย
รู้สึกว่าเป็นปัญหา ลักษณะเดียวกับที่คุณแจษฎ์พูดเมื่อสักครู่นี้ ผมว่าถ้าเราเพิ่มจำนวนมันอาจจะ
คำตอบให้กับเขาได้ไหม เราก็อิงได้ยืนปัญหานี้ของเขาเหมือนกันอะไรอย่างนี้ครับ

ประธาน : เดิมเราจะเอาแค่ ๕ คน แล้วพวกเขาโว้ยว่าจะไปเอาที่ไหนมา ๓ คนก็พอ
เราก็อ้อยตามลดเหลือ ๓ คน คือไม่ใช่จำกัดสิทธิเพราะเขาเลือกกันเองในหมู่ของเขา เขาเลือก
ได้ใครมา ๓ คนก็ ๓ คนนั้น จะไปบอกว่าเราจำกัดสิทธิแล้วไปเปิดให้คนนอก ไม่ใช่คนนอกหรอก
ก็ you เลือกกัน เราอุตส่าห์เขียนไว้ด้วยต้องเป็นมติพรรคใช้ใหม่ ที่นี้จะเพิ่มก็เพิ่มได้ไม่เป็นไร

นายอัชพร จารุจินดา : คือเราเอา ๓ เพราะว่าของที่อาจารย์ชาติชายไปทำโพลมา
ประชาชนจะเอา ๓ เราก็เลยบอกว่า ๓ ที่นี้พอเราจะเปลี่ยนเป็น ๕ มันเอาเหตุผลอะไร

ประธาน : พรรคขอ ๕

นายสุพจน์ ไข่มุกด์ : ผมว่า ๓ ดีแล้วครับ เพราะถ้าพรรคเล็กก็คงยากที่จะหา ๕ คน
แล้วถ้าเราฟังโพลเชื่อคนในโพลมากกว่าพรรค พรรคนี้เราก็มารู้พรรคเล็กหรือพรรคใหญ่ที่เขาขอมา

ประธาน : มันไม่เกินอยู่แล้ว

นายอภิชาติ สุขัคคานนท์ : ผมว่า ๓ พอแล้วนะครับ พรรคเล็กเป็นปัญหาสำหรับเขา

ประธาน : พรรคเล็กก็ไม่มีปัญหาเพราะว่าพรรคเล็กสมมุติเราบอกไม่เกิน ๑๐
พรรคเล็กก็เสนอ ๒ ไม่เกินครับ ไม่ได้บังคับ

คณะกรรมการร่างรัฐธรรมนูญ
วันอังคารที่ ๑ มีนาคม ๒๕๕๙

ปีพม่า ๗/๙

นายภัทระ คำพิทักษ์ : ชุดที่แล้วเสนอ ๓ ใน ๕ ทำไมไม่ถูกตำรับอาจารย์วุฒิสาร
ทำไมเขาไม่คิดว่าเป็นคนนอกตรง ๆ เลย อันนั้นเปิดประตูคนนอกมากเลย ทำไมกรรมการ
ไม่ถูกว่าก็ไม่รู้

รองศาสตราจารย์วุฒิสาร ต้นไชย : เพราะเขามีเรื่องอื่นว่าเยอะแล้วกระมังครับ

ประธาน : ไม่ใช่หรอกที่เขาว่าเรื่องนี้ เพราะเขาหาจุดว่าจุดอื่นไม่ได้ พอจะพูด
เรื่องอื่นก็ไม่ได้ก็เอาเรื่องนี้เป็นเรื่องสำคัญ

นายภัทระ คำพิทักษ์ : ผมว่าของเรากลาง ๆ ก็โปร่งใส ผมว่ามันป้องกันปัญหา
ความรุนแรงได้ล่วงหน้าใจผมนะครับ

ประธาน : เราเขียนไว้หรือยังว่า ๓ ชื่อต้องมีคุณสมบัติที่จะเป็นนายกรัฐมนตรีได้

นายอัชพร จารุจินดา : มีคุณสมบัติของความเป็นรัฐมนตรีด้วย มาตราถัดไป
มาตรา ๑๕๔ ครับ

คณะกรรมการร่างรัฐธรรมนูญ
วันอังคารที่ ๑ มีนาคม ๒๕๕๙

ประไพพิศ ๘/๑

ประธาน : เพราะกลัวไปเอาคนซึ่งมาสร้างความนิยมโดยไม่มีคุณสมบัติ นี่มันตอน
จะตั้งมาตรา ๑๕๔

นายธนาวัฒน์ สังข์ทอง : มาตรา ๘๔ จะเขียนไว้ครับ (๒) ของมาตรา ๘๔ ว่า
ผู้ได้รับการเสนอต้องเป็นผู้มีคุณสมบัติหรือไม่มีคุณสมบัติต้องห้ามตามที่จะเป็นรัฐมนตรีตาม
มาตรา ๑๕๕

ประธาน : ใช่ เพราะว่าจะไปเอาชื่อคนที่ไม่มีความสมบูรณ์อยู่เมืองนอกไปรับหนังสือ
ยินยอมมาเอาขึ้นป้ายไว้ก่อน ไปได้นะครับ มาตรา ๑๕๕ มีอะไรไหมครับ มีใครเสนออะไรไหม
มาตรา ๑๕๖ มาตรา ๑๕๖ นี้เรามาเติมไว้ตรงนี้แล้วว่าป้องกัน ที่เขาวากันว่า ครม. บอกมาด้วย
หรือเปล่า เมื่อคืนใครพูดบอกผู้พิพากษาเขาไม่ happy ผู้พิพากษาเขารู้กันแล้ว

นายประพันธ์ นัยโกวิท : เรื่องถวายสัตย์ใช้ไหมครับ

ประธาน : ครับ ไหมยกเว้น ครม. ครม. ต้องถวายสัตย์ก่อนถึงจะเข้าทำหน้าที่ได้

นายประพันธ์ นัยโกวิท : เพราะว่าควรกำหนดให้ต้องถวายสัตย์ครับ ของศาลรัฐธรรมนูญ
เขาเสนอ

ประธาน : เราก็นี่ มีอยู่แล้วศาลรัฐธรรมนูญ

นายสุพจน์ ไข่มุกด์ : เพราะมีช่วงหนึ่งที่ว่าตุลาการศาลรัฐธรรมนูญรอถวายสัตย์
อยู่ประมาณ ๕ เดือน แล้วก็ปฏิบัติหน้าที่ไม่ได้ แต่ว่าทำหน้าที่ทางด้าน paper ได้ ธุรการได้ แต่ว่า
จะนั่งวินิจฉัยคดีไม่ได้ トラบไตที่ยังไม่ได้ถวายสัตย์ มันเป็นปัญหา แต่เราแก้แล้วนี่ครับ

ประธาน : ทุกคนเหมือนกันหมด ยกเว้น ครม. อันเดียว คือผู้พิพากษาจะทำงานก่อนได้
ไม่ต้องรอ มียกเว้นอยู่คนเดียว ทั้งองค์กรอิสระ ผู้พิพากษาอะไรพวกนี้ทำงานก่อนได้ ยกเว้น ครม.
ปัญหานั้นมาจากพวกศาลนั้นแหละเพราะว่าเยอะเกินไป

นายธนาวัฒน์ สังข์ทอง : ศาลเขาเคยบ่นมาว่าเขาไม่ค่อยปลื้ม เขาบอกว่า
เขานั่งพิจารณาวินิจฉัยในพระปรมาภิไธยไทย แต่เราก็ไม่ได้ว่าอะไรก็จะรอก็ต่อไป

ประธาน : คือรัฐธรรมนูญเปิดช่องไว้ คุณจะไปออกกระเบียบคุณไม่ทำก็แล้วแต่คุณ

นายสุพจน์ ไข่มุกด์ : คือปีหน้าจะมีตุลาการศาลรัฐธรรมนูญหมดวาระ ๕ คนพร้อม
กันเลย ครบ ๙ ปี แต่ถ้าไม่มีบทบัญญัตินี้ก็ไม่ต้องทำงานกันเลย เพราะเหลือ ๔ คน ไม่ครบองค์คณะ

วันอังคารที่ ๑ มีนาคม ๒๕๕๙

ประธาน : อย่างอื่นก็เป็นไม่ได้ เหลือแต่ศาลรัฐธรรมนูญกับ ป.ป.ช. มาตรา-๑๕๗ ศาลอยู่ในตอนต้นเลย มาตรา ๒๔ มาตรา ๒๕ เดิมมันเขียนแค่นั้นมัน cover หมด รวมทั้ง ครม. เราจึงมายกเว้นไว้ที่ ครม. ว่าไม่ให้นำมาตราขึ้นมาใช้บังคับ แปลว่าก็ต้องถวายสัตย์ก่อน

นายสุพจน์ ไข่มุกด์ : รัฐธรรมนูญ ๒๕๕๐ ครับ ในเรื่องศาลรัฐธรรมนูญครับ

ประธาน : มาตรา ๑๕๘ ครับ มาตรา ๑๕๙

นายอมร วาณิชวิวัฒน์ : ท่านประธานครับ มาตรา ๑๕๙ ผมเข้าใจว่าเราก็น่าจะได้เขียนเรื่องนี้ไปแล้ว คือเขาอยากจะทำให้เพิ่มในเรื่องเกี่ยวกับการไม่ไปก้าวก่ายหน้าที่ราชการของเจ้าหน้าที่รัฐและหน่วยงานของรัฐ เพื่อป้องกันไม่ให้เกิดการเมืองใช้อำนาจหน้าที่ไปยุ่งเกี่ยวกับการบรรจุแต่งตั้ง โยกย้าย เลื่อนตำแหน่ง ผมคิดว่าเราน่าจะมีเรื่องนี้อยู่แล้วครับ

ประธาน : เรามีแต่เราไม่ใช่คณะรัฐมนตรี คือฟังข้อเสนอพวกนี้ แล้วบางที่เราก็นั่งนึกอนาคตใจว่าตกลงรัฐบาลไทยนี้มันทั้งนักการเมือง และรัฐบาล มันถูกแพ่งเล็งไม่ไว้วางใจไปหมดในทุกเรื่อง ในฐานะที่เป็นผู้บังคับบัญชาสูงสุดของกระทรวง ถูกคนเสนอบอกอย่าไปแต่งตั้ง โยกย้ายข้าราชการ ตกลงไม่รู้หรืออะไร มันก็แปลก แล้วคนที่ไม่ไว้วางใจนี้แหละคือสื่อ แต่เวลานั้นก็เรียกร้องให้เลือกตั้ง มาเร็ว ๆ อย่างไม่รู้ก็ไม่รู้ คือเขาแยกส่วนกัน ถ้าเขาเรียกร้องทำให้ปฏิรูปเรื่องนี้ให้เสร็จเสียก่อน ไว้วางใจได้เสียก่อน แล้วค่อยมาอย่างนี้ก็ยังสมน้ำสมเนื้อ นี้อะไรก็ไม่ไว้วางใจเขียนอะไรก็ชักไม่ไว้วางใจแต่ก็อยากให้มาเร็ว ๆ

นายอัชพร จารุจินดา : อันนี้ใน (๒) ท่านอาจารย์พนัส สิมะเสถียร เห็นว่าเราเขียนแต่เฉพาะการใช้จ่ายเงิน ความจริงกฎหมายการเงินการคลังมีหลายเรื่อง ท่านเลยเสนอมาว่าลองใช้คำว่า (๒) รักษาวินัยในกิจการที่เกี่ยวกับเงินแผ่นดินตามกฎหมายว่าด้วยการเงินการคลังของรัฐ

ประธาน : รักษาวินัยหรือครับ

นายอัชพร จารุจินดา : ครับ รักษาวินัยในกิจการที่เกี่ยวกับเงินแผ่นดิน

ประธาน : อย่างอื่นมีอีกไหมครับ มาตรา ๑๖๐ ไม่มีอะไรนะครับ มาตรา ๑๖๑ มาตรา ๑๖๒

นายอมร วาณิชวิวัฒน์ : มาตรา ๑๖๒ นี้ ทางกรรมาธิการการเมืองของ สปท. ให้ใน (๒) เขาให้ตัด หรือมีการยุบสภาผู้แทนราษฎรไป ไม่ทราบเพราะอะไรครับ แล้วศาลรัฐธรรมนูญนี้ เขาก็ยังยืนยันอยากจะให้เป็นที่ประชุมใหญ่ศาลฎีกา ก็ไม่มีเหตุผลมาครับ แต่เขาอาจจะคิดว่าน่าจะเป็นเรื่องของการฝ่ายศาลยุติธรรมหรืออย่างไรก็ไม่แน่ใจครับ

คณะกรรมการร่างรัฐธรรมนูญ
วันอังคารที่ ๑ มีนาคม ๒๕๕๙

ประไพพิศ ๘/๓

ประธาน : ความจริงตรงนี้เราเขียนอย่างนี้ไม่ถูก เพราะมาตรา ๑๓๙ บอกให้พัน
ทั้งคณะ

นายธนาวัฒน์ สังข์ทอง : เรามีเขียนลักษณะเดียวกันในตามมาตรา ๙๖ (๑๐)
บอกว่า พันจากตำแหน่งเพราะเหตุตามมาตรา ๑๓๙ ครับ

ประธาน : ไม่น่าต้องมี เพราะเหตุ ครับ ใส่ไว้ทำไม มาตรา ๒๓๑ เรื่องอะไร

นายธนาวัฒน์ สังข์ทอง : ที่ ป.ป.ช. สอบแล้วส่งไปศาลรัฐธรรมนูญครับ

ประธาน : เพราะเหตุ นี้เอาออกนะครับ

นายภัทร คำพิทักษ์ : ท่านอาจารย์ครับ เมื่อครู่มาตรา ๑๕๙ (๔) ถ้าเราจะใส่ว่า
เสริมสร้างให้ทุกภาคส่วนในสังคมอยู่ร่วมกันอย่างเป็นธรรมและผาสุกนี้จะเย็นเยื่อไปไหมครับ
ผมรู้สึกหลายเรื่องที่เป็นธรรมมันสำคัญ

ประธาน : สร้างเสริม หรือเสริมสร้าง กรณีของประเทศไทยน่าจะเข้าใจว่าสร้างเสริม
เพราะยังไม่มีเลยจึงต้องสร้างแล้วค่อยเสริม แต่ประเทศอื่นอาจจะต้องเสริมสร้าง เพราะมันมีอยู่แล้ว
เสริมมันขึ้นไป

นายสุพจน์ ไข่มุกด์ : ประเด็นนี้เราเคยยกแล้วครับ แล้วท่านก็ชนะไปแล้ว

ประธาน : โอเค วันนี้เอาเท่านี้ครับ พอสมควร ปิดประชุมครับ

เลิกประชุมเวลา ๑๗.๕๐ นาฬิกา

กลุ่มงานชวเลข ๓

สำนักรายงานการประชุมและชวเลข